சுப்பிரமணியர் ஞானம்-500

அவ்வை

காப்பு விருத்தம்

..மட்ட நிறைந்தபரா பரத்தின்பாதம்
போற்றியே சுழிமுனையிற் புகுந்துகொண்டு
..மாந் தேவியுட வமுதங்கொண்டு
..குல்ரவி தனையறுத்துக் கருணைபெற்று
..மாந் திட்டைபத்து வகைகள்கண்டு
..ருவியே மூப்பாழுங் கடந்தேயேறி
..மா மூலத்திற் கணேசன்றன்னை
..வணங்கியே யிந்நூலை வழுத்துவோமே.

நூல் வரலாறு

..ஆகிறே னிந்நூலை மனதிரங்கி
..வையகத்தோர் சித்தரெல்லாம் பிழைக்கவென்று
..த்துழுட னிந்நூலை மக்காள்மக்காள்
..அடிதொடுத்து நுனிவரைக்கு மாராய்ந்தேபார்
..தமலைச் சாலையிலே பதுங்கியேறிப்
..ரபத்தி னடியினுட வட்டம்பார்த்துக்
..த்தியே பானமதைப் பானஞ்செய்து
..வைத்தில் வாதமொடு வயித்தியம்பாரே.

..பா அஷ்டகர்ம வசியமாற்றம்
..பிவான அஞ்சனமுந் திலதப்போக்கும்
..பா வகாரமொடு வயித்யந்தானும்
..புடங்காத தேகசித்தி கெவுனமார்க்கம்
..பா யோகமொடு ஞானந்தானும்
..நிலையான நிருவிகற்ப சமாதிமார்க்கம்
..பா இதுவெல்லாம் வெளியாய்மைந்தா
..சப்புகிறே னிந்தவகை தெளிவுதானே.

..ன்ற வழியறியா னிடமுங்காணன்
..ா னுயிரைத் தானென்று போற்றமட்டான்

னொன்று மொழியுமந்த வழுதம்சான்
வாடாத மணிவிளக்கை யறியமாட்டான்
தேனென்ற திரையேழை யறுக்கமாட்டான்
தேகசித்தி மாயசித்தி செய்யமாட்டான்
கோனென்ற குருபாத மடுக்கமாட்டான்
கூறுவான் வாய்ப்பேச்சால் ஞானந்தா

காமடா வாய்ஞானம் பேசிப்பேசிச்
சாவதற்குக் கல்வியெல்லா மறிந்தேனென்பா
காமடா காமப்பேய் பிடித்துக்கொண்டு
கருத்தழிந்து போவதல்லாற் கருவைப்பாரா
ஓமடா வுடலிறந்து போவ நல்லால்
உண்மையென்று தானறியா னுறுதிபாரான்
வாமடா வெறிநீரைக் குடித்துப்பாவி
வகைகேட்டு அலையாமல் வகைதான்கேளே.

கேளடா சரிகையொடு கிரியையோகம்
கிருபையுடன் ஞானமெல்லாம் வெளியாய்பா
வாழடா வாழ்வதற்கு வகையுங்காட்டி
வாடாத தீபமதை யறிந்தேயேற்றித்
தேளடா தேட்கொடுக்காங் குலதெய்வந்தான்
சீவநிலை சிவநிலையு மதுவேயாகிக்
கோளடா வகரர்களைக் குலைத்துவிட்டேன்
குவலயத்தில் வாசிமயி லேறித்தானே.

தானென்ற மூலமதைச் சாற்றக்கேளு
சந்திரன்றன் மண்டலத்துக கடுக்கவேறிக்
கோனென்ற பச்சைநிற வழியுமாகிக்
குருவான பஞ்சகர்த்தா மாயைதோன்ற
வானென்ற வானிலொரு இடியுங்காற்றும்
வந்ததடா தந்தையுட விந்துமாகிக்
கோனென்ற பாசமொடு பார்வை திருஷ்டி
கொடுத்தவனும் மூலக்குண் டலியாப்பாரே.

பாரப்பா குண்டலியும் வேறேயென்பான்
பதிவான சுழிமுனையை யறியமாட்டான்
...ரப்பா பூரணகுண் டலியாமென்றும்
அண்ட மன்றும் பிண்டமென்று மறியமாட்ட

நிப்பா பூரணமாங் கலைநாலாகி
நிஷ்டையொடு சமாதியு நிஷ்களமுமாகிக
காப்பா வமுதமதை யுண்டுதேறிக
கருத்துடனே சிவயோகங் கண்டுகொள்வே. 8

கொள்ளடா சுழிமுனையிலே மனக்கண்ணூட்டிக்
காளான கருவிகளைக் கூர்ந்தே தள்ளி
அள்ளடா அங்கெனடிப் படையைக்கட்டி
ஆதாரம் ஆறுமே யேகமென்று
தள்ளடா சுழிக்காற்றி லலைந்திடாமல்
நாற்பத்து முக்கோண நடுவேசென்று
விள்ளடா வில்விசையி லுச்சிடையேற்றி
வெற்றியாயி லேறிவிளை யாடுவாயே. 9

விளையாடப் பூரணத்தை யறியச்சொன்னேன்
வீணான மாயைகளை மறக்கச்சொன்னேன்
குலையான குலதெய்வ மறியச்சொன்னேன்
குண்டலியாம் வட்டமதன் கூறுஞ்சொன்னேன்
மலையாமல வெறாம்வரை மென்றிடாமல்
மனதுறுதி யாகவும்நீ கவனம்வைத்துக்
கலையான பூரணத்திற் கலந்துநீயுங்
காவலர்க ளாவரையு மொன்றாய்ச்சேரே. 10

சேரடா மவுனமென்ற ஞானமூலஞ்
செகத்தோர்க ளறியாம லிருந்துபோனார்
ஆரடா ஞானமதை யறிந்தார்தேகம்
அழியாது நீடூழி காலமட்டும்
நேரடா நின்றநிலை மவுனந்தன்னை
நீங்காம லிரமென்ற நிலையிற்சாற்றிப்
பாரடா வனுதினமும் விடாமல்நின்று
பராபரமாய்க் குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே. 11

பாரப்பா இம்மென்ற மவுனத்தாலே
பல்லாயி ரங்களண்டம் படைக்கலாச்சு
ஆமப்பா தவசித்த ரானதாச்சு
அருளான மறைநான்கு மதற்குள்ளாச்சு
நேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாச்சு
நீணிலத்தி லுயிர்களெல்லா மதனாலாச்சு

மேரப்பா மேருவென்று மதற்குப்பேராம்
விஞ்சையென்றும் ஞானமென்று மதற்
பேரான வீசனுக்கு இதுதான்சொல்லிப்
பேசாத வெழுத்திட வரையுங்காட்டிச்
சீரான ஆறுவரை வீடுங்காட்டித்
தேவிபரா சத்தியுட மகிமைகாட்டிக்
காரான அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்லிக்
கலந்தெழுந்த யாகாதி முடிவுங்காட்டி
நேரான குலதெய்வ மிதுதானென்று
நின்றதிறற் சிவன்குருவும் நிலைத்தார்பாரே. 13

பாரப்பா சிவன்குரு மதுதான்கண்டு
பன்னிருகை வேலனென்றே பகர்ந்தார்நாமம்
ஆரப்பா அறிந்ததுசிவ சத்தியென்று
அருளான குமாரனென்றே அழைத்துத்தானும்
நேரான திருமுலைப்பா லமுதமூட்டி
நீங்காத நிஷ்டை யிலே யிருத்திவைத்தாள்
ஏரான வுழுதாலவெள் ளாமையாகும்
ஏரில்லா னறுத்தறுத்த தன்மைதானே. 14

தன்மையுள்ள குலையல்லோ தெய்வமாகிச்
சகலருக்குஞ் சீவனுயி ரதுதானமைந்தா
உண்மையாய் நாதமெழுத் தாறுமாகி
யுகயாகிரி பருவதத்தி லொடுங்கிவாழ்ந்து
தன்மையாய்ன் பாழுவீடு நடுகோடாகி
நானென்றும் நீயென்றும் நாலெண்டாகி
அம்மைசிவ காமிசிலம் பொலியுங்கேட்கும்
அந்தலத்திற் றரிசனைக ளநேகம்பாரே. 15

பாரப்பா சதகோடி ரவிபோல்வீசும்
பன்னிரண்டு கலையுமங்கே பாய்ந்துகாணும்
ஆரப்பா அயனோடு மாலுங்காணும்
அழகான சதாசிவன் ருத்திரனுமங்கே
நேரப்பா மயேஸ்வரதின் கூடுமங்கே
நிலையான கணேசனுட பீடமங்கே
தேரப்பா திரைப்போடு மறைப்புமங்கே
தேருத கருவியங்கே தெளிந்துகாணே. 16

நின்ணடா வழலையென்ற மூப்பூவங்கே
கலந்தெழுந்த வைங்காயக் கருவுமங்கே
நாணா அஞ்சனத்தின் நிலையுமங்கே
ணையுஞ் சாரணையுஞ் சமாதுமங்கே
உட ீட்சைபத்து முடிவுமங்கே
ஒருமித்து வுடலுயிருந் தரிப்பதெங்கே
கோணடா குருபாதங் காண்பதெங்கே
கூறுவேன் பேசாத வெழுத்தாய்ப்போச்சே.

போச்சடா ஆறுதலம் வேறதென்று
புகுந்தெழுந்த ரூபமதைப் பார்ப்பார்கோடி
ஆச்சடா மால்வீடு பிரமன் வீடு
அப்புறந்தான் ருத்திரன்வீ டென்பான்பாவி
வாச்சடா மகேஸ்வரன் சதாசிவன்றானென்று
வாதாடித் திரிவர்பல வண்டர்கோடி
காச்சடா லலாடஞ்சாம் பவிதானென்றார்
கண்மூக்கு மத்தியென்று மலைவான்றானே.

நானென்று மிதுவென்று மலைந்துசெகத்தர்
சாகாம லுறைகின்ற தவமுங்காணார்
வானென்றும் முடிவென்றுங் கால்தானென்றும்
மணிபூரந் தனையறிந்து வணங்கமாட்டார்
தேனென்றுந் தேனுறு மானம்வேறாக்
சுடுபொட்ட லிடுகாடு சுவறிப்போகும்
கோனென்றும் ஆறுபடை வீடாமென்றுங்
கூறியே யசுரர்களைக் கொன்றேன்பாரே.

பாரப்பா அறுபத்து நான்குயோகம்
பார்தனிலே வீணாக வலைந்துபார்க்க
ஆரப்பா ராஜாங்க யோகந்தன்னை
யறியாம லலைந்தவர்க ளனந்தங்கோடி
நேரப்பா நின்றநிலை கண்டுமைந்தா
நினைவிருத்தித் தவசுபண்ணி நிலைப்பார்
வேரப்பா எழுத்துகளைச் சேர்த்துச்சேர்த்து
விண்ணென்று மண்ணென்று மறந்திடாதே.

மறந்திடா திருந்திடவே யெழுத்தைச்சொல்வேன்
மனமல்லோ மனோன்மணியாம் பணிவாய்பே

இறந்திடா திருந்திடாரீங் காரந்தன்னை
ஈஸ்வரியாள் பீடமென்று நிலையிற்சாற்றப்
பறந்திடாக் கருவிகளும் பொசுங்கிப்போகும்
பாரடா அஞ்செழுத்தின் பயனைமைந்த
திறந்திடாச் சிம்மொன்று நினையாயொட்டி
நீங்காமல் நம்மென்றே நினைவிற்றாக்கே.

தாக்கவே மகாரமல்லோ மவுனமாகுந்
தயங்காம லனுதினமும் நினைவாய்ப்போற்றி
வாக்கினாற் சொலலாதே வமமென்றேதான்
வைத்திடுவா யொருநிலையாய் வணங்கிமைந்தா
தாக்கியே யம்மென்றே யுறுதியாகச்
சாற்றுமஞ் செழுந்தைதா ரணையேசெய்து
நாக்கினாற் சொல்லவுந்தான் கூடாதப்பா
நாதாக்கள் சாபமுந்தான் சபித்திட்டாரே. 32

சபித்திட்டசாபமதை நிவர்த்திசெய்து
சந்திரபுஷ் கரணியெனுஞ் சார்பிற்சென்று
அவிந்திடாத நேமமனு தினமும்போற்றி
அங்கென்றுஞ் சிங்கென்று மறிந்தேபோற்றிக்
குவித்திடவே உங்கென்றுங் கூடச்சேர்த்துக்
குண்டலியாம் நந்திவட்டக் குறியிற்சென்று
தவித்திடா முன்றெழுத்துந் தன்னைக்கண்டேன்
நந்திமுக னுக்கிளைய சாமிநானே. 23

நானாகி நீயாகி யேகமாகி
நல்வினையுந் தீவினையுங் கடந்துமைந்தா
தானாகி மூன்றெழுத்து வாலைவிஞ்சை
தவறாதே தீட்சையிலே மறந்திடாதே
வானாகி விஞ்சைக் கொடுத்திடாதே
வாய்ப்பான அஷ்டாங்க தீட்சைசொல்வேன்
கோனாகி அங்கிலியு மென்றேவோதிக்
குருபாதந் தனையறிந்து குவிந்துநில்லே. 24

நில்லடா ஓமென்றும் ஸ்ரீயுமென்றும்
நிறுத்தடா பூரணத்தின் நிலைகளைப்பார்த்து
அல்லடா வதினுடைய மகிமைசொல்ல
ஆராலு முடியாது மற்றோர்க்கேது

நில்லடா சற்புத்ர னால்மைந்தா
நிற்கையிலே நின்றநிலை யுனக்குத்தோணும்
சொல்லடா சுழிக்காற்று நிலைக்கொட்டாது
சொன்னதெல்லா மெய்யாகும் நினைத்தபோதே
அல்லடா வென்னைப்போலே யார்தான் சொன்னார்
ஆதியந்த மனாதியந்த மிரண்டுமைந்தா
கொல்லடா மாயைதனை யொழித்ததாலே
குமரகுரு பரனென்று நமக்குப்பேரே.

பேரிட்டான் சிறுபிள்ளை வயதோகொஞ்சம்
பெற்றபிள்ளை தன்னையுந்தான் பேணிப்பாராள்
சீரிட்டாள் சமையுமுன்னமே யென்னைப்பெற்றாள்
தேசமெல்லா மவுசாரி யாடிக்கொண்டாள்
ஏரிட்டுப் பார்த்தாலுங் கண்தான்கூசும்
இவளுடைய மாயையல்லோ வுலகமாச்சு
நேரிட்ட ஐவருக்குந் தாயுமாகி
நிறைந்தாளே யாவருக்கும் பெண்டாட்டிதானே. 1

தானென்ற நாமமதை மவுனம்வைத்து
தமர்வாசல் தனிதிறந்து மைந்தாமைந்தா
கோனென்ற இம்மூல மெழுத்தினாலே
குருபாதந் தன்னிலையுங் கூட்டிவைக்கும்
வானென்ற வாசியுந்தா னடங்கிப்பாயும்
வஸ்தான வஸ்துவென்று வணங்கவைக்கும்
கோனென்ற குண்டலியின் குறியைக்காட்டும்
கூசாமல் மவுனத்தில் கூட்டும்பாரே. 2

பாரப்பா இம்மூலந் தன்னைப்பார்த்துப்
பாராபாத்தி மூலநந்தன் முந்தியானார்
ஆரப்பா யிதையறியாப் பாவிகளை
யடித்தடித்தே அப்புறமுந் தள்ளவேண்டும்
நேரப்பா நிறைந்தபரா பரத்தினோடே
நீங்காமல் நீநிறுத்து நினைவாய்ச்சேர்க்கும்
பேரப்பா யிதனாலே முத்திபெற்றார்
பெரியோர்க ளனந்தம்வெகு கோடிதானே. 3

கோடான கோடிசித்தர் முனிவரெல்லாம்
குணமறிந்து தசதீட்சை தன்னால்மைந்தா

பாடான பாரிபட்டுப் மறைத்தார்கோடி
பாழிலே மாண்ட வாகன கோடாகோடி
வீடானவீடேற யுந்தா னறிந்துநீயும்
மேலாறு சுனைக்கிறாட விலாசங்கண்டு
வாடாத கிடைமத்தை பறித்துக்கொண்டு
வந்தவர்க்கே பரிசாய மாட்டிவேனே. 38

காட்டுகிறேன் சைதிட்சை பார்[illegible]
[illegible] பாரு
நாட்டுக[illegible] பூ[illegible]
[illegible] சொன்னேன்மைந்தா
பூட்டு[illegible]
பூரண[illegible]
ஆட்டுமெ[illegible]
[illegible] 39

[illegible]
[illegible] 40

[illegible]
[illegible] 41

[illegible]

நேரப்பா குளங்கிணறு வெட்டினாலும்
நீமகனே கரையேற மாட்டாய்பாவி
தேளப்பா தேட்கொடுக்கான் கொடுக்காந்தேளு
திரையேழை யறுத்துமினிக் கண்டுதேற. 42

தேரடா தேளிருக்குஞ் சிவசாயைக்குள்
செந்தேளுங் கருந்தேளுந் திடமாய்ப்பாயும்
ஆடடா கருந்தேளை யறிவாருண்டோ
அறிந்தாலு மந்நிலையை யறியப்போமோ
ஏரடா நிலையறிந்து மவுனம்பெற்று
என்மகனே புலிப்பூருச் சாயைதன்னில்
நேரடா நேர்நிலையும் நீரேபார்த்து
நின்றுகொண்டு ஆறுவிதை நிலையைக்காணே. 43

காணடா அரவுவிஷங் கடித்தாலுந்தான்
கைநொடிக்கும் நேரமதி லிறந்துபோகுந்
தானடா அரவுதனைப் பிடித்தேகைமந்தா
சத்திசிவ லிங்கமதிற் சார்பாய்ச்சேர்த்து
நானடா அதையறிந்து மவுனங்கண்டு
ரவியினுட கற்பத்தில் நாடியேறிக்
கோணடா வானவர்போல் தனக்கேயாலுங்
கொடுத்தனடா தெய்வபதி கூர்ந்துபாரே. 44

பாரடா சாகரமு முடிவதாச்சு
பன்னிருகைப் புயமிலங்க வுரைக்கலாச்சு
ஆரடா அஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு
ஆதிவஸ்து அருவஸ்து வொன்றாய்ப்போச்சு
கூரடா சடாட்சரமு மிதுவேயாச்சு
குவிந்தெழுந்த வைத்தெழுந்து மிதுவேயாச்சு
நேரடா பராசத்தி வேறுமாச்சு
நிலையான காரணையை நிறுத்துவேனே. 45

நிறுத்துவேன் தாயனை நான் மகாரமாச்சு
நின்றிலங்கும் வாசியல்லோ சாரியாச்சு
கருத்தான தேவிமனோன் மணியுமாச்சு
காமதேனு கற்பகமு மதுவேயாச்சு
மருத்துமலைச் சார்புநடு வட்டத்துள்ளே
மாருதவா சனைதானே கமழுண்டு

திருத்தமுடன் துவாரபா லகருமுண்டு
தெரிசித்தேன் அடிபணிந்து தெரிந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா சத்திகை வசமதாகக்
கூறுகிறேன் குப்பமுனி யுனக்காய்மைந்தா
தள்ளாதே யாருமடை [illegible]
[illegible] மாதேழு கலைகளதிலே நாட்டி
விள்ளாதே யாருமடை [illegible]
விபரமுடன் சொல்லுகிறேன் விந்துவட்டந்
துள்ளவே விந்துவிலோங் காரப்ரணவ [illegible]
[illegible] 47

[illegible]
[illegible] நகாரமிட்டு [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 48

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 49

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 50

கண்ணுமனக் கண்ணைறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்த்ரங்கட்டி
உண்மைய றாமல் நீ புஷ்பம்வாங்கி
யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
தன்னுட்டா விருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
சத்தியமாய்ப் பாவைமிட்டுச் சரியாய்நில்லே. 55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில்நின்று
நிறுத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கள்சாத்தி
யப்பனை நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்து நீயுங்
கூட்டுமிரு பக்கங்கற் பூரமேத்தி
வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
வேண்டியதோர் பலகாரம் வடையும்வையே. 56

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்பலங்கள்
மைந்தனே பாலொடுசர்க் கரையுந்தேனும்
செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
தித்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
பொய்யப்பா சொல்லாமல் விஞ்சையோ டிப்
புத்திரனே சவ்வாதும் புனுகுஞ்சாத்து
மெய்யான வாடைபரி மளங்களெல்லாம்
வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே. 57

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தா நீயும்
பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு
ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மவுனவிஞ்சை
எண்ணியே மனதொன்று யிருத்திக்கொண்டு
மாற்றுகின்ற போதேதான் விலையைப்பார்த்து
வாடாத தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்
காற்றினிலா மதிமட்டா மென்றிருக்கை
கண்டுகொள்ளக் காட்டியடா கண்டுகொள்ளே. 58

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்திவேணும்
கொடியதொரு நவகலசம் வைக்கவேணும்
தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன படிதானப்பா
தவறுமற் றுணையை யேற்றவேணும்

கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
கபாலிக்கும் வடுகனுக்கும் வஸ்த்ரங்கட்டி
உண்மையறாமல் நீ புஷ்பம்வாங்கி
யீஸ்வரியும் வடுகனையும் ரூபமாக்கித்
தண்ணுட்டா விருந்துபாத் திரங்களைந்துஞ்
சத்தியமாய்ப் பாவமிட்டுச் சரியாய் நில்லே. 55

நில்லடா வொருமனதாய் நிலையில்நின்று
நிறுத்தியே திருவாத்தி மலர்தான்சாத்தி
அல்லடா சூலமுஞ்சக் கரங்கள்சாத்தி
யப்பனை நெய்விளக்குத் தீபம்வைத்துச்
சொல்லடா பூரணத்தை நினைத்து நீயுஞ்
சூட்டுமிரு பக்கங்கற் பூரமேத்தி
வில்லடா தேவியுட குறியைப்பார்த்து
வேண்டியபதார் பலகாரம் வடையும்வையே. 56

வையப்பா சாதமொடு மதுமாம்ஸங்கள்
மைந்தனே பாலொடுசர்க் கரையுந்தேனும்
செய்யப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டுத்
திந்திக்குங் கனிவகைக ளெல்லாம்வைத்துப்
பொய்யப்பா சொல்லாமல் விந்தைசெயோ திப்
புத்திரனே சவ்வாதும் புனுகுஞ்சாத்து
மெய்யான வாடைபரி மளங்களெல்லாம்
வேண்டியே தேவிக்கு வைத்துப்போற்றே. 57

போற்றுகின்ற போதிலேதான் மைந்தா நீயும்
பூரணத்திற் பிரமமென்ற ரூபங்கொண்டு
ஏற்றுகின்ற போதெல்லா மனவிந்தை
என்னையோ மனதொன்று யிருத்திக்கொண்டு
மாற்றுகின்ற போதேதுன் னிலையைப்பார்த்து
வாடாத தீபமதைத் தூண்டியேற்றிக்
காற்றினிலே மதியடா தன்றிறத்தை
கண்டுகொள்ளக் காட்டியடா கண்டுகொள்ளே. 58

கொள்ளுதற்கு நவக்கிரக சித்தியேனும்
கொடியதொரு நவகலைசம் வைக்கவேனும்
தள்ளுதற்கு முன்சொன்ன படிதானப்பா
தவறாமற் றுணையை யேற்றவேணும்

சொல்லுதற்குக் கிரகவட்ட சரங்கள்கீறிச்
    சுத்தமுடன் கருப்பையுமா விலையுங்கட்டி
மல்லுத்தம் பண்ணுமல் மக்காள்மக்காள்
    மனோன்மணியை யர்ச்சித்து தேங்காய்சாத்தே. 59

சாத்தென்று சொன்னபடி தினைமாய்ச்சாத்தி
    தவறுமற் பலகாரம் வடையும்வைத்து
போத்தென்று சொன்னபடி விந்தைசயோதிப்
    புகழ்ந்திடுவாய் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
ஏத்தென்று சொன்னபடி சமிதைநப்போட்டு
    என்மக்கா ளாவினெய்யா விலையிற்சாத்தி
வாழ்த்தென்று வாழ்ந்திடுவாய் வாலைபூசை
    மறவாம லனுதினமும் பணிந்துகொள்ளே. 60

கொள்ளையிலே நரித்தோலை தரித்துமைந்தா
    கூறுவா யுத்தமமாய் விபூதியிட்டுச்
சொல்லையிலே வோர்துரியா நிகம்பார்த்து
    சொ ணைரி சூட்சமணி தன்னைப்பார்த்து
எல்லையில்லாப் பேரொளியைப் போலேகீசும்
    இமயகிரி பருவதத்தி லிருந்திலைக்கும்
தொல்லையெல்லாந் திருமேனிப் பாசம்போகுந்
    துன்பமற்றுப் பேரின்பந் தொடருமப்பா. 61

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தீட்சையாலே
    பரலோக முழுவதுமே தனதாய்ப்போகும்
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம வாலையாலே
    யாகாதி பொன்றுக்கு மடங்காது
தேரப்பா யாகாதி செய்யவுந்தான்
    நிலைதவறு திருந்துமனம் நிறுத்தவேணும்
பேரப்பா இப்படியே பேறுபெற்றேன்
    பேசாத மனைத்திற் கூடினேனே. 62

கூடினே னஷ்டாங்க முடிவுமாச்சு
    குண்டலியாஞ் சத்தியுட குணமிதாச்சு
ஆடினே னனந்தம் பாடிப்பாடி
    அஷ்டகர்ம வாலையுட வருளைப்பெற்று
கூடினேன் சிவயோகக் குறியைப்பாடிக் [ம்
    கொண்டேண்டாமுன் னெழுத்தைக் குவித்தேயானு

தேடினேன் மூன்றெழுத்தா மகாரமோடு
சேர்ந்தெழுத்து நகாரமொடு சிகாரமாச்சே. 63

ஆச்சடா யிதனாலே கவனரித்தி
யம்பலவா ணனுதினமு மாட்டைப்பாரு
பேச்சடா வாய்திறந்து பேசிடாதே
பேய்போலே யிருந்துமன தறிவில்நின்று
ஏச்சடா திரியாதே யிந்தப்பேச்சு
யெட்டிரண்டு மறியாத சவங்கள்தானும்
மூச்சடா பிறந்திடத்தில் மூனையைப்பாரு
மூலகுரு தனதாச்சு மோதுமோதே. 64

மோதென்ற வென்குருவு மெனக்குச்சொல்ல
மூன்றெழுத்தை யானறிந்து முருகனானேன்
சூதொன்று மில்லையடா விந்தப்பேச்சு
சுக்கிலமுஞ் சுரோணிதமு மொன்றாய்ப்போச்சு
வாதொன்றாய் வாய்திறந்து பேசிடாதே
வருகுமடா பேரிடியுந் தலையில்வீழ்கும்
காதொன்றாய் கேளாத பிள்ளைபோலக்
கருத்திலவைத்து பூரணத்தைக் கருவாய்ப்பாரே. ()

பாரப்பா பராபரியை நினைவாய்ப்பார்த்துப்
பாலகனே யென்குருவே யென்றுபோற்றித்
தேரப்பா மூன்றெழுத்து மூலமந்த்ரஞ்
சொல்லென்றே தெண்டனிட்டு மப்பாவென்றார்
வேறப்பா தெரியாதென் றவருக்குச்சொன்னேன்
வேணபடி யென்னையுந்தான் விபரமாக
ஏரப்பா இம்மூன்று மூலங்காட்டி
யெந்நாளுஞ் சிரஞ்சீவி யிருவென்றேனே. 66

இருவென்று பரமசிவன் றனையிருத்தி
யிம்மூல மதிகமென்று சிவன்றான்கேட்கத்
திருமந்திர மூன்றெழுத்து அதிகமென்றே
ஜெகமதனைப் படைப்பதற்குச் சிவன்றான்வேண்ட
குருமந்த்ர மவுனமதாய்ப் பரைதான்வந்து
குணமாக வவையும் படைக்கும்போது
மருமந்த்ரம் வேறில்லை யென்றுசொல்லி
மவுனமதாய்ச் சிகாரமதை நினைத்தான்பாரே. 67

பாரப்பா பச்சைநிற வடிவுகொண்டு
பராபரையே பராபரனே யென்றுபோற்றி
ஆரப்பா வென்றுயே ஆத்தாளென்று
ஆனந்தக் கூத்தாடி யவளைப்பார்த்து
நேரப்பா வெளியமைத்த மாதேமாதே
நினைத்திருக்க நிலைதனையும் நிறுத்துமென்றார்
மேரப்பா மகாரமென்ற மவுனங்காட்டி
மேலான பதவியிலே யிருமென்றாளே. 68

இருவென்று பூரணமே மைந்தாவென்று
எவ்வுயிரும் ரட்சித்து மிடுக்கநதீர்க்கதும்
திருவென்றும் பெயரிட்டு அழைத்துமல்லோ
திருஷ்டிக்கு யொளிவாயித் திரகம்பெற்று
உருவென்று தேகமு முயிராய் நின்று
உத்தமனே யோகாதி போகியாகித்
தருவென்று கருதனையு மவருக்கீந்து
சங்கோடு சக்கரமுங் கொடுத்திட்டாளே. 69

பாரப்பா வுருத்திரனும் பிறந்துவந்து
பராபரையே யென்றுசொல்லிப் பணிந்துநிற்க
ஆரப்பா சங்காருத்திர னென்றாள்
அவருக்குச் சிகாமணியை யருளிச்செய்தாள்
நேரப்பா பிறைநினைக்கப் போறதைச் சொன்னாள்
நேசமுடன் வாழ்ந்திருக்க நிலையுஞ்சொன்னாள்
மேரப்பா மேரிலிட்ட தீபம்போலே
மேதினியில் நீயிருந்து மேவென்றாளே. 70

மேவென்று ருத்திரனை மைந்தாவென்று
மெய்ஞ்ஞான வித்தைதனை விடுகவென்றாள்
தாவென்று எந்தினமும் நினைக்கச்சொன்னாள்
சங்காரஞ் செய்யக்கற்றுப் பாசந்தனை
கூவென்றாள் பூரணத்தை நினைந்தேத்தான்
கோரியே மகாரமென்ற மவுனந்தன்னை
ஆவென்றே நிலைதனையு மவனுந்தானப்பா நாதா
அச்சுதனும் வந்துமிகப் பணிந்தான்பாரே. 71

கொடுத்திட்டா ளொளிவாலே மாயைதோன்றிக்
குருவான தேகியென்று பேருமிட்டு

அடித்திட்டா னென்மகனே வாவாவென்று
ஆதார மாயிருக்கும் படியாய்நின்று
தடுத்திட்டாள் காரணையை யவர்க்குக்காட்டித்
தானுமே யொன்றுமுறைத் தநுவிலேறி
விடுத்திட்டாள் பூரணமே விஞ்சைநாதா
வேண்டியே விண்ணிலிரு மென்றுள்பாரே. 72

பாரப்பா அச்சுதா னந்தநீலா
பச்சைவர்ணம் பூண்டிருந்த பரமேஜயா
ஏரப்பா மகாரமல்லோ வுனக்குப்பீட
மிருந்ததுமுக்கண் மகாரமென்ற மவுனத்தைத்
நேரப்பா சதாகாலந் நினைந்துப்போற்றித்
தேசாதிதேசமெல்லாந் திறந்துகொண்ணும்
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசாமல்
வேதாந்த பூரணத்தின் விபரங்காணே. 73

காணுவது பூரணமே வெளியாய்ப்போகும்
கருத்துமே மவுனமாக்கக் கண்டுகொண்டு
கோணமெல்லா முணர்க்குஞ் சூட்சங்காணும்
சொல்லானோ யென்மகனே யென்றுசொல்லிக்
கோணுபல் நிலைகளைப் போயிடாமல்
கூட்டுமனை கொண்டுக்குறி யையப்பார்த்து
வாளுலகி லுயிராமியே நீயாய்நின்று
வந்துயிரை யட்டித்து மிருமென்றானே. 74

இருமென்ற நகாரமென்ற விஞ்சைதன்னை
யெண்ணியே பூரணத்தி லிருக்கவேயாதிக்
குருபத பாதமென்று கோபத்தை யெய்து
சோதித்து நமாயாவை நினைந்துப்போற்றிக
குருபர நகாரமென்ற விஞ்சையாலே
கொடுமையாய் மாயையாறுங் குறித்தேசெந்து
உருவி [illegible]
மோப்புவந்து யிழுப்படேனே பணிந்தான்பாரே. 75

பாரப்பா வென்மகனே விஞ்சைநாதா
பாணிகலை வாணியென்றும் பரனேயென்றும்
ஆரப்பா மறைநான்குந் திரசதான
அயனுக லோகமெல்லா மருளிர்செய்ய

நேரப்பா வுதித்துவந்த மைந்தா நீயும்
நிறைந்தபரா பரத்திணுட நிலையினின்று
வேரப்பா வேதாந்த வேதவேதா
விஞ்சைதனை யுன்றனக்குக் காட்டுவேனே. 76

காட்டுகிறே னண்டபிண்டம் படைத்து நீயுங்
கலந்தெழுந்த வெண்பகத்து நான்குயிர்க்கும்
பூட்டுகிறே னயனவர்க்குப் புரிப்புதானும்
புகழுகலந்தெழுந்த வெப்பமயோடு பூதந்தானும்
நாட்டுகிறேன் பூமிநடு மத்திதன்னில்
நடுவாக மேருவென்று நலமுண்டாக
வாட்டுகிறேன் சமுத்திரமுஞ் சகலவித்தும்
யாணிடரைப் படைத்து நிதம் வாழ்வாய்பாரே77

பாரப்பா நகாரமென்ற விஞ்சைதன்னைப்
பார்த்துமென்றன் நிலையறிந்து பதியில்நின்று
ஆரப்பா குருநாதபாதவீட்டுக்குள்
அமர்ந்து மகாரநிலைபூரணத்தி லறிவிலேநின்று
நேரப்பா நிஷ்டையோடு சமாதியார்ந்து
நின்னிலையும் நின்றுயிருந் நீயுங்கண்டு
வாரப்பா மணிவிளக்கை, நாணடிக்கண்டு
மெலிலொருந்தான்படைத்து மிருமென்றுவே.78

இருமென்றுஞ் சகாரமென்ற விஞ்சையாலே
என்மகனே மறைநான்குஞ் சேரலாச்சு
உருவென்றுஞ் செகமெல்லாம் படைக்கலாச்சு
ஒப்புமுடிநகாரமண்ணக தொழிகலாச்சு
தருமென்ற தருக்களெல்லாந் தந்தனவாச்சு
பாரணசமுத்திரவேது பார்க்கலாச்சு
குருமென்ற குருபாதம் பூசனையாச்சு
கூடுமென்று தாபித்துக் கூடுவாயே. 79

கூடுவாய் சற்பமுமதிதுவாகுமா
கோடிபரி கலைகாட்டிக் குறியில்நிற்கும்
ஆடுவாயிம் மாயிருந்து பலவுமேகொண்டு
அன்புமாமேந்திரிப்பட்டுப் பாரியாகும்
நாடுவாய் சதமுமின்று தேகமதனால்
நந்திகுரு வாசானைப் பேசலாகும்

பாடுவாய் பரவெளியைக் கண்டுகண்டு
பாவமதை யகற்றிடுவாய் பாருபாரே. 80

பாரென்றே யிந்தமுறை சொன்னபேச்சு
பழுதில்லை பழுதில்லை மூன்றெழுத்தை
ஆரென்று கேட்டாலுஞ் சொல்லிடாதே
அயன்படைப்பு விந்தையெல்லா மிதுதான்மைந்தா
கூறென்றுங் கூட்டறிந்து போய்விடாது
குறிகற்ப மென்றுசொல்லி யிதற்குப்பேராம்
நாரென்று பூவாலே வாசமாச்சு
நகாரத்தின் மகிமையெல்லாம் நாட்டினேனே. 81

நாட்டியே பரமசிவன் றன்னைப்பார்த்து
நானுரைத்தேன் பூரணத்தின் நிலைமைதன்னை
கூட்டியே பரமசிவ னென்னைப்பார்த்து
குருவென்றுஞ் சிவனென்றுங் குறித்தார்மைந்தா
ஆட்டியே பூரணத்தி லடங்கிவாழ்ந்தேன்
ஆரென்றுஞ் சிவனென்று மருளச்செய்தேன்
கூட்டியே யென்னை யெடுத்து முகந்துகொண்டு
குடபரகுரு பரனென்றே கூறினாரே. 82

கூறியதோர் மயேசுபர னுஞ்சதாசிவனுங்
குவலயமாய் வந்தவனைக் கூறுமென்றே
மாறியே பரமசிவ னென்னைக்கேட்க
வழுத்தினேன் பராபரையாள் பதத்தில் நின்று
தேறியே வகாரமென்ற மவுனந்தன்னைச்
செம்முழுந்து பூரணத்திற் றெளிவாய்வைத்து
ஏற்றியே லம்படத்தி லவன் ஞானபாதத்தே
யென் மகனே மயேசுபரா வென்றாள்பாரே. 83

பாரடா மயேசுபர னும் பரையைப்பார்த்துப்
பாதமதில் நமஸ்காரம் பண்ணிநிற்க
ஆரடா செகத்திலுள்ள வுயிர்கட்கெல்லாம்
அண்ட பிண்ட சராசரங்க ளாவிநின்றும்
தேரடா நடையுடையுஞ் சீவசெந்து
தெளிந்திருந்து லோகாதி லோகமெல்லாம்
ஏரடா நீயிருந்து வாழுமென்றே
யெடுத்துரைத்து மயேஸ்பரனை வாவென்றாளே.

வாவென்றா ணந்தனுக்கு விஞ்சை தானும்
வகரமென்ற மவுனத்தை வைத்தாளாத்தாள்
ஆவென்றாள் பூரணத்தை யடுக்கச்சொன்னாள்
அதிலடங்கி வாசியென்றே யிருக்கச்சொன்னாள்
கூவென்றாள் மனதடங்கி யறிந்துகொண்டாள்
கூறுகின்ற மனக்கண்ணா லொளியைப்பார்த்துத்
தாவென்று தமர்வாசற் குள்ளேசென்று
சங்கற்ப தாரணையு மானாள்பாரே. 85

பாரப்பா மயேஸ்வரத்தின் கூறுசொன்னேன்
பராபரமாஞ் சதாசிவத்தின் கூறைக்கேளு
ஆரப்பா யகாரமென்ற மவுனந்தன்னை
ஆனந்த மானபரா பரத்திற்சேர்ந்து
நேரப்பா நிலையறிந்து மவுனங்கொண்டு
நிற்கையிலே சதாசிவனு முதிக்கலாச்சு
தேரப்பா சதாசிவனும் பரையின்பாதத்
தெண்டனிட்டுப்பணிந்திடவே யழைத்தான் காணே

காணடா சதாசிவமே மகனேயென்று
கண்மணியே கருத்தினடு வுதித்தவையா
தானடா லோகாதி லோகமாகத்
தானான யகாரமதை மவுனங்கொண்டு
கோனடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
கூறுவான் பராபரனே யென்றுபோற்றி
தேனடா தேனமுதந் தினமுண்டாயச
சீவநிலை சிவநிலையாய்த் தீதொன்றில்லை. 87

தேறென்ற தேவிதிருப் பாதம்போற்றித்
தெளிவான யகாரமதைக் குழிலைகேற்றி
கூறென்ற கூர்விழியால் மனக்கண்ணாட்டக
கோடிரவி யொளியுடைய குறியைப்பார்த்து
வேறொன்றும் பேசாமல் வெளியைப்பார்த்து
வெட்டவெளி யாகவுந்தான் விபரமானார்
ஆறொன்று மறியாம லருபமாகி
யடங்கலுக்குந் தானாகி யிருந்தான்பாரே. 88

பாரடா வாங்கார கோபமாகிப்
பார்தனிலே யனலாகி மாயைதோன்றி

ஆரடா சுழிமுனையி லவர்காணின்று
  ஆதியென்றும் அனாதியென்றும் ஏகமானோர்
நேரடா விதையறியாத தவசகோசாதானும்
  நிஷ்டையிலே யறுவளவை நிலைகெட்டாது
ஏரடா யிதையறிந்து பூசைசெய்கால
  என்மறைக்கு மிறகவாய விருந்துதும்பாரே. 89

பாரப்பா இவ்வாறு நிலையுஞ்சொல்லப்
  பரமசிவன் [illegible] நீக்கி
ஆரப்பா குடையிலாஞ் [illegible]
  அடிநடுவைக்கண்டு [illegible] அருவுருவென்றார்
நேரப்பா [illegible]
  நினைவாலே [illegible] நீதில
ஏரப்பா போதிவை [illegible]
  பொடியை [illegible] பாரே. 90

பாரப்பா இவ்வாறு [illegible]
  பரிபூரண [illegible] முந்திசாலவி
ஆரடா அஷ்டாங்க [illegible]
  யருள்பெருகு [illegible] யருளைக்காட்டி
வோடா [illegible]
  [illegible] தலைசாலவிச
சேராடா [illegible] நத்துச்
  [illegible] பவனே [illegible] தானே. 91

[illegible]
  [illegible]
[illegible]
  [illegible]
கொழுந்த [illegible]
  [illegible] திருந்தி [illegible]
ஆறு [illegible]
  [illegible] போசசே. 92

[illegible]
  [illegible]
[illegible]
  அ[illegible] பொக்குக

காச்சென்று காச்சுகடா யிந்தயோகம்
காலாந்தக் கனலெழுப்பிக் கொதித்துப்போவான்
வீச்சென்று வீசாதே யிந்தப்பேச்சு
வேதாந்த சாரணையை வெளியிட்டேனே. 93

விட்டகுறை தொட்டகுறை தொடர்ந்துகூடி
வெட்டவெளி பராபரத்தின் வெளியிற்சென்று
அட்டகிரி பருவதமுங் குலுங்கியாட
ஆறுவரை தான்கடந்தே அகண்டமேவித்
துட்டரணக் கருவிகளைத் தொடர்ந்துவெட்டி
துருவனிட சக்கரத்தின் சூட்சங்கண்டு
வட்டமூலை மாதுடைய பாதம்போற்றி
வந்தவர்க்கே பேரின்பங் காணுங்காணே. 94

காணென்று சொல்லிவிட்ட மார்க்கம்போச்சு
கடிகையடா வரைநொடிக்குள் நிலையிற்சென்று
தானென்ற கயிலைமலைச் சார்பிலேறிச்
சந்திரன்றன் பானமதைத் தானேயுண்டு
கோணென்ற திரிகோண முப்பாழ்கண்டிக
கொடியதொரு சிவநிலை தன்னைப்பார்த்தால்
மானென்ற மான்மழுவுந் தரித்தவீசன்
மருவியே யுனதிடத்தில் வருகுவானே. 95

வருகுவா னருகாச மூட்டியுனை
வருத்தவினை நீக்கியினி வாழ்விப்பானே
தருகுவான் நினைத்தபடி யுனக்கெல்லாந்தா
சாம்பவியாள் பாதமதைக் கண்திறந்துகாட்டி
யுருகுவா யனுதினமு மெழுகுபோலே
யுரைத்திடுவாய் மெய்ஞானத்தை யுறுதியாக
மருகுவாய் மாயைவினை யகலத்தள்ளி
மாறாத வாசனையைக் கட்டிக்கவனே. 96

தன்றுறவது யாரையென்றால் மைந்தாகேளு
சங்கற்ப மறியாத சமயத்தோரை
கள்ளுடனே யபினறக்குக் கலந்தபேரை
கஞ்சாவுங் குடுகுடுக்கை கொண்டபேரை
உள்ளுறைந்து வாய்பேச்சா லுழன்றபேரை
உத்தமரைத் தூஷித்த வுலகத்தோரை

விள்ளுவது மவுனமதை விட்டபேரை
வீணரென்று சத்தியமாய்த் தள்ளிப்போடே. 97

போடென்றேன் பொய்கொலைக ளுயிரைகொன்று
புசித்தவரை யப்புறமே தள்ளுதள்ளு
நாடென்றேன் ரவிமதியை மைந்தா நீயும்
நாதாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தேடென்றேன் தவந்தேடி யோகம்பாரு
செம்பவளம் போலேதான் நிறமுங்காட்டும்
பாடென்ன பட்டவர்க்குப் பலன்றானுண்டுமே
பராபரத்தி னடியினுட பாதந்தானே. 98

தானவனும் நீயிருக்க வேணுமென்றால்
சத்தியமாய் வாடக்கணை திறந்துபாரு
கோனவன்றான் நீயென்றே அழைப்பாருன்னைக்
குவலயத்தோ ரடிபணிந்து கூர்ந்துநிற்பார்
வானவர்கோ ளிதையறிந்து பூசைசெய்து
வல்லமையாள் பாதமதை வணங்கிப்போற்றி
நானவனு மென்றுநடு வணையைப்பார்த்து
நம்மென்று பேசியுந்தா னடிமேனே. 99

நாடியே லோகாதி லோகமெல்லாம்
நாதாக்கள் சாபமதால் நாசமாகித்
தேடியே திரிந்தாலுங் குருவைக்காணான்
நேமமந்தி ரமதைநெறி சிக்கமாட்டான்
ஓடியே யலையாதே மக்காள்மக்காள்
ஒருநாளும் மறவாதே மவுனப்பேச்சைப்
பாடியே திரியாதே யிந்த நாளைப்
பார்த்துமனக் கண்ணாலே பணிந்துகொள்ளே. 100

கொள்ளடா யானுதினமும் வாடமேவிக
குறிப்பறிந்து நித்திரையிற் சாய்ந்திட்டாலும்
அல்லடா இடகலையைத் தலைகுழைத்து
அருளான வாடதி லுறங்கவேணும்
சொல்லடா வோரிபோற றாயின்று நீயுஞ்
சொல்லாதே சவம்போலே யிருந்துமைந்தா
வில்லடா விற்பூட்டி யேததியேத்தி
விஞ்சையென்ற முன்றெழுத்தின் விபரம்பாரே. ()

பாரப்பா வெளியைப்போலே வெளியாய்க்காணும்
பார்தனிலே முனிவோர்கள் சித்தர்சொலவார்
ஆரப்பா அஷ்டாங்க மார்க்கான்சொல்வார்
அருளதங்கு மவுனமணி யார்தான்காண்பார்
நேரப்பா முன்சொன்ன படியேமைந்தா
நினைவிருந்தி நிலைதனிலே நின்றாயானால்
வேரப்பா வேதனுட வெழுத்துந்தோணும
விட்டகுறை தொட்டகுறை தெரியலாச்சே. 102

ஆச்சடா பூரணத்தி னழுகமுண்டு
அப்பனே முப்பாலை யறிந்துபோற்றி
வாச்சடா வெண்சாரை பிடிக்கவென்று
வையகத்தில மலைகாடு அலைந்தேபோற்றி
பாச்சடா சாரையைத்தான் பிடிந்தோமென்பார்
என்மகனே சாரையிருப் பிடத்தைப்பாரா
மூச்சடா மூச்சற்ற விடத்தைக்காணார்
முக்கியமாய்ச் சாரையுட நிலையைக்கேளே. 103

கேளடா மயேந்திரகிரி விருசைதன்னிற்
கிருபையுள்ள குகைவாசல் நாலைந்துண்டு
ஆமடா மயமலையிற் சாரைதானும்
அப்பனே ஐந்தாறு குதிலேயுண்டு
நாளடா வெகுயுகமா முனிமயகாவல்
நாசிகைக மூர்த்தியுட னடப்போமெந்த
வாளா வாடியிலொரு லிங்கந்தோன்றி
மயர்வழியே சாரையுந்தான் வருகும்பாரே. 104

பாரப்பா சாரை நாகன் பயமாய்வாங்கி
பருகுமே மதியிலே பிடித்துப்பாரு
ஆரப்பா பிடிக்கையிலே பொருதியேயாம
அடங்காத சாரையுந்தா னறியப்போமோ
நேரப்பா மயேந்திரகிரி யுச்சிமீதில
நிறைந்தெழுந்த சந்திரன்போற் றடாகமுண்டு
தேரப்பா தடாகத்திற் சாரைமைந்தா
திறந்துகிந்து சென்றெழுந்து வருந்தவாறே. 105

வாரான சாரையுந்தா னதிலுதிக்கே
வந்துதடா சிவலிங்கம் வழியிலமைந்தா

தாரான சாரணையத்தான் விட்டிடாமற்
சாம்பவியாள் பாதமதிற் றயவாய்க்கூடி
நேரான நசியென்றே சாபந்தீர்த்து
நீமகனே முழுவதையு முண்டுதேறி
பேரான பேரின்ப வீடுசென்று
பிசகாம லதிலடங்கிப் பேணிப்பாரே. 106

பாரப்பா சாரையுந்தான் வரும்போதெல்லாம்
பாலகனே நீபிடித்துப் பசியுந்தீர்த்து
ஆரப்பா வளவுவளவு விட்டிடாமல்
அப்பனே அப்பியாச மாக்கஞ்செய்து
நேரப்பா நிலையறிந்து குருவைப்போற்றி
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நினைவாய்நின்று
வேரப்பா வேறதென்று நினைந்திடாமல்
விதிவிலகச் சாரையுந்தா னுண்டுதேரே. 107

தேரடா திரிகூடப் பருவதத்திற்
றிருமாலு மயனோடு ருத்ரன்றானும்
ஆரடா மயேஸ்வரனுஞ் சதாசிவனும்
அப்பனே யிராகுவொடு கேதுதானும்
சேரடா மதியோடு ரவியுந்தானும்
தேவியென்னும் பராபரைசிற் பரையாள்மைந்தா
காரடா சித்தரொடு முனிவரெல்லாங்
கலந்திருப்பா ரன்னப்வெகு பெரியோர்பாரே. 108

பாரப்பா அம்பலையில் மூலைத்தபூடு
பராபரையாள் சாபமதாற பாழாய்ப்போச்சு
ஆரப்பா அதினடுவே விருட்சஜாதி
யாகாய மளாவியடா வளர்ந்துநிற்கும்
நேரப்பா விருட்சத்திற் பணர்தானைந்து
நிலையான பூவைந்து காய்தான்மூன்று
நேரப்பா நிதங்காய்க்கும் நிதப்பழுக்குஞ்
செஞ்சுடர்போ லுதித்திருக்கும் பழந்தான்காணே.

காணடா அம்பரத்தின் பெயரைக்கேளு
கருவான கருநெலலி யதற்குப்பேரு
தானடா நிதப்பழுத்து விழும்போதெல்லாந்
தற்பரையாள சாபமதை நிவர்த்திசெய்து

கோனடா மசியென்றே வோதிமைந்தா
குருவான கேசிகனை மனதிற்கொண்டு
நானடா அப்படியே யுண்டுதேற
நமனுடைய நாட்டமெல்லாம் நாசமாச்சே. 110

ஆர்சடா கருநெல்லி மரத்தை மைந்தா
ஆரறிவா ருலகத்தி லறியமாட்டார்
மூச்சடா நற்கனியை விட்டிடாமல்
முழுவதையுங் கொண்டுவிடு முத்தியாக
ஏச்சடா சொல்லவில்லை யிந்தப்பேச்சு
எட்டிரண்டு மிதையன்றி வேறேயுண்டோ
காச்சடா காட்சிதரு முன்னைப்பாரு
கண்டுகண்டு மனந்தேறி யறிவில்நில்லே. 111

நில்லடா வாலைசிவ காமியாகி
நிறைந்தபரா பரையாடான் சிவந்தமேனி
அல்லடா சாதிபவள் முகலாய் நின்று
ஆக்கானை நீயுந்தக்க பயலைப்போற்றிச்
சொல்லடா விந்துமணி வாயுவென்று
செபிக்குமவ ளாகம்பீங் கனில்விட்டு
அல்லடா பூரமொடு கூடன்சேர்க்கதே
ஆதியுப்பு மணியுப்பு மதிலேசேரே. 112

சேரடா வங்குரிங்கு என்றேவாங்கிச்
சிறந்தெழுந்த பவிநாரிலை வைத்துப்பாரு
ஆரடா முப்பூவின் கண்ணாமிட்டு
அபூகாநகட பூரச் செந் நாமமிட்டு
நேரடா வைத்திடவே மைந்தாகேளு
நிலையான ரவிபோல காந்திரேறும்
வாடா யிதனோடுத்து பணமணமணி
ஈஸ்வரியா ளெகசிய சக்தி யெடுத்துவையே. 113

வையப்பா அறுஇவஸ்து விந்துதான் மைந்தா
வாலைக்கு மிதுவலலோ வைக்கவேணும்
செய்யப்பா சோம சோப சாரமாகச்
சிவன்காலை யுந்தனுக்குத் தெரியப்பாரு
மெய்யப்பா வுங்களுக்கா யுரித்து சொன்னேன்
மேலாறு தலத்தனிலே மேவிக்கொள்ளுப்

பொய்யப்பா சொல்லவில்லை வாமபூசை
பொறியைந்து மொன்றாகும் புகழ்ந்துபாரே. 114

பாரடா வெண்சாரை யுண்ணும்போதும்
பாலகனே கருநெல்லி யருந்தும்போதும்
ஆரடா நாகமதை யெடுத்தா நீயும்
அப்பனே பணவிடைதா னரையேகொள்ளு
ஏரடா பதின்மூன்று வருடமைந்தா
இடைவிடா திம்மூன்றை யுண்டாயானால்
வேரடா வினையகலும் பாவம்போகும்
விஞ்சையெனு மூன்றெழுத்தை விரும்பிப்பாரே.()

பாரப்பா முப்பாலு மிதுவாமைந்தா
பராசக்தி கைவசமா மிதற்குள்ளாச்சு
ஆரப்பா முப்பாலு முண்ணும்போதே
அப்பனே கடுகொடுநல் வெண்ணெய்யாக
வேரப்பா அனுவளவு சேர்ந்தபோது
வீணாக வுன்னுடம்பில் வெடித்துப்போச்சு
தேரப்பா அனுவளவப் படிபோந்தனுஞ்
சேர்ந்திட்டா லதுதெரிக்க வகைதான்காணே. ()

காணடா பாஷாணஞ் சௌரியாங்கிச
கருத்துவைத்து வராகனிடை திருத்துமைந்தா
தானடா அனுவளவே யுண்டாயானால்
சடமழிந்து போகாது சப்பாணைநயா
நானடா அப்படியே யுண்டேனைந்தா
நசிமரியென்றே சொல்லி நாட்டப்பார்த்துக்
கோனடா கோளிருக்கு மிடமுங்காட்டி
குஞ்சரத்தோ தயஞ்சலெனவு கூடினேனே. 117

கூடியே முப்பாலு முண்ணும்போது
குணமான அன்னமுண்ணுங் குறியைக்கேளு
நாடியே பச்சரிசி படியளவுககால்
நலப்பாசிப் பயிறுபடி யதுபோற்சேர்த்துத்
தேடியே யாவின்பால் படிதானென்று
சிறந்தெழுந்த பாலிலே யரிசியிட்டு
ஓடியலை யாமற்சர்க் கரையுஞ்சேர்த்து
ஒருபோதாய் நித்தமுந்தா னுண்டுகொள்ளே. 118

கொள்ளவே ஆவின்நெய் பலந்தானென்று
கூட்டுவாய் பூரணத்தின் குறியைநாடிச்
செல்லவே போகாது இந்தப்பேசசு
சூட்சநிலை சொரூபநிலை தொடாந்து காட்டும்
அல்லவே போகாதென் றேநீதானும்
அலையாதே யலையாதே ஐயாகேளு
மெள்ளவே பூரணத்தை யடுக்கநீயும்
மேதினியார் தான்பணிவார் மேவிப்பாரே. 119

வாரப்பா பரமசிவ னென்னைக்கேட்கப்
பராபரையாள் கிருபையினா லவளைப்பார்த்து
ஆரப்பா மூப்பாலின் மகிமைதன்னை
அதிசயமா யென்றுசொல்லி யறிந்துகேட்டு
நேரப்பா யிதையன்றி வேறேகற்பம்
நிலையாது தேகத்தில் நிறுகதொட்டாது
தேரப்பா சூட்சகற்பச் சுழினைவீடு
திறக்குமே யிம்மென்றே சுழினைக்கேற்றே. 120

ஏற்றுவது வாசிமனோன் மணியாள்தேவி
இருதயமே யிவளிருந்தே யெட்டிரண்டாய்ச
சாற்றுமொரு விஞ்சையொ னு மூன்றெழுத்துந்
தற்பரத்தைத காவியகற் கப்பாலமேவு
மாற்றுமொன்று மதிகயடா வேகயாக்கி
மனோன்மணியாள கற்பநிலை மருவிச்சொல்வாள்
போறறும் நிலை யறியாத சவுங்கல்கன்னைப்
புழுக்குழியிற் றள்ளியுந்தான் போக்குவாயே. 121

போக்கோடே பேறுதற்கு அஷ்டகர்மப்
பூரணியே கபாலிதிரி சூலியென்று
வாக்கோடே மனப்புத்தி யறிவாஞ்சித்தம்
வாய்வேக சாரணையில் வைத்துப்போற்றித்
தாக்கோடே அஷ்டகர்மங் கருவினாலே
சண்ணமடா அறுபத்து நாலுசித்தம்
போக்கோடே செய்பாகங் கைபாகங்கள
புத்திரனே தவறாமற் செய்துகொள்ளே. 122

கொள்ளடா நிறைந்திவப்பாஞ் சிவந்தகன்னி
கொங்கையின்மேல் தன்னிடத்தில் மைந்தாநீயுஞ்

செல்லடா அவளிடத்தி லருகேசென்று
செப்படா பசியென்றே அவளைப்பார்த்து
அல்லடா லெட்சமுரு வோதுவோது
அப்பனே தலைபிண்ட மானூர்மைந்தா
கொல்லடா நிறையஞ்சு மாதந்தன்னில
கொடியதொரு பிண்டமுந்தான் விழுகும்பாரே. ()

பாரப்பா அவள்முகத்தை நீதான்பார்த்து
பாலகனே நசியென்றே யோதிப்போடு
ஆரப்பா அவள்தனக்குப் பிசகேயில்லை
அலலடா லவளிறந்து போவாள்சொன்னேன்
நேரப்பா பிண்டமதை யெடுத்துவந்து
நிமலியுட அசூரத்தை நீதானோதி
ஏரப்பா பாண்டத்திற பிண்டந்தன்னை
யெடுத்துவைத்துச் சூடனைந்து பலந்தான்மூடே ()

போடப்பா பாண்டத்திற் றவாரமிட்டுப்
புத்திரனே சட்டிமேற சட்டிவைத்து
நாட்டப்பா மணலிலே செயதுமைந்தா
நடுவணையைச் சுத்திசெயது ரம்யென்றோதிக
கூட்டப்பா குழியிலிட்டுத் தீயைமூட்டிக
குருவான கணபதிக்குப் பூசைசெயது
ஆட்டப்பா திலலையைத்தான் மைந்தாபார்த்து
அரகரா கணபதியென் றருளைப்போற்றே 125

போற்றியே பூரணியை மனத்துள்வைத்துப்
புவனைதிரி புரையாட்குப் பூசைசெயது
ஏற்றியே பாண்டத்தை யெடுத்துமைந்தா
என்மக்கா ளாறவைத்திரை வரியைப்போற்றிச
சாற்றியே தைலமதை யெடுத்துக்கொண்டு
சவாதுவிட்டுப் புனுகொடுகா ரணையேசெய்து
வாபுத்தியே பதனமாய் வைத்துக்கொண்டு
வையகத்தில வாதமொடு வைத்தியப்பாரே. 126

பாரப்பா அஷ்ட காய மிதற்குளளாச்சு
பாலகனே ஐங்காயக் கருவிதாச்சு
நேரப்பா அஞ்சனங்க ளிதற்குளளாச்சு
நிலையான மறைப்புவித்தை யிதறகுள்ளாச்சு

தேரப்பா மோடிவித்தை யிதற்குள்ளாச்சு
சிதம்பரத்தில் சக்கரமுஞ் சித்தியாச்சு
வேரப்பா வீணாகத் திரிந்திடாமல்
விதியறிந்து மதியறிந்து பூசைபண்ணே. 127

பண்ணுவது பூரணத்தை நீதான்பார்த்து
பாலகனே கடுகையுந்தான் பதனஞ்செய்து
எண்ணுவது பஞ்சசக்தி வாலையென்றே
ஏழையைப்போல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
முன்னுரைத்த தைலமதைக் கவனமாக
மூடியே பீங்கானி லிட்டுவைத்துக
கண்ணுமனக் கண்ணறிந்து மைந்தா நீயுங்
கருமானத் தைலமின்னங் காட்டுவேனே. 128

காட்டுகிறேன் தலைப்பிண்ட மூன்றுதிங்கட்
கன்னியர்க டன்னிடத்திற் சைகையாக
நாட்டுகிறேன் முன்சொன்ன தியானஞ்செய்து
நாரணியே பூரணியே யென்றுமைந்தா
சூட்டுகிறேன் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணூட்டிச்
சுருதிபர வெளியெனவே மனதிறங்கி
மூட்டுகிறேன் பிண்டமதை யெரித்துவந்து
முன்சொன்ன படிபோலப் பானஞ்செய்யே. 129

செய்யப்பா பராபரைக்குப் பூசை செய்து
சிந்தையுடன் தைலமதை யெரித்து நீயும்
ஐயப்பா கிலியுமென்று சவ்வென்றோதி
யானந்தம பொங்கவிட வருமோகொண்டு
பொய்யப்பா போகாது தைலந்தன்னைப்
புத்திமனே பீங்கானி லடைத்துக்கொண்டு
மெய்யப்பா கடுகையுந்தான் பதனம்பண்ணி
மேதினியிற் சித்துவிளை யாடுவாயே. 130

ஆடுவது மஷ்டகர்ம வித்தைக்கெல்லாம்
அப்பனே இப்பிண்ட மதிகமாகும்
நாடுவது வைத்தியத்திற் சிகுவேயாகும்
நலமான வாதமெல்லாங் கொள்ளையாகும்
மூடுவது சுழிமுனையைப் பார்த்தேபோது [ன்
சொல்லாதே தைலமதைச் சொன்னேன்சொன்னே

நாடுவது சூலமெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
நலமான அஷ்டகர்மம் நாடிச்செய்யே.

செய்யப்பா இன்னமொரு கருவுஞ்சொல்வேன்
திரணமெடுத்த தலைப்பிண்ட மதிகமப்பா
மெய்யப்பா திங்களாந் தான் பத்துமாகி
மேலான நிறைபிண்டஞ் சமூலம்வாங்கி
வையப்பா முன்சொன்ன படிபோலத்தில
மைந்தனே கூடமொரு பலந்தான்பத்து
பொய்யப்பா போகாமற் சாரந்தீர்த்துப்
புத்திரனே நைலமாந்த மிறக்கிக்கொள்ளே.

கொள்ளடா தைலமதை காளிவிட்டுக்
கூட்டியே சவாதுடனே புனுகுஞ்சேர்த்து
அள்ளடா கடுகளவு பதனமபண்ணி
யாக்காப்பு வடுகனுக்கு பூசைபண்ணி
உள்ளடா தன்னையறிந்து குடசமகனைடு
ஒளியான மூச்சடைய யொன்றாய்ப்போற்றித்
துள்ளடா சாலதுரியா நிந்தகன்னை
சொல்லாத மந்தரத்தா லறிந்துபாரே.

பாரப்பா கேசரியை யடுத்தடுத்துப்
பாருலகில் அஷ்டகாமஞ் செய்யச்சித்து
ஆரப்பா கேசரியை யாருக்குங்காண
ஆயமென்று நாதிரமாம் பிரமன்றனும
நேரப்பா வாழ்ப்பணிந்து வணங்கிநிற்பார்
நிலையான சக்கரத்தை நிறுத்தவொன்றல
தேரப்பா அறுகோண மிட்டுமையத்தா
தெளிவான புககோண மந்தமுறாதகே.

சாத்தடா சூலமிட்டு விருத்தவிட்டுச
சந்தியமாய வுங்கார மினபமாக
வைத்தடா சூலவட்டாக கெல்லாமைத்தா
இடாடிவாய உங்கார மின்பமாக
வாழ்த்தடா முக்கோணக் துளிலேனந்தாவுய
வைத்திடுவாய் ஸ்ரீயென்று வணங்கிநீயும்
போற்றடா சிவியுமென்று கூடனைத்து
பூரணமாய் மயநகரி வாயத்தினே.

தானென்ற வில்லெழுத்தை யறுகோணத் திற்
றவுரும விட்டிடுவாய் சத்யமாகக்
கோனென்ற வரைவரைக்கு மொவ்வொன்றாகக்
குவித்திடுவாய் நிலைதனிலே விந்துமைந்தா
தேனென்ற ஐயுமொடு கிலியுமென்றே
செபித்திடுவாய் கோணத்தி னிடையில்வைத்து
நானென்று சொல்லுகிறே னைம்பத்தொன்று
லக்கமிட்டுச் சக்கரத்தில் நாட்டுவாயே. 136

நாட்டியே வரைபுகுந்த வெழுத்துகளெல்லாம்
நடுவில்வைத்து ஓங்காரஞ் சுற்றிக்கட்டிப்
பூட்டியே சொர்ணமதாற் றகடுசெய்து
புத்திரனே சகாரத்தை வரைந்துகட்டிக்
கூட்டியே சந்தனத்தாற் பலகைசெய்து
கூறுவாய் பலகையிலே குமருமிட்டுச்
சூட்டியே பலகையிலே தகடுவைத்துச்
சொல்லுகிறே னோங்காரக் கருவும்பூசே. 137

பூசியே செவ்வரளிப் புஷ்பம் வாங்கிப்
பூரணியே யென்றுமன துறுதியாகத்
தேசியாய் சேகரியே தாயேயென்று
தினந்தோறு மந்திரத்தைச் செபித்துமைந்தா
பேசியே திரியாமல் மௌனம்வைத்துப்
பேரான மாமிசமும் வடைதேன்பாலும்
வாசியே மனதடங்க அன்னம்வைத்து
மாங்கனியோ வெற்கடலை பரிந்துவையே. 138

வையப்பா தேங்காயும் பலிதானிட்டு
வஸ்தான பராபரத்தை வணங்கிப்போற்றி
மெய்யப்பா சவாதோடு புனுகுஞ்சாற்றி
மேலான சந்தனமுங் கஸ்தூரிப்பூசி
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை நாயேபம்
போற்றிடுவாய் கைமுறையாய்ப் புருவமேவி
ஐயப்பா கிலியுமென்று ஸ்ரீயுங்கூட்டி
யடங்காத வோங்காரஞ் சேருசேரே. 139

சோடா மசியென்றும் நசியே நான் [து
சோதொன்றாய்க் கூட்டியுந்தான் தியானஞ்சொ

ஆரடா லட்சமுறு வடுக்கவோதில்
அப்பனே அவள்வந்து யெதிரேநிற்பாள்
நேரடா வுனைப்பாரு பயந்திடாதே
நின்றிடுவாய் பூரணகதின் நிலைமைப்பார்த்து
வேரடா மனம்வேருய் நினைக்கயாகுல்
வெடிகதிடுமே சிரசிரண்டாய் வெடிகருந்தானே. ()

தானென்ற கேசரியாள் சித்தியானுற்
சகலசித்தும் விளையாடிக் தன்னைக்காட்டும்
தேனென்ற அஷ்டகர்ம மெல்லாமாடுஞ்
செகமாயை சிவமாயை யெல்லாஞ்செய்வாய்
ஊனென்ற ரவிமதியு முன்னைக்கண்டா
லோடிடா ரவிமதியு மொழிந்துபோகும்
கோனென்ற குருவருளா லறிந்து நீயுங்
குணமான விதகவித்தை செய்துபாரே. 141

பாரப்பா பூதமொடு கணங்களோடு
பார்தனிலே காடிபுலி பணிந்துநிற்கும்
ஆரப்பா வரசரெல்லாம பணிவார்கண்டாய்
ஆயிழைமா ருனைக்கண்டால் மயங்கிவீழ்வார்
சேரப்பா வுன்வாக்கா லசொன்னதெல்லாம்
செநநியாய்ப் பற்றுமடா தெளிவாய்மைந்தா
கூறப்பா லகத்தியமா முனியேயாமா
கூறுகிறே னுனக்காக குறியைக்கேளே. 142

கேளடா அந்தமுறை சொல்வாரப்பா
கிருபையுட னின்னமொரு சகசாந்நான்
ஆளடா மனோன்மணியைப் பூசைபண்ண
அப்பனே வெங்கோண மிட்டுமைந்தா
வாளடா விருவிளையாய் வாசலநாலு
மைந்தனே சூலமிட்டோங் காரங்கட்டித்
தேனடா பிரமனுருத திரன்யா லுஞ்
செப்புகிறேன் சதாசிவாதின் கூறுகானே. 143

காளென்ற மயேஸ்வரனு மிவர்சடன்னைச்
சாற்றுடா வரையினடுக் குள்ளேமைந்தா
தேனென்ற பஞ்சசதி யெழுத்தைநாட்டிக்
தெளிவான வசுக்களையு மருகேவைத்துக்

கோனென்ற கணேசனும்வல் லபையுமாகக்
குறியடா கீழ்வாசல் தன்னில்வைத்து
நானென்று சொல்லாமல் வைத்துப்போற்றி
நாதாந்தப் பூரணத்தை மனதிற்றங்கே. 144

தங்கியே வடவாசல் வடுகன்றன்னைக்
கவறாமல் வைத்திடுதற் பரத்தைப்போற்றி
அங்கியே யெழுப்பியடா தென்வாசற்கீ
ழடங்கலாகும் மெளனியிருக்கி யருளைப்போற்றி
மயங்கியே போகாமல மேலவாசற்கீழ்
மாருத துவாரபாலகரைவைத்துப்
பங்கியே பராபரையா ளிருப்பனென்று
பாரடா வாலைபஞ்சாட் சரமும்போடே. 145

போடென்று சொன்னபடி பிதுங்கொட்டாமற்
போற்றடா செவ்வரளிப் புட்பத்தாலே
நாடென்று சொர்ணமதாற் றகடுசெய்து
நலமான சக்கரத்தை வரைந்துகட்டிக்
கூடென்றேன் பச்சரிசி யாலேமைந்தா
குருவான பீடமென்று குறியாக்காட்டித்
தேடென்று தேடுமனோன் மணியாள்வாலை
சித்தியா யிருப்பதற்கு வகைதான்கேளே. 146

கேளப்பா இளக்கமதே தைம்பகதொன்று
கிருமையுடன் வாழைவிலே தான யாறிப்போடு
ஆமப்பா வைங்காயந் தகட்டிற்பூசி
அம்மையரா சத்திமனோன் மணியேயென்று
வாழப்பா அட்சரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
மைந்தனே பீடத்திற் றெற்பைசாற்றி
பாழப்பா போகாமல் மஞ்சணீராற்
பாலகனே சவாதையுந்தான் கரைத்துக்கொள்ளே

கொள்ளடா சந்தனமும் புனுகுஞ்சேர்த்துக்
குருவான பீடமதிற் குறையாய்ச்சாத்தி
அல்லடா நசியென்று சாபநிர்த்து
ஆதாரந் தன்னைப்பார்த்தருளைப்போற்றிச்
சொல்லடா கும்பநிறை கும்பம்வைத்துச்
சொகுசான தேங்காயு மேலேசாத்திச

சொல்லடா சிவாநந்தி குருவாமொன்று
சேரடா பூரணத்திற் றெளிந்துபாரே. 148

பாரடா தூபமொடு தீபம்வைத்துப்
பாலகனே பாணமுந்தான் கூடவைத்து
ஆரடா கனிவர்க்கம் வடைகள்வைத்து
அப்பனே தேங்காயைப் பலிதானிட்டு
நேரடா விளநீருந் திறந்துவைத்து
நேசமுட னெலுமிச்சங் கனியுஞ்சாத்தித்
தேரடா சக்கரத்திற் புட்பஞ்சாத்தித்
தெளிவான பாத்திரங்கள் மூன்னைவையே. 149

வையப்பா பாத்திரங்கள் பனிரண்டாகும்
வஸ்துவிட்டுப் பாத்திரத்திற் றேனும்வைத்துச்
செய்யப்பா சர்க்கரையும் பாலுமிட்டுத்
தெளிவான ரசங்களையுங் கூடச்சேர்த்துப்
பொய்யப்பா போகாமல் மைந்தாமைந்தா
பூரணிக்கும் பரமானம் புகழ்ந்துவைத்து
மெய்யப்பா தர்ப்பணங்க ளனேகஞ்செய்து
மேலான லாடத்தில் விரும்பிநில்லே. 150

நில்லடா பொரிகறியோ டன்னம்வைத்து
நிலையடா மாமிசமுங் கூடவைத்து
அல்லடா அன்ன முந்தான் பாதிவைத்தே
யப்பனே யவல்பயறு கடலைவைத்துச்
செல்லடா சிவகாமி தேவியென்று
செலுத்தடா மனோன்மணியே தாயேயென்று
சொல்லடா அபமென்றுங் கிலியொன்றோதிச்
சொற்பெரிய ஐயுமென்று தொழுதுபாரே. 151

பாரப்பா சிங்குவங்கு என்றேசேர்த்துப்
பாலகனே பரியெனவே பதியில்நின்று
சேரப்பா லட்சமுரு தெளிந்தேயோதித்
தெவியுட நிலையறிந்து தீர்க்கம்பெற்று
வேரப்பா வெறுப்பிலிசகா யலைந்திடாம
விந்துவெட்ட நினையறிந்து விருப்பியோதி
யரப்பா சதாகாலம் நின்றுமைந்தா
இருதயத்தை நீநினைந்தே யெண்ணிப்போற்றே.

போற்றிடவே மனோன்மணியை மைந்தாமைந்தா
புவனமெல்லாந் தானடுங்க வருகுவாளாம்
ஏற்றிடவே நினைத்து பகறிடாத
இவள்மோசம் பொல்லாது சொன்னேனப்பா
சாற்றிடவே அவள்வருகும் வேளைதன்னிற்
றுறணையா யிம்மென்று நரிதகதேயோதி
யாழ்ந்திடவே குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
வணங்குவாய் சொன்னபடி கேட்பாள்பாரே. 153

பாரப்பா விவள்கிருபை பெற்றுமைந்தா
பராபரையா ளென்றுசொல்லிப் பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா அஷ்டகாம விதைக்கெல்லாம்
ஆத்தாநெங்கொடுமையடா பொல்லாள்பொல்லாள்
ஏரப்பா இவனுடைய மாயைதானும்
எமனையும் விரட்டித்தான் பிடித்தேகொள்ந
தேரப்பா பூரகணம் பிரமருத்ரன்
தெளிவான மால்தானும் வணங்குவானே. 154

வணங்குவார் தேவர்களும் அழைத்தபோது
வந்திடுவாள் சொன்னபடி பணிவேனென்பாள்
இணங்காத பேர்களையு மிணங்கச்செய்வாள்
எவ்வுயிரு மூனைக்கண்டாற் பணியுங்கண்டாய்
தனங்கோடி யீய்ந்தாலுஞ் சொல்லிடாதே
தலைதெறித்துப் போயிடுவாய் சத்யஞ்சத்யம்
துணைகெட்டே யலைந்தாலுஞ் சித்தியில்லை
குருவான பராபரியை யென்றுபோற்றே. 155

போற்றடா தோலாசை நினைத்தபோது
புழுக்குழியி லேவிழுந்து பொசுங்கிப்போவாய்
ஆத்தாடகுச் சரிப்போடா இதப்பேச்சு
அழிகுழியை நினைந்தாலு மழிந்துபோவாய்
கூத்தாடித் திரியாதே குருவைப்போற்று
கூடமொன்று நினையாதே குறியைப்பாரு
பார்த்தாலும் பாருண்டோ பாவிகோலம்
பாதகர்க்குக் கிடைக்குமோ பாருபாரே. 156

பாரப்பா ஜெகசால மாடிந்தாயைப்
பாரிலறி வாரோபழி காரிதன்னை

ஆரப்பா அத்தாலு மனதடங்கி
ஆசையற்று ரோசமற்று அருளைப்போற்றி
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பார்த்து
நிலையான பூரணத்தை நினைவாய்க்கொண்டு
தேரப்பா தேட்கொடுக்காங் கொடுக்காததேளைத்
தேளென்று நீயறிந்து திறமாய்நில்லே. 157

நில்லடா ஒருமனதாய் நினைவிற்சாற்றி
நிற்கையிலே நின்வசமே அவளுமாவாள்
அல்லடா அஷ்டாங்க முடிவுஞ்சொல்வாள்
ஆறுவரை யீதென்றே றபருளிச்சொல்வாள்
சொல்லடா வாதநிலை வைத்யஞ்சொல்வாள்
சொல்லாத மவுனமெல்லாந் துடியாய்ச்சொல்வாள்
வில்லடா வினைதீர்ப்பாள் வியாதிதீர்ப்பாள்
வேண்டிய தெல்லாங்கொடுத்து விடுகுவாளே. 158

விடுகுவாள் விஞ்சையென்ற மவுனத்தாலே
வேதாவின் விதியுமுதற் பிழைதானுகும்
கடுகளவு நேரமடா மனக்கண்ணூட்டிக்
கருத்தொன்றாய்க் கபாலியென்று நினைத்திரானுற்
றெடுகுறிபோல் நினைத்தபடி யெல்லாங்காட்டுத்
தொந்தோமெனச் சிலம்பொலியுங் காதிற்கேட்கும்
படுவினையு மற்றுமினிப் பறந்துபோகும்
பார்தனிலே சகலசித்து யாடலாமே. 159

ஆடலா மறிவாலே அறிவைக்கண்டு
அடங்காத பாணமுதகா ணமுதங்கொண்டு
கூடலா மனோன்மணியே வாவாவென்று
துலங்கலாந் தேகசித்தி யானல்மைத்தா
நாடெலாந் தேசமெங்கு மலைந்திட்டாலும்
நலமான காடுமலை யேறினாலும்
வீடெலாந் தெய்வமென்று பணிந்திட்டாலும்
விஞ்சை தனை யறியாதார் வீணர்தானே. 160

தானென்று வாய்மதங்கள் பேசிப்பேசித்
தயர்வாசற் குள்ளிருக்காச் சவங்கடன்னை
மானென்று கேளாதே யெதிர் நில்லாதே
சவுவரியாள் பாதமதை மறந்திடாதே

வானென்ற வையகத்தைப் பழித்திடாதே
வாய்மதங்கள் பேசியடா அழிந்திடாதே
கோனென்ற குருவருளை மறந்திடாதே
குவலயந்தி லலையாதே கூர்ந்துபாரே. 161

பாரப்பா ஜெகசால ஞானிமோர்கள்
பசிபொறுக்க மாட்டாமற் புரட்டுப்பேசி
ஆரப்பா வேடங்கள் தரித்துக்கொண்டு
அவன்காலிற் குறட்டிட்டே யலைவான்பாவி
நேரப்பா நேர்நிலையு மறியாதமோசி
நிலையான பராசக்தி பூசைசெய்யென்று
கோடப்பா சத்தியமாய்ப் புரட்டும்பேசித்
தெளிவான சித்தன்போல திரிவான்காணே. 162

காணப்பா வாசிநிலை காட்டிச்சொல்லு
கருவாதி ரவியுடைய கருணைகேளு
தானான வாசிநிலை காட்டிச்சொல்லு
தாரணையுந் தாரணையுஞ் சாற்றிச்சொல்லு
கோனான குருநிலையை தெரியக்கேளு
குலமெல்லா மென்று கூறிக்கேளு
தானான வானிருக்கு மிடங்காண்கேளு
வில்லாட்டாறு பல்லுருத்திர வாழ்க்குத்தக்கமே. 163

நன்றான மாயைகளை மறந்துகளைந்து
நவக்கோணாக கண்மாக்காற் குருபுகத்துக்கொண்டு
செம்மையாய் வெறும்பேச்சுப் பேசிடாதே
செந்நாயுமாய்க் குவிந்து இதப்பூசை
அம்மையடா மனோன்மணியுஞ் சத்தியாவாள்
அருளான அருள்மகத்துவந்தாந்தருப
கண்ணான கனையுந்தி திருந்திடாதே
கருத்தலைந்து போகாதே கருவைப்பாரே. 161

பாரப்பா அந்தமனைக்காக்க விரிவாக்கேளு
பாலகனே சொல்லப்போகதின் வழிவாங்கு
ஆரப்பா ரோசகப் பிடித்துஞ்சேரு
அப்பனை கருப்பூரிப் பிடித்துஞ்சேரு
நேரப்பா திலகமாகப் பிடித்துஞ்சேரு
நிலையான பஞ்சதீபப் பிடித்துஞ்சேரு

சேரப்பா அளிஞ்சிவிரைக் காநதஞ்சேரு
செம்பருத்திப் பூவினுட சாருவாங்கே. 165

வாங்கடா மத்தஞ்சார் பச்சைப்பாம்பு
வகையான முறைமசக்கிச சாருங்கூட்டித்
தாங்கடா மின்னட்டான் பூச்சிசேரு
தவறாதே கேசரியின் பித்துஞ்சேரு
ஓங்கடா அவுரிச்சாரகனலாட்டி
யுத்தமனே சரியிடையா யெல்லாஞ்சேர்த்து
பாங்கடா பன்னிரண்டு சாமமட்டும்
பாலகனே அறைத்திடுவாய் பதியைப்பார்த்தே. ()

பார்த்தடா வுருண்டைசெய்து வுலறவைத்துப்
பாரபரத்தின் சாபமெல்லா நிவர்த்திசெய்து
போத்தடா ஐங்காயத் தைலஞ்சேரு
புத்திரனே முககடுகு கூடச்சேரு
ஏத்தடா நிறைபிணத் தைலஞ்சேரு
என்மகனே மூன்றுதிங்கட் டைலமுஞ்சேரு
வார்த்தடா வுருண்டையிலே தைலம்விட்டு
வளமாக மூன்போலே யறைத்துக்கொள்ளே. 167

கொள்ளடா அறைத்ததையும் வழித்துவைத்தா
கூறுகிறேன் சவாதோடு புனுகுஞ்சேர்த்து
அல்லடா சிமிழிலவைத்துப் பதனப்பண்ணி
யாத்தாட்டும் வடுகனுக்குப் பூசைசெய்து
சொல்லடா அஞ்சறு தேவியென்றே
ஜெபம்பண்ணி லட்சமுருத் திடமாய்நின்று
சொல்லடா நசிமசியென் றதைத்தாபோதித்
துநிககான கிலியுமென்றே சொல்லுவாயே 168

சொல்லென்றன் றேவிதனை நினைத்துப்போற்றி
துரியமதைப் பாரத் துரிசி ந கொடமதுக
நில்லென்றேன் றேவிதனை நினைத்துப்போற்றி
நீமகனே அறுவரையு மடவையாங்க
கொல்லென்றேன் பூதமொடு கணங்களெல்லாம்
கூத்தாடிக் குதித்துநின்று துதித்துமோடும்
அல்லென்று வினைபோகும் கொடியபாவம்
அகலுமே அருள்ஞானத்தி னருமையாமே. 169

பாரப்பா அஞ்சனத்தைக் கையிலிட்டுப்
பாதாள மூடுருவப் பார்க்காயானால்
ஆரப்பா பாதாள மூருவிக்காணும்
அடங்காத சேடனுட முனியுங்காணும்
நேரப்பா பூகமொடு கனகமட்டோணும்
நிலையான தேவரொடு முடியுங்காணும்
பேரப்பா வினையப்போலே சொல்வாருண்டோ
பேசாத பூரணத்தைப் பேணிக்கொள்ளே. 170

கொள்ளடா பூரணத்தை நினைவாய்ப்பார்த்து
கொடியதொரு அஞ்சனத்தைக் கொடுத்திடாதே
அள்ளடா வினைப்போலே சொல்வாரில்லை
அடங்காத அஞ்சனத்தி னருமைதன்னைத்
துள்ளடா வாயாலே சொல்லப்போமோ
தோஷமொரு பாவமவருந் துன்பமாகும்
விள்ளடா வெறுவாயை மென்றிடாதே
வேதாந்த தற்பரத்தை விரும்பிப்பாரே. 171

பாரப்பா கவனமதைத் தாம்பார்க்கின்று
பஞ்சகர்த்தாக்களைப் பழக்கஞ்செய்து
ஆரப்பா ஆனந்த வத்துவாமாய
யம்பலவர் தன்னையுங் கண்டித்துக்கொண்டு
நேரப்பா ஆறுபத்து நாலுகுறிக்குங்
நினைக்கச்சொல்லுங் கேவலமாய நிற்கும்பாரு
வேரப்பா மனதடங்கி யறிவினின்று
வித்தையென்று மென்றழுக்கை விருப்பிக்காதே.

காணடா வித்தைநிலை யறியப்பாவி
கடைகெட்ட பயபட்டாப்பார் கண்ணிலாதே
தாணடா வித்தைநிலை யறிந்தக்காலே
நாகாகமவினைமோசம வணங்கினார்கள்
வீணடா திரியாமல் வித்தைபாரு
வெளியிலொரு வெளிகாணும் வெளியாயமைந்த
கோணடா தூமயாசற் குளிகைமவா
குறிபார்க்கு நிலைபார்க்குங் குறியொன்றாமே. 173

குறிவழியாங் குறிகுள்ளே நாதகத்தோன்றிக்
கொண்டாடும் சராசரங்க ளனைத்துமைந்தா

அரியொளியா கரிக்குள்ளே ருயிருந்தோன்றி
ஆகாச மந்திரமு மதுவேயாகித்
தெரியொளியாம் மொளியாலே யொளிவுகண்டாய்
சேஷமாடா அழியாது தெளிந்துபாரு
பரியொளியாய் பரியினூட காலைதூக்கிப்
பவனிவரப் பாவமெல்லாம் பரக்கும்பாரே. 174

பாரப்பா சாமாந்தி னடுவேவைத்து
பார்த்திட்டா லிம்மென்ற வெழுத்தாய்த்தோன்றி
ஆரப்பா விந்துநிலை யறியாமல்போர்க்கு
ஆ[illegible] யப்பனுந்தா னவர்க்கங்கேது
நேரப்பா நாதமுடன் விந்துசேர்ந்து
நிலைத்துப்பட்டா தேகமது நிலையதாச்சு
கோட்டப்பா குவிந்திடவே மனக்கண்ணைதுங்
கொடுமையில்லை தானகற்றுய குறியில்நில்லே. 175

நில்லடா லிம்மென்று மவுனத்தாலே
நினைப்பது மறைப்பதுவு மகலலாச்சு
சொல்லடா வென்றுமா ரொனகுசொன்னேன்
துன்பமெல்லாம் நீக்கினித துருவமேவி
கல்லடா [illegible]மெல்லா விட்டுப்போகும்
கண்மணியே புலத்தியனே சொன்னேன்கேளு
வல்லடா வாய்ப்பேச மவுனத்தாலே
வாசியானை வசித்துமிப வாய்க்குந்தானே. 176

தானென்ற வுலகமெல்லாம் வசியமாகச்
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேட்க
ஞானமென்ற [illegible] வாங்கு லுகாவாகி
[illegible] பேசாமலின் சாஸ்திரங்கள் [illegible]
தேவையற தெசைபூண்டு பூ[illegible]ரேறு
செப்புகிறேன் சுழிமுனையி லடர்ந்துசேர்ந்து
கோனையுறு பொற்குருவாந் தாருவிட்டுக்
கொடியதொரு [illegible] தட்டாச் சாருமட்டே

கூடமுலை நிலைப்பதினா லிருநயந்தேரு
கொடியவாயுமல்லா மணக்க வாயுக கூட்டிச்சேரு
நாடியே [illegible] பூரித்தேரு
நலமான [illegible] சாற்றுவாயடி

மாட்டியே யொருசாம மறைத்துமைந்தா
மார்க்கமுடன் சமனை நிறுத்துகொண்டு
மூட்டிலே யுலரவைந்து சாபந்தோசந்து
மூட்டட்டா மங்கையாகள் நாகட்வாங்கே 178

வாங்கியே மறுபடியும் மைந்தா நீயும்
வளமாக வொருசாம மறைத்துருட்டி
தாங்கியே யுலரவைத்து [illegible]
தப்பாமல் உவங்காயம் [illegible]லமவிட்டு
ஓங்கியே மூகடுத்து [illegible]
உதகமேனே நிறை[illegible] [illegible]
மாஙகினியா மென்றுசெல்லி மதித்துக்கொண்டு
மைந்தனே [illegible] 179

கொள்ளடா சாமமென்றே அரைசெய்து
கூறுகிறேன் [illegible]
அலலடா மருந்[illegible]
[illegible]
செல்லடா [illegible]
[illegible]
சொல்லடா விளக்கேற்ற [illegible]
சோடசோப சாமமுடன் [illegible] 180

போமென்று [illegible]
பூரணியா [illegible]
கூடென்று [illegible]
குருபரியா [illegible]
நாமென்று [illegible]
நடுவே [illegible]
பாமென்று பட்டமனா [illegible]
பலகார மலையாறு [illegible] 181

போகநடா [illegible]
[illegible]
[illegible] செஞ்சாவற [illegible]
மென்மக்கள் [illegible]
வாழ்ந்த [illegible]
வருகுட [illegible] வோங்கியே [illegible]

சாத்தடா லட்சமுரு வோதுவோது
சத்தியமாய் நிலையில் நின்று சார்வாய்ப்பாரே. 182

பாரப்பா சட்டிதனை யெடுத்துக்கொண்டு
பராபரையே யோகினியே யென்றுபோற்றி
ஆரப்பா மைமையுருக்க ளிறுகும்போது
அப்பனே மைகாணும் பட்டாக்கே நிற்கும்
நேரப்பா மைகளையும் வழித்து நீயும்
நிச்சயமாய்ச் சவ்வாதோடு புனுகுஞ்சேர்த்துச்
சேரப்பா சோடசோப சாரமாகத்
தேவியென்று பிரியமுடன் அடைத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளடா குழிதனையில் பசுக்கண்ணாட்டிக்
கருவான கேசரியென்று திலகமிட்டு
அல்லடா வெளியேறிப் பரகதியைப் பாரு
அரசரொடு செகமுழுதும் கண்காய்ப்போதும்
பலடா புத்தகனை மதித்திருந்து
வாய்மொழிதனைச் சொன்னபடி வணங்கிக்கேட்கும்
நில்லடா பக்கையாகவே கொடாவார்கண்டாய்
நின்முகத்திடையாது நினைவாயப்பாரே. 181

பாரப்பா கிரிலோகத் தார்க்குமெல்லாம்
பாக்கியவுடன் பணிந்திடுவா ரன்னைக்காணும்
ஆரப்பா மைதைப்போலே வரிம்பூலோகம்
அப்பா காய விச்சைக்குப் பதிகமாகும்
நேரப்பா பன்னிரண்டு வருஷமாகத்
நீமகனே திரிகாலுங் கொண்டிருந்தே
வேப்பா இன்பேசுப பேரிடாதே
விந்துவாட்டந் தனையறிந்து வெளியைப்பாரே. 185

பாரப்பா லோகத்தா ரறிந்த மையாய்
பாரசிலே சண்முகனுங் கொலைவருந்தே
ஆரப்பா இருக்குதென்று சொல்விட்டோர்க்
யாதுபோலே யுங்குருவும் பழித்துப்போகும்
நேரப்பா யென்குருபா ரிலையுந்தொல்லி
நிலையான மைதனைச் சாப்போட்டாள்
கேளப்பா வெனக்காகச் சொன்னானந்தான்
கூறுகிறேன் சுப்பமுனி யுலகத்துக்கானே. 186

தானென்ற மையிருக்கு தென்றுசொல்லித்
தவத்தோரைப் பழித்ததாக்காற் சாபமாகும்
கோனென்ற கற்புடைய மாதர்தன்னைக
கூவலயத்தில மையாலே மயக்கினுக்கால்
நானென்று சொல்லுகிறேன மக்காள்மக்காள்
நாசமடா சயம்வந்து நாடிக்கொல்லும
தேனென்ற மோகினியைச் சிரமேற்கொண்டு
சித்தம்வைத்துக் குலதெய்வந் தன்னைப்போற்றே.

போற்றென்று என்னுடைய ஆத்தாள்தானும்
புருவநடுக் கமர்நடுவே யிருக்கச்சொன்னாள்
ஏற்றென்றால் நிலையறிந்தே யெனக்குச்சொன்னாள்
எட்டாக நற்கலையை யரிதசேப்பித்தாள்
வாழ்த்தென்றாள் சிங்குவங்கு வாசல்கண்ட
வல்லாரை பிடுங்கியுந்தா னடக்கிக்கொண்டேன்
சாற்றென்று சொன்னமொழி யறிந்துகொண்டேன்
சடாட்சரனென் றேநயக்குப் பெருபேறே. 188

பேராகி யென்னைப்போலே பேறுபெற்றுப்
பெண்பாவை யாகத்தை மறுத்துக்கள்ளி
நேராகி நிலையறிந்து புவனைபாரும்
நின்றனடா கோடிவரை நிலையைப்பார்த்து
வேராகி வெளியாகி ரூபமாகி
வெட்டவெளிக் குளளிருந்து வெளிச்சமாகி
கூறாகி வகாரத்தை மடியவொட்டிக
குறியெட்டிப் பாரு நசேயான் கூடினேனே. 189

கூடினேன் பராபரத்தின் பூழையிலேதான்
கொண்டலடா பஞ்சசக்தி கூறினப்ல
ஆடினேன் தில்லையிலே காலைத்தூக்கி
யப்பம்மா வாசியென்றே யருளைப்போற்றி
நாடினேன் வாசியென்றே யருளைப்போற்றி
நாட்டியே யாறெழுசுகால பூரகாவென்றாள்
கூடினேன் சபைநடுவே சென்றேன்யானுங்
குருவான பரமகிரியா ளென்றாள்பாரே. 190

பாரடா வாசியென்ற அப்பமாவாசி
பாதகனிலே யார்க்குமினித் தெரியாதையா

ஆரடா வாசியென்ற அம்மாவாசி
யாதார யாறினிலும் நடுவேதோன்றி
நேரடா சிவலிங்க ரூபமாகி
நிறைந்தபரா பரை நாலு வுடையுமாகி
ஏரடா விவர்களுட வாசிதோன்றி
யிருந்ததடா குலதெய்வ மென்றாந்தானே. 191

தானென்ற குலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
தவகதோர்க ளறியாமற் கெட்டுப்போனார்
வானென்ற வானவர்கோ னறியாவிஞ்சை
வாயாலுஞ் சொலவார்க ளிந்தவிஞ்சை
மானென்ற மகாரமல்லோ இம்மென்றூச்சு
மாருத சிரஞ்சீவி கொடுக்கலாச்சு
கோனென்ற அஷ்டகாம மாடலாச்சு
குகைவாசல் கன்னிலையுங் கூட்டும்பாரே. 192

பாரப்பா பேசாத வெழுத்தினாலே
பரலோக முழுவதுந்தான் றனதாய்ப்போச்சு
ஆரப்பா அஷ்டகாம வாலைமைந்தா
யார்தனக்குஞ் சொன்னபடி யாடமாட்டான்
நேரப்பா பஞ்சகத்தி திட்சைகொண்டு
நிலையான மகாரமென்ற மவுனம்பார்த்தால்
சேரப்பா வறுபத்து நான்குநிர்த்த
தேவாதி தேவனொன்று மாடலாமே. 193

ஆடலாஞ் சித்தரொடு முனிவரெல்லாம்
அவனிதனி லறியாம லிருக்கவென்றூற
பாடலாம் நங்கைதனைக் கலைவாங்கிப்
பார்மகனே யென்குன்றிக் கலைஞ்சேர்ந்து
தாடலா மறிந்திடவே மைந்தாகேளு
நாய்ப்பாகல் வித்தினுடைத் தைலம்சேர்த்துக்
கூடலாம் பேய்ப்பீர்க்கின் வித்துஞ்சேர்த்துக்
குலகுருவ தானபுல்லா மணக்குஞ்சேரே. 194

சேரடா மந்தஞ்சாத் தைலம்வாங்கித்
திடமாக வெரிபால மெண்ணெய்சேரு
ஆரடா கேசரியின் பீஜம்வாங்கி
யதினடுவே தைலமெல்லா மடைத்தேமைந்தா

நேரடா மண்டலந்தான் தூக்கிவைத்தே
நிசமாக நரியென்றே நீநாளேநி
வேரடா வாயப்பேசசுப பேசிடாமல்
விஞ்ஞானத்தை யோதிபடா எடுத்துக்கொள்ளே. 195

கொள்ளடா நிறைபிண்டத்தைதந்தனாற
குருவான மார்க்கினிலும் விட்டேயாட்டு
அல்லடா திகைப்பூண்டு பூர்சிசோதே
பாருமான பராசக்தி யப்பாவென்றே
சொல்லடா சொல்லிவியே நீ நாலுஜாமம்
சுகுமார மாயமானதே யுலாவுந்து
வல்லடா வல்லாதந்தையு மெடுத்துக்கொண்டு
வந்தேங்கு மென்று சொல்லி வருந்திபோகே. 196

ஓதடா மவுனத்தின் நிலையைப்பார்த்தே
யுத்தமனே மார்த்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
ஆகடா ஆகாசத் திரிதிடமாய்
பொலைவாதே மயங்காமல் நகலைவிட்டு
வாசடா வாயாடிப் போயிபிடாமல்
மெத்தனே மருந்தையுந்தான் சாமமானது
கொகடா அ[illegible] [illegible] ம[illegible]
குருவான பராபரத்தைக் கூடிக்கொள்ளே. 197

கொள்ளடா பருத்தமையுந்தா னுலைவைத்து
குருவான பாபரையே பொன்றாமாறதி
அள்ளடா முன்றாவது ட[illegible]லிமுந்தான்
அருளான முக்கந்திருவு கூடசொருத்து
செல்லடா ஞாயபிரி நாலுமட்டும்
திறமாக மருந்தையுந்தா னறந்துசோந்து
சொல்லடா புலரமைவ கோ மெடுத்துக்கொண்டு
சோகீசரத்திய கில்லமொரு வகைத்தானாமே. 198

பாரப்பா மங்கைபாகன் றாகமைவாங்கி
பருவமுடனே மருந்தையுந்தா னைக்குலாடி
ஆரப்பா சாயமுந்தா னொழுமாட்டுமே
ஆகாவெப்பூசை செய்து அதைக்குவாங்கி
நேயப்பா சவாதுபுனு கோடுசேர்த்து
நிலையான பராசக்தி தியானஞ்செய்து

தேரப்பா ஸ்ரீயென்று கிலியென்றோதி
திடமான சிமிழகளிலே மையைவையே. 199

வையப்பா நாதாக்கள் சாபந்தீர்த்து
வகையாக நசியமென்றே யோதிச்
செய்யப்பா லட்சமுரு வோதிமைந்தா
தெளிவான சிமிழைத்தான் பார்க்கும்போது
ஐயப்பா சிமிழ்காணுந் தெரியாதப்பா
ஐயுங்கிலி யுஞ்சௌவ்ய நமாவென்றோதி
மெய்யப்பா பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
மேலான சிமிழதனை யெடுத்துக்கொள்ளே. 200

கொள்ளடா சிமிழதனை யடக்கஞ்செய்து
குருவான தேவியெனு மனக்கண்ணூட்டி
அல்லடா மையெடுத்து அப்பச் செய்து
அருளான குருபதத்தை நன்றாய்ப்போற்றி
வில்லடா புருவமதிற் றீட்டுங்கால
விண்ணோரு மண்ணோரும் பூலோகத்தோர்
சொல்லொணா வதம்பனமே மறைப்புமைந்தா
சொல்லான ரிஷிகளொடு சித்தர்காணே. 201

தானவனால் நீநினைத்தாற் பராபரமொன்றாந்
சாயுச்சிய பதவியிலே சாரவேறுமே
உளதொன்று பூரணத்தின் நின்மயமதா
உதயமெனு பூதாதியூடே சென்று
பாழென்றுமை யதனைப் பணிப்பண்ணி
மாநிலத்தோ ரறியாம லடக்கஞ்செய்து
கோவென்ற கோடாருமை மனதிலடைத்து
குருவாக்கிற் சித்துவெனப் பாடினோமே. 202

ஆடுவாய அருளான பாழ்வெளியில்
அவனிட்டே தெரியாம லிருந்துகொண்டு
நாடுவாய் பஞ்சசக்தி கன்னியைப்போற்றி
நாதாந்தப் பேரொளியை நாடுவையென்று
தேடுவாய் ஜெகசாலப் பூரணவிட்டுத்
திசைநடுவே யாரும் மவுனதாரா தீக்கைபெற்றுக்
கூடுவாய குண்டலியி னரியமைப்பார்த்துக்
துரிதத்திலே யக்கினியைக் கனத்துமுட்டே. 203

மூட்டடா கனலெழுப்பிக் கொண்டிருந்தால்
மோசமில்லை தேகமுந்தா னழியாதப்பா
நாட்டடா வக்கினியுங் கருகிற்றானல்
நீரசமடா ரவிதானுந் தேய்ந்துபோகும்
பூட்டடா மதிதானும் வளர்ந்துநிற்கும்
புத்திரனே பேரின்பங் கிடைக்கொட்டாது
வாட்டடா விம்மென்ற வெழுத்தினாலே
வருந்தடா வஸ்துவென்று வணங்கிக்கொள்ளே.()

கொள்ளப்பா மூக்கனியைக் கூர்ந்துபார்த்துக்
குருவான நடுவரையைக் குறித்துப்போற்றி
விள்ளப்பா விஞ்சையார் பூரணத்திலேகி
விடுகாதே விஞ்சைமறந் திடாமல்நிற்கக்
கள்ளப்பா கள்ளுடம்பிலே வழியும்பாரு
கனகாறு மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
தள்ளப்பா ஆசையொடு ரோசமதை
தவிர்த்திடுவோர் கனையறிந்த தவத்தோர்தானே.205

தானென்ற பஞ்சசத்தி திட்சைகளெல்லாந்
தவறாதே யாதார விட்டில்லைமைந்தா
தேனென்ற பிரமனுட வீட்டில்லைமைந்தா
செப்புகிறே னிகழ்கானு மாறகாகும்
வானென்ற மால்வீட்டி லிகழுகாண்பார்த்து
மைந்தனே யுருத்திரனிற் பனிரண்டாகும்
கோனென்ற மயேஸ்வரனிற் பதினாறுகுப்
குறித்திடுவாய் சதாசிவத்தைக கூறுமேவனே. 206

கூறுகிறேன் சதாசிவத்தி லிருபுதான்றண்டு
கொடியதொரு பரவெளியி லிருபதாறென்று
தேறுகிறேனப்பந்தோ றிருமாச்சு
செப்பார்கள் பெரியோர்க ளார்க்குமைந்தா
ஆறிதழாய்ப் பிறக்குகின்ற கலைநானறிக்கே
பாரியமணி பூரசார தாரமாச்சு
வேறுமினி திணையாம லாதாரத்தின்
விஞ்சையடா வையாதெ நானறிந்துகொள்வே

கொள்ளடா வைப்பந்தோன் றிவைமைந்தா
கூட்டடா முன்சொன்ன வாதாரத்தில்

அல்லடா பஞ்சசத்தி நிட்டைக்கெல்லாம்
ஆகார சககரமூ லறியவேணும்
விள்ளடா வைப்பதோ ரிதழைக்கண்டு
விடாமல்மன நிக்கையுந் நீ மாறிபோது
தள்ளடா சுடுகாடு பாழவீடாகுக
தவத்தோர்கள் நிலையறிந்து சாதிப்பாரே. 208

பாரப்பா வைப்பதற்கோ ரிகழ்காணென்றால்
பராபரையைத் தானறியுங் கூறைசகேளு
ஆரப்பா வன்பிருந்த விடந்தான்மைந்தா
வடங்காக விடமாச்சு சுடுகாடாச்சு
நேரப்பா குழியல்லோ தெய்வமாச்சு
நிறைநிதரவி யவ்விடமே யுதிக்கலாச்சு
தோப்பா ஆறுகலை யிருந்துள்ளாச்சு
தேரடா வன்பிருந்த விடந்தான்காணே. 209

காணடா வன்பிருந்து குழிந்தவிட்டிற்
கலந்ததடா பொருட்பொருளே மிச்சமாச்சு
தானடா அன்பருக்கு யம்பரநிச்
சதாசிவனைக் கண்டது சாயுச்சியமாச்சு
நானடா வாயிரத்தைக் கட்டி கழுமாச்சு
நந்திகொலு வியகார நடனமாச்சு
கோனடா குருவிருந்த விடமிதாச்சு
கொலுதகடா விட்டமென்றே குறியிற்றுமே. 210

தாயடா பராசத்தி கலைந்துந்
தானவளாய் பரவொளியைத் தன்னைப்பார்த்து
ஆமடா வழிதொழுது வணங்கிப்போற்றி
யறிவான வாமநவைத பாவடான்கொண்டு
நாமடா நாமெனற செயலுமடக்கிப்
நாட்டியே மையபதிக சுற்றிக்கட்டி
வாயடா வெளியென்ற ரூபங்கொண்டு
வளர்ந்தாளே யோகமென்ற ரூபம்பாரே. 211

பாரப்பா யோகமென்ற விதநானென்று
பரிவாகத் தோன்றியவள் மரையுமாகி
ஆரப்பா பரவெளியி னருளைப்போற்றி
யவடனைக்கே யவர்காணு முயிருமாகி

நேரப்பா நிஷ்டையொடு சமாதியாகி
நின்றாளே அஷ்டகர்ம வாலையென்றாய்
தேரப்பா பஞ்சசத்தி நிட்டைகண்டு
தெளிவான மவுனமதிற் றிடமாய்நில்லே. 212

நில்லடா முன்சொன்ன வஷ்டாங்கத்தால்
நிறுத்தடா நிலையறிந்து யாகஞ்செய்து
சொல்லடா சதாகால மயக்கமற்றுன்
பெருமுகண்டா பஞ்சசத்தி பாதங்கண்டு
அல்லடா நினைத்தெல்லாங் கொடுப்பாடேவி
அஷ்டாங்க யோகத்தி வருளையாலே
சொல்லடா மகாரமதை விட்டிடாமற்
பெருமுகண்டா விம்மென்றே தரிப்பாரே. 213

பாரப்பா மவுனமென்ற வித்தைக்கெல்லாம்
பரசக்தி பூசைநிறை வேற்றவேணும்
ஆரப்பா பூரணத்தின் விளக்கத்தோடு
ஆதாரத்துக்கும் வகைகளுக்கும் பூசைசெய்து
நேரப்பா நின்றநிலை விட்டிடாமல்
நேரொரு போக்குகளை நினைத்திடாமல்
தேறப்பா விப்படியே யருளைப்போற்றி
சமாதி தேவியென்று செப்பலாமே. 214

செப்பலா மெய்ப்பியவன் வாய்மெய்யான்
மெய்த்துறை மந்திரங்க ளெல்லாந்திரத்தி
ஆமப்பா விம்மென்ற மவுனமாகது
பரமாகும் மெய்குருவே யென்றுபோற்றி
ஒப்பியே பூரணத்தில் விளக்கமாட
[illegible]
[illegible]
[illegible] 215

பாரப்பா வுயிரைப்போல் [illegible]
பாடா பூரணத்தில் மனோன்மணியைக் கண்டு
நேரப்பா வுன்னைத்தள்ளி யோகமாக
நினைவோடே அறிவையுந் தெளிவுக்குள்ளே
வாரப்பா மெய்ப்பொருளுக்கு நீயாய்நின்று
எங்கெங்கும் தானாகிய நிறைந்துபோவாய்

தேரப்பா விதுவல்லோ ஞானமாச்சு
 தேகசித்தி மவுனசித்தி தெளிந்துபாரே. 216

போச்சடா விம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
 பொறியைந்துங் கலங்கிவிடும் பொய்யாய்ப்போகும்
ஆச்சடா தனைமறந்த விடந்தான் ஞானம்
 ஆகாய யந்திரமு மிதுதான்மைந்தா
மூச்சடா அடங்கிநின்ற குலதெய்வந்தான்
 மூச்சந்தி வீதியிலே மூழங்கிப்பாடும்
வாச்சடா வாய்பேசித் திரிந்திடாமல்
 வாங்கடா மவுனமதை வணங்கிக்கூறே. 217

கூவென்ற அட்சரந்தின் குறியைக்காணுன்
 கோடான கோடிசித்து மறியமாட்டான்
ஆவென்று மாடியுந்தான் கொள்ளமாட்டான்
 அஷ்டாங்க யெக்கியமு மறியமாட்டான்
தாவென்று பானமதி லேறமாட்டான்
 தன்மையுடன் மனம்நிறுத்தி வாழமாட்டான்
மாவென்று மயிலேறிக் கொண்டேயானும்
 மாருத சிவயோக மறிந்தேன்காணே. 218

காணடா யோகாதி யஷ்டகர்மங்
 கருவுமல்ல வுருவுமல்லக் கலந்துசொல்வேன்
தானடா சிங்கைப்பூ ரணைத்தில்நாட்டிச்
 சாற்றடா பராபரியே யம்மாவென்று
கோணடா கிலியென்றே புருவமேவிக்
 கொளுத்தடா ஸ்ரீயினுட பேயரைநாட்டி
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிப்போவான்
 வள்ளலுந்தான் பதறியுனை வணங்குவானே. 219

வணங்காதே வெதிரிக்குக் குறியைக்கேளு
 மைந்தனே பரைநெற்றியில் வாய்கண்ணுகி
இணங்காத பராபரத்தின் கிருபையாலே
 என்னசொல்வே னிரத்தமிட்டே யிறந்துபோவான்
குணங்கண்டே யொருசாமந் தான்னேமைந்தா
 குறியாகி மனதிரங்கிக் கொண்டாயானுல்
மனங்கொண்டு நரியெனப்பூ ரணைத்திலோதி
 மைந்தனே பார்த்துவிடத் திரும்பாரே. 220

பாரப்பா வொருசாமத் துள்ளேமைந்தா
பாரப்பா லவன்சிரசு வொழிக்கப்போகும்
ஆரப்பா வெகுசாமந் தாண்டிநாறாலே
ஆவன்குலமு மவனுயிரு மழிந்துபோகும்
வேரப்பா விதுபோலே யார்தான்சொல்வார்
விட்டகுறைப் படியாலே விரித்துச்சொன்னேன்
தேரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
செப்புகிறேன் மாரணத்தின் செய்கைதானே. 221

தானென்ற பூரணத்துள் மரியென்றேகிச்
சாற்றுகிற கிழியென்ற சுழினைக்கேகிக
கோனென்ற குருவருளை மனதிற்கொண்டு
குறியடா வெதிரியுட பொருளைக்கொண்டு
தேனென்ற மொழி [illegible]
சென்றிடுவா [illegible] செய்வாடேவி
மானென்று பட்ட துபோல [illegible]
மதியாங் [illegible] மைந்தபாரு. 222

பாரப்பா அன்னமது [illegible]
[illegible] விருமபட்டான்
ஆரப்பா [illegible]
[illegible]
தேரப்பா [illegible]
[illegible]
[illegible] பூக்கணை [illegible]
[illegible]. 223

காணடா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சாவன் [illegible]
கோணடா குருவருள [illegible]
குறிபார்த்து [illegible]. 224

[illegible] டென்று [illegible]
குருவான [illegible]

ஆடென்று கேசரியாள் வேலைதாவி
யாகாய கம்பமதிற் றொத்தியேறி
நாடென்று லோகமெல்லாம் வழியமாக
நாட்டா டா குலதெய்வந் தன்னைப்பாரு
வீடென்று மறியாதே யிந்தவிஞ்சை
வெட்டவெளி யாயிருக்கும் விதியும்பாரே. 225

பாரப்பா விதியென்றால ரவியுமாச்சு
பாலகனை மதியென்றாற் சந்திரனாச்சு
ஆரப்பா விதியறிந்து மதியைச்சேர்ந்து
அப்பனை யமறிந்து சாந்திரி [illegible]
நேரப்பா வம்பஞ்சாட் சரமுமாச்சு
நிலையான ஷடாட்சரமு மிதுவேயமைந்த
தோப்பா வடசாந்த [illegible] லவலந்தன்னை
திர்க்கமுடன் துவிதமிட்டு [illegible] காணே, 226

காணடா [illegible] துவித கால [illegible]
கண்டுகொள்ள மனமதெல்லாம் [illegible]
தானடா குலதெய்வ மனதானிக்கு
சத்தியமா யுயிர் [illegible]
உடை [illegible] யுகத்து ஆயிரம்பத்தின் [illegible]
[illegible] மிருக்கும் [illegible]
கோணா [illegible] றென்றும் விந்து வென்று [illegible]
குலதெய்வ மென்று [illegible] நலைச்சே. 227

ஆச்சடா மனந்தானுக்கு துவிதமவிட்டு
ஆடவே மறந்து [illegible]
மூச்சடா முச்சு நிருல் மனமென்றும்
முடிவான மனதடங்கு மென் [illegible]
வாசடா வாப்பா பாலை [illegible]
மனமடங்க விடமென்று மெளனநாட்டிப்
பேச்சடா போசாமே பெரிதுக்கால
பிடரிவழி போகாப்பதப் பேசாதே. 228

போசாது மனமல்லோ விவளவாரும்
போனப் பாணது வதுவாய்ப் போச்சு
கூசாதே மனதன்பி னுமேலையந்தா
கொண்டாடா வமுதமென்ற பானந்தன்னை

ஏசாதே வெளிவிட்டேன் மகனாள்மக்காள்
ஈராறு கலைக்கிதுடன் கூறுஞ்சொல்லி
ஆசானைப் போலவுந்தா னருளைப்பெறறேன்
ஆறுமுக னென்றுசொல்லி நமகதுப்பேரே. 229

பேரென்ன தேவரொடு முனிவர்காணுர்
பெரிதான பூதகணம் பசாசுகூளி
கூறென்ன பூரணத்தைக் குறித்துமைந்தா
குலதெய்வ மதிலேதான் கூடிச்சென்று
நேரென்ன சிங்கென்றே புருவமேறி
நிறைந்தடா வங்கென்றே மாறியூதி
ஆறென்ன உனக்கீடானதுண்டோதா
அடங்காத தேவதைகள் வருகுப்பாரே. 230

பாரப்பா வன்பாதம் பணிந்துபோற்றும்
பாதனிலே தெய்வமெல்லாம் சேவைசெய்யும்
ஆரப்பா குருவருளா லிதைப்போற்றி
மகாயப பெருவெளியி லடங்கிவாழ்ந்து
நேரப்பா ஐயுங்கிலியுஞ் சேர்ந்துகொண்டு
செபித்திடுவாய் பூரணத்தின் நிலையைப்பார்த்து
கோரப்பா வெதிரியு பாயமைநாட்டி
கிரந்தகாமாய்ப் பாபரியே யொன்றுபோறரே. 231

போறாடா வெதிரிகுமைக் காகேளு
புகைச்சலே மடிமையுங்கான் கலந்தூதகா ஹூம்
ஆற்றாய் தேகமெல்லா மெரிந்துநொந்தும்
அன்னமுந்த வரோசியமா மயக்கமாகும்
வாயுந்டா நிகதிவாயும வருநோட்டா
வாய்குளறி வெமுகியாமன் மதியுங்கெட்டு
காற்றுடா மீதகவெல்லாம் ...
கண்ணிலே மயிருகமாம் கலந்துபோமே. 232

போமடா விப்படியே வாருமுன்று
பொய்யுடையாய் தர்ப்பட்டு மாண்டுபோவான்
ஆமடா விதைத்திக்க வரி புரிசொன்னேன்
மாராலுமாகாது ஆமயன்றுசொன்னான்
நாமடா மவுனத்தைப் பார்த்ததாலே
நலமான வசுரர்களை நாசமாக்க

ஓமடா வோமென்ற பிரணவத்தை
யோதடா பூரணத்தி லொடுங்கிப்பாரே. 233

பாரடா ஓமென்று மசியுமென்று
பராபரையாள் நாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணூட்டி
யழுத்தடா குலதெய்வந் தன்னில்மாறி
வாரடா மானதமாம் பூசைசெய்து
வாங்கடா தலைமாறி மைந்தாமைந்தா
தேரடா செகமெல்லாம் வசியமாகுந்
தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 234

செப்புவா ரரசரொடு செகத்தோர் தாமுந்
தெண்டனிட்டுப்பணிந்திடுவா ரிவன்தானென்று
ஒப்புவார் மாதர்கடா முன்னேகண்டா
லுத்தமனே யையால்கொண்டே யுருகிவாடி
அப்புவா ளவள்மயங்கி யரசேயென்பாள்
ஆசைகொண்டு மோசம்விட்டே யலறிவீழ்வாள்
தப்புகிறே னென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய் வசியத்தைத் தாக்குதாக்கே. 235

தாக்கடா விந்தமுறை சொல்லார்சொல்லார்
தவத்தோர்க்கே சித்தியல்லால பற்றோர்க்கேது
வாக்கடா வாய்திறந்து சொல்லிப்போட்டேன்
வாலைபஞ்ச சத்தியுட வருளினாலே
தாக்கடா நாவினாற் சொல்லப்போமோ
ராஜாங்க யோகமதை யறியப்போக்கு
மூக்கடா சுழிமுனையா முதுக்கண்பாரு
மோட்சத்துங் கேதுவினி மொழியக்கேளே. 236

கேளடா பெரியோர்க்கு வசியம்வேறாம்
கிருபையுள்ள பஞ்சசத்தி யருளும்வேறாம்
ஆளடா வஷ்டாங்க யோகம்வேறாம்
ஆமென்றே யனுதினமும் நினைக்கவேறாம்
நாளடா மூன்றெழுத்து விஞ்ஞைவேறாம்
நாதாக்கள பாடமைந்த விலக்கவேறாம்
வாழடா வுத்திநிலை யறியவேறாம்
வாங்கடா வசியமென்றால் பலவுண்டாமே. 237

தானென்ற மறைப்புவித்தை சொல்லக்கேளு
சந்திரனைப் பானமென்று தானேகொண்டு
கோனென்ற நசியென்றும லாலீயென்றுங்
குலதெய்வந் தன்னிலேநான் குறித்துநாட்டித்
தேனென்ற மொழிச்சியுட பாதம்போற்றிச்
சிந்தைதனி லேநினைந்து செயந்தான்பண்ணு
வானென்று கலைமாறி வாணந்தன்னை
வாங்கடா சுழிமுனையில் மனக்கண்ணோட்டே. 238

நாட்டியே பார்த்திடவே செகத்தோர்தானும்
நாடியுனைப் பார்க்கவுங் காணாரையா
பூட்டியே புனைந்தானு மறிதேகாணப
புகழ்ந்தெழுந்த விம்மென்ற மவுனத்தாலே
காட்டியே திரியாதே லோகத்தோர்க்குக்
கபடமென்ற மறைப்பினுட மைமையைந்தா
வீட்டிலே நீயைவைத்து பாயைக்காணு
வெட்ட வெளியாகவுந்தான் வீசிடாதே. 239

வீசாதே மவுனமென்று வித்தைவேணும்
வேதாந்தப் பாட்டுக்கதை யறியவேணும்
கூசாதே பாட்சரு மோமாங்காரமாச்சு
கூறாதற்கு நாவுண்டோ குணமுள்ளோனே
பேசாதே வெளிதிறந்து பேசமென்று
என்மக்காள் தாம்பூலந் தரிக்கும்போது
கூசாதே யிலைதனிலே பிகாரந்தாட்டிக்
குருவான பேயனன்றோ மனதிறங்கே. 240

தங்கடா தாம்பூல மிப்படிக்குக்
தவறாமல் மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
அங்கடா வெதிரியுண்டோ வுனக்குக்கூட
அவனிதனி லுன்னோடு பணிவார்கண்டாய்
பங்கடா வாணியென்ற தேவிதானும்
பாடுவாள் நாவினிலும் மறைகளெல்லாம்
எங்கடா சித்தர்களிப் படியே சொன்னார்
என்னைப்போலே சொல்லவுந்தா னில்லைதானே. ()

தானென்ற பட்சாமம குருபரன்பீஜத்
சாதிக்க போகருக்கு மல்லாருந்தி

தேனென்ற மனதினிலே யறிந்துகொண்டாற்
செகத்திலுள்ள வெதிரிகடா னினைக்கச்சாவா
வானென்ற வானவர்கோன் பணிவாருன்னை
வையகத்தோ ருனைக்கண்டால் வணங்குவார்கள்
ஏனென்ற சுடுகாடே யறிந்தாற்சித்தி
யில்லையட்டாற் கூறுதற்கே யெளிதாம்பாரே. 242

பாரப்பா படாட்சரத்தின் மகிமைசொன்னேன்
பாராட்டால் மவுனசித்தி பலியாதையா
ஆரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திதிட்சை
யறியாட்டாற் பாவமுன்னைத் தொடர்ந்துகூடும்
நேரப்பா மகாரமல்லோ விம்மென்றூச்சு
நிர்விகற்ப சமாதியென்று நினைக்கலாச்சு
தேரப்பா விதைவிட்டால் ஞானம்போச்சு
தேகசித்தி யாகாது தெளிந்துகாணே. 243

காணடா பராபரத்தி னடியிற்சென்று
கங்குல்ரவி தனையறிக் கருத்திலுன்னி
தானடா இரியென்றே மனதிற்கொண்டு
சந்திரபி ரமித்தை நினைத்துப்போற்றி
ஏனடா விருதயமே பீடமாகி
யெதிரிபுட பேரையுந்தான் கூடசேர்த்துக்
கோனடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
கும்பித்து ரேசித்துக் குணமாய்நில்லே. 244

நில்லடா வெதிரிக்குச் செய்குஷ்டந்தான்
நிலையான தேகமெல்லாம் நீராயோடும்
அல்லடா வைந்தாறு வருடந்தன்னி
லடைந்திடுவா னகாரமென்ற குழியிற்றானும்
கொல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
கொடுமையெத்தக் கூடழிந்தும்போகுஞ்சொன்னேன்
கொல்லடா பாவமவரும் தோஷந்தோஷம்
தொலைதாரம் ஞானமென்றார் தேர்ந்துபாரே.

பாரப்பா விம்மென்ற மவுனந்தன்னைப்
பார்த்துநிலை தனையுந்தா னறிந்துகொண்டு
ஆரப்பா வேதசாத்திர மொழிகளெல்லாம்
அறுநேரம் மனதிலே நினைக்கும்போது

நேரப்பா செந்தீயும் பற்றிவேகும்
நிலையான கயிலாயம் நீராய்ப்போகும்
வேரப்பா யாரொருவர் தடுக்கமாட்டார்
விட்டாக்கால் விண்ணிலிடி விழுகும்பாரே. 246

பாரடா நந்தியென்றும் பீசமென்றும்
பரமசிவன் சிரசினின்ற ஜலந்தானென்றும்
ஆரடா மூலமென்றும் கணேசனென்றும்
ஆச்சாரியானதொரு குருவாமென்றும்
நேரடா செகத்தோர்கள் பணிவார்கண்டால
நிலையான அறுகின்வேர் பலந்நான்சந்து
நேரடா கொண்டுவந்தே யுலரவைத்துத்
தேவிபஞ்ச சந்தியுட தியானம்பண்ணே. 247

பண்ணுவது கொடிப்பாலைவேர் பலந்தானைந்து
பாலகனே நாயுருவி பலந்தானைந்து
உண்ணுவது யாதளைவேர் பலந்தானைந்து
ஓமேகோ நங்கைவேர் பலந்தானைந்து
எண்ணுமடா வல்லாரை பலந்தானைந்து
என்மகனே யிவளவையும் பொடியதாக்கிக்
கண்ணுமணிக் கண்ணரிவாய் மாயென்றோதிக்
காரணமாய் வடிகொண்டே வடிந்துக்கொள்ளே.

கொள்ளடா திரிகடுகு வகையொன்றுக்கு
கூறுகிறேன் பலந்தானுங் காலதாக
அல்லடா அரத்தையுந்தான் பலமேகாலாம்
அப்பனே வசம்பினுக்கு பலந்தான்காலாம்
சொல்லடா வாலுழுவை விராகன்நான்கு
கூட்டிவாய் மஞ்ஞிலேயு மதுபோலப்பா
மல்லடா கட்டாமணவேர் தன்னை
மைந்தனே விராகனிடை நாலுஞ்சேரே. 249

சேரடா அளிஞ்சிவித்தும் புங்கம்வித்தும்
தேறுகவொரு கஞ்சாவின் வித்துஞ்சேர்த்து
ஆரடா காஞ்சிரையின் வித்துஞ்சேர்த்து
அப்பனே ஆமணக்கின் வித்துஞ்சேர்த்து
நேரடா நிலப்பனையின் கிழங்குவித்தும்
நிச்சயமா பழங்கிழு வித்துஞ்சேரு

தேரடா வொவ்வொன்றும் விராகன்மூன்று
தெளிவாக நிறுத்ததையும் வாங்கிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா மூன்சொன்ன மருந்தையெல்லாங்
கூறுகிறேன் வித்தெல்லாம் பொடியாய்ச்செய்து
அல்லடா மூன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
அப்பனே யொன்றாக கலந்துகொண்டு
வட்லடா * சருக்கரையாய் பலமிரண்டு
வளமூப்பூ வின்சுண்ணம் விராகனொன்று
கொள்ளடா கலந்துமினி யுண்டாயானாற்
கொடியதொரு வெமன்வினையுங் குதிக்கும்பாரே. ()

பாரப்பா பதினெட்டுகை குஷ்டந்தீரும்
பாலகனே நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
ஆரப்பா பதினெட்டு மேகந்தீரும்
அப்பனே வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்
நேரப்பா யீளையொடு காசந்தீரும்
நிலையான கணைச்சூடு நீங்கிப்போகும்
தேரப்பா சன்னியொடு சுரங்கள்தீரும்
செகந்திலுள்ள விஷங்களெல்லாந் தீரும்பாரே. ()

பாரடா வியாதியென்ற சொல்லுமேது
பார்தனிலே மலமேது பேச்சுமேது
ஆரடா விதந்தவொன்றாய்க் கட்டிப்போகும்
ஆதாரம் [illegible]
நேரடா நிலைதனிலே நிறுத்திவைக்க
நீங்காமற் போகுமென்னை [illegible]
தேரடா விதையுண்டு [illegible]
தேவாதி தேவனென்று சொல்லுவே 253

செப்பலாம் [illegible]
செய்யலாங் குப்பாயி [illegible]
அப்பலாய் [illegible]
அப்பனே [illegible] அறிவேகட்டும்
ஒப்பலா [illegible]
[illegible]

* [illegible]

தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய்ப் பராசக்தி கிருபைதானே. 254

தானவனே நீயல்லால் வேறாருண்டோ
சத்தியமா யிம்மென்ற மவுனத்தாலே
கோனவனைக் காட்டி வைக்குங் குருவாய் நீயுங்
குலதெய்வந் தனையறிந்து கூடினோர்க்கு
வானவர்கோ னீயன்றி மற்றுமேது
வாடாத தீபமதை யறிந்தபேர்க்குத்
தோணவே சொல்லிவிட்டே னிந்தநூலிற்
றோகிகட்கே யாவதென்ன தொடர்ந்துகூடே. 255

கூடியே யிந் நூலின் பயனைக்கண்டு
கும்மெனவே ரேசித்துக் குணமதாகி
நாடியே யிம்மருந்தைக் கற்பமென்று
நாடியுண்டு மனங்கொண்டு நமனைவென்று
சூடியே பூரணமா மிலிங்கமென்று
சுருதிமுடி யிறந்திடமே யிதுவாமென்று
தேடியே யலையாமற் குருவைக்காணு
செகதலத்திற் பேய்போலே திரிந்துகொள்வே. ( )

கொள்ளடா வல்லாரை பலந்தானூறு
குருவான தேரொன்றே வாய்வெந்து
அல்லடா மரியொன்றே சபந்திர்ந்து
அப்பனே ஜலந்தானும் பாடினான் நூறில்
வின்னடா போட்டிவாய் தேவியொன்று
விந்தகனே யோர்விறகா னலையூட்டிச்
சொல்லடா வையுமென்று கிலியுமென்று
சூட்டடா சௌவுமென்று அரியம்பாரே. 257

பாரப்பா காச்சியிடு வற்றமட்டும்
பாலகனே ஐந்தானும் பனிரண்டாக
ஆரப்பா விறகதனைப் பதனப்பண்ணி
யப்பனே விலைமேவர் பலந்தானேந்து
நோப்பா சந்தனமேவர் பலந்தானேந்து
நிலையான மாதளமேவர் பலந்தானேந்து
வரப்பா வெட்டிவேர் பலந்தானேந்து
என்மகனே நீவனவையு மொன்றாய்ச்சேரே. 258

சேர்த்திடுவாய் பிடிந்தகலை தாளாய்ப்பண்ணிச்
செப்பிடுவாய் நசியொன்றே மவுனங்கொண்டு
பார்த்திடுவாய் குழித்தைலம் வாங்கிமைந்தா
பராபரையாள் பாதமதை பணிந்துபோற்றி
வார்த்திடுவாய் திப்பிலியும் பலந்தான்காலாம்
மைந்தனே யதிமதுரம் பலமேகாலாம்
காற்றிலையு மதிகமடா மிளகுமைந்தா
கருத்துவைத்துப் பலந்தானும் கால்நீவாங்கே. ()

வாங்கடா கக்கதுதான் பலமேகாலாம்
வால்மிளகு வாலுழுவை விராகன்நான்கு
தாங்கடா காந்தமூருதான் விராகன்நான்கு
சந்தியமாய் மனோசிலையும் விராகன்நான்கு
ஓங்கடா தாரமூருதான் விராகன்நான்கு
ஓகோகோ கெவுரியுந்தான் விராகன்ரண்டு
பாங்கடா அமூரியுப்பு விராகன்நான்கு
பாலகனே காரமூருதான் கூட்டிச்சேரே. 260

சேரடா காரபூத்தான் விராகன்ரண்டு
செப்புகிறேன் தாயாரையின் வித்துங்கூட்டி
ஆரடா முபப்பூவின் சுண்ணந்தானும்
அப்பனே விராகனிடை யொன்றுசேர்த்துக்
நேரடா வடித்துவிட்டு மருந்தையெல்லாஞ்
செபித்திடுவாய் நிலியொன்றே ஜாமம்நான்கு
வேரடா நீயுமய லறைத்துமைந்தா
வியப்புடனே பாகமதை மனதிற்கொள்வே. 261

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
குறைபாட வெலிநெய்படிதான்ரண்டு
அலவடா வொன்றாக விட்டுக்கிண்டி
யப்பனே மருந்தையெல்லா மதிலேதாக்கிச்
சொல்லடா பிரமபடி வாயமென்று
செபித்திடுவாய் வெண்சமுக திக்கமாக
மலவடா மறுபிழ கட்டுக்க திரிதிடமல
மைந்தனே பெருகுபடு மாகிட்டாரே. 262

பாரப்பா தெய்வமையும் நாளொத்துக்கொண்டு
பராசத்தி பாதமதிற் றுணிந்துபோற்றி

ஆரப்பா நெய்யையுந்தான் பதனம்பண்ணி
யப்பனே விராகனிடை யிரண்டதாக
நேரப்பா மண்டலந்தா னிருபோதுண்டு
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றாயானால்
ஏரப்பா வுன்றேகம் வேறதாகும்
இயமனில்லை யியமனில்லை யெண்ணிக்காணே. ()

காணடா ரோகமெல்லாங் கலைந்துபோகுங்
கல்வியிலே மிச்சமடா வலுவோரொம்பத்
தானடா முதுமையென்ற சொல்லுமேது
சாவேது வந்தனுக்கு விதியுமேது
கோனடா யிளையொடு காசமேது
குவிந்துமன மொன்றாக நினைத்தபோது
நானடா வப்படியே யுண்டுதேறி
நாதனென்றும் வேலனென்றும் வந்தேன்பாரே.

பாரப்பா வெந்தெந்தத் துரைக்கெல்லாந்தான்
பராசத்தி தேவியுட பாதம்போற்றி
ஆரப்பா மருந்தையுணு வளவேவயீந்தால்
அஞ்சுமடா வியாதிகடா னழிந்தேயோடும்
நேரப்பா விதையறியா ருலகத்தோர்கள்
நிலையான சித்தரெல்லா மறைத்துப்போட்டார்
வேரப்பா வெறுவாயை யென்றிடாதே
வேதாந்த குலதெய்வந் தன்னைக்காணே. 265

காணுவது இக்கிருதங் கண்டபேர்க்குக்
கயிலாயந் தனதாகுங் கடவுளாவார்
பூணுவது பூரணமே மவுனவீடு
பொறியைமது மொன்றானாற் பேதமாகும்
ஏணுவது பிசகில்லை யிந்தப்பேச்சு
எமனுதி கிருதமென்றே இதற்குப்பேரு
தோணுவதெல் லாமுனக்குத் தோணும்பாரு
துன்பமற்றுப் பேரின்பஞ் சேருந்தானே. 266

சேருமென்று சொன்னமொழி தப்பேயில்லை
சிவனாணை குருவாணை தேவியாணை
யாருமினி யுலகத்தோ ரடுத்திட்டாலும்
அவர்தனக்கே யீயாத யழிந்தேபோவாய்

காருமிந்தக் கிருதத்தை நீயாய்த்தின்று
கருத்தான வல்லாரைக் கற்பமென்று
பாருமினி யிப்மென்றே பகர்ந்தேயோகிப்
பாலகனே நிலைசேர்ந்தான் பறந்திப்பாரே. 267

பாரப்பா யஷ்டாங்கம் பஞ்சசத்தி
பாராட்டா லிவைபெல்லாஞ் சித்தியில்லை
ஆரப்பா வஷ்டாங்கஞ் செய்வாருண்டோ
யாகாதி தர்ப்பணங்க ளறிவாருண்டோ
நேரப்பா நிஷ்டையிலே பறிவாருண்டோ
நேர நிலையுங் கண்டுமினி வணங்குவாரோ
காரப்பா விராகமென்றே கடாட்சங்கொட்டு
கருணையுள்ள தியானமதைக் கலந்துகொள்ளே.

கொள்ளடா விராகங்கள் தியானமதேவேணும்
கூறுகிறே னேகாக்கியத்தா லறியவேணும்
அல்லடா மவுனமென்ற விஞ்லைவேணும்
ஆகார மாறுமென்று மறியவேணும்
மல்லடா வாயுவெனச்சா ரணையும்வேணும்
வாடாத நிபதி கொடுக்கவேணும்
சொல்லடா பேசாமற் இருக்கவேணுந்
தொல்லாசை மறந்தவாக்குக் கட்டுவேனே. 269

சாட்டுகிறேன் சொலாசை பாலையைந்தா
கடியமேகாரு மூவருமகானி மதுபோனா
நாட்டுகிறேன் கலவியென்ற மயக்கத்தாலே
நாதாக்கள் சித்தரெல்லா நாசமானா
பூட்டுகிறேன் லோகமெல்லா மழிந்துபோச்சு
பொறியைந்தும் வெய்வேருமயிர் பிரிந்துபோச்சு
மாட்டுகிறே னிலமென்று மனகிலந்தின்று
மயங்காதே பொய்யுரியாரிக மோசம்பாரே. 270

பாரப்பா விந்துவெல்லாம் வட்டமாச்சு
பரமசிவன நிலைபமாகத் பரையுமாச்சு
ஆரப்பா கேசரமேல் புவிகாணாச்சு
அண்டமுதல் முனிவருக்குமறையுமடாச்சு
நேரப்பா வகாரநிலை மாளலாச்சு
நிலையான பரமநதி போவுமாச்சு

தேரப்பா மயிலேறிச் சுத்திவந்த
சிறுபிள்ளை முருகனென்ற பெயர்தான் காணே. 271

காணடா பரலோக நாதனானேன்
கடவுளர்க்கு முபதேசங் காட்டலானேன்
தானடா சகலருக்கு முயிருமானேன்
சடாட்சரமாஞ் சாமியென்ற வாமியானேன்
தோணடா தூரதிஷ்டி யறியலாச்சு
சொல்லாத மந்திரத்தின் சுருதியாலே
கோனடா வேரெழுத்தை யறிந்ததாலே
கூசாமற் பவனிவரும் வகைகண்டாரே. 272

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தியான சத்தித்தட்
பதிவான வுயிரெழுத்தை சொல்லக்கேளு
ஆரப்பா வங்கிலியு மென்றேயோதி
யப்பாலே யாயிரத்தெட் டுருட்டமட்டும்
நேரப்பா மனையடக்கி ஆசையற்று
நீயகலே அஷ்டாங்க யோகஞ்செய்து
நேரப்பா குண்டலியை மிதுவாமென்று
செபித்திடவே யஷ்டாங்கஞ் சித்திதானே. 273

காணென்ற அஷ்டாங்க மந்தக்குழமைந்தா
நேயமாகச் செய்யாக்கா லப்பா
கோனென்ற அஷ்டகாம வாலையாளைக
குவித்திடும்போ தெல்லாம் நகைகள் நடமாடுமனமே
நானென்ற நங்கையுடன் றிரியாங்க
நலமான கலைக்குறாண்டியங்கெய்ய முட
கோனென்ற வாதைநகை மரியாதங்க
கூறுகிறேம் பெரியநக ம்சுபித்துவிடுவாமே. 274

தானடா மூலிகையு மூனை யுரம்போயாது
சடலையா யமூலம் தீராக்க ஒவ்வொன்றாய்
கோனடா விராக்கான மருந்துமேல்லாம்
குலச்சாந் தேயாடித் துப பாக்கல் மையாய்
வானடா கிருத்தமெல்லா முனைவேறாம்
வாலையைத்தா னயாமல் கிளைக்கசிவுறையும்
தேனடா நங்கையிலே யாதிமேசம்
செப்புகிறேன் கிரியைநாக விபரந்தானே. 275

தானென்ற நங்கைகளைச் சமூலம்வாங்கிச்
சத்தியமாய் நிழலுலர்த்தி யிடித்துத்தூளாய்க்
கோனென்ற படிச சாற்றுற சாமமூன்று
குறையாம லரைத்துருட்டிக காயவைத்து
ஏனென்று சொல்லாதே மரியென்றோதி
யென்மக்காள் மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
வானென்ற வானவர்கோ னறிந்தவுண்மை
மறவாதே ஆவின்பால் தன்னிலாட்டே. 276

ஆட்டியே சாமமுந்தான் நாலதாக
அதிற்சீந்திச் சருககரையுஞ் சமனாய்க்கூட்டி
நாட்டியே விராகனென்று இருபோதுண்ண
நலமாக மண்டலந்தான் கொண்டாறகேளு
ஆட்டியே மூச்சுடரு மொன்றாய்ப்போகும்
மும்மதமபோல லகிரியது முழங்கியாடும்
வாட்டியே மகதிவிதான் கொதிகந்தேகும்
வளமான மருந்தமென்ற வகைதான்கேளே. 277

கேளடா அறுகுவேர்க் கிருந்தன்னைக
கிருளாமுட னிப்புலி யருந்தும்போது
நாளடா பூரணமூல கண்ணிற்காணும்
நசியுடா விஷங்களெல்லாம நாசமாகும்
வேளடா மன்மதனைப்போல் தேகமாவாய்
விட்ட குறை தொட்டகுறை யிதுவேகாட்டும்
கேளடா கேட்டபோகித விஷமுமாமபோதுக
தேவியுட அஷ்டகாமஞ் சித்திதானே. 278

காமென்ற நங்கையொடு பெரிய நங்கை
சத்தியமாய் பிரமனுட பீஜமாச்சு
கோனென்ற நங்கைகளைச் சமூலம்வாங்கி
கூறுகிறேன் முன்மருந்தைப் போலேயாட்டி
தேனென்ற முன்சொன்ன படிப்போல்மைந்தா
நிர்க்சயமாய் மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
ஆனென்ற யானையுமத் திரண்டுபோகும
அதிவண்ணம் மதிவஸ்து மொன்றாய்ப்போச்சே

போசடா மருந்தையுந்தா னுண்டிடும்போது
பத்தியமா யாரைக் கிருந்தன்னை

வாச்சடா மண்டலந்தான் கூடச்சேர்த்து
வாலையபி ராமியென்று வணங்கியோதி
நீச்சடா தசதீட்சை மகநெறகண்டு
நிறுத்தடா ஐயகிலியு மென்றேயோதி
பூசசடா அடங்கியினி யுருவிபாராயும
பூசசநதி தனிலிருந்தி வைகுண்டபாரே. 280

பாரப்பா வாசிநங்கை பாகையின்மீதும்
பாலகனை யாரறிவா ருலகத்தோர்கள்
ஆரப்பா நங்கைதனை சமூலமாக்கி
யப்பனை மூலமென்றே பாகஞ்செய்து
தேரப்பா மாயியென்றே சாபந்தீர்த்து
நீமகனை மண்டலந்தா [illegible] யாரென
தேப்பா வணங்கிடு [illegible] சொல்வார்
திரிபுரையாள [illegible] செப்பலாமே 281

செப்பவொரு சிவஞான கலை [illegible]
செப்பாகவே யிருந்த [illegible]
ஒப்பவொ மண்டலந்தா [illegible]
[illegible] முன்னே [illegible]
தப்பிலா துணடிடுவாய [illegible]
[illegible]
அப்பவா [illegible]
அதுகண்டு முடிவ [illegible]. 282

கொ[illegible] மனோனி யென்று [illegible]
[illegible] பூரணா [illegible]
அலை [illegible] அறை [illegible]
அருளான வருளய [illegible]
விலை [illegible]
[illegible]
கொ[illegible] வியமரு [illegible]
குல [illegible]. 283

[illegible] திருவை வருவ [illegible]
கொடு [illegible]
வா[illegible]
வாலை [illegible]

தேசிகனைப் போலேதான் வாழ்கவென்றுற்
செப்புகிறே னுருத்திரனுர் பீஜமாதி
பூசித்த பேர்களுக்குத் தனதுமாகிப்
புத்திரனே கலைக்கியானி நங்கைகேளே. 284

கேளடா நங்கைதனைச் சமூலம்வாங்கிக்
கிருபையுடன் முன்சொன்ன பாகம்போலே
ஆளடா மண்டலந்தா னுண்டாயானால்
ஆகிந்தன் பரிசனையும் அப்போகானும்
நாளடா அக்கினியும் மிருந்துவேகும்
நலமான வாயுவங்கே மேலேயேறும்
வாழடா வில்லைவரா ததனைமைந்தா
வையகத்தோ ரறியாமற் கிருகம்வாங்கே. 285

வாங்கியே மண்டலந்தான் மருந்துகூட
வடங்கனை யுண்டிடவே வாயுநாசம்
தாங்கியே நின்றநிலை தானேகட்டும்
தவறாது கவனசித்தி கைக்குளாகும்
ஓங்கியே நடவாதே பதனமாக
ஒடுங்கிடுவாய் குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
ஏங்கியே திரியாமற் கவனம்வைத்தே
ஏகாந்த வஸ்துவுட வருளைக்காரே. 286

காரடா வன்றேகந் தனதாமென்று
காத்திடுவாய் தவசமே கைக்குள்ளாகும்
ஆரடா தேகமது விறந்துபோனால்
அந்தரங்க மானதைய மறிவதெப்போ
நேரடா சென்மமதை யறிவதெப்போ
நீணிலத்திற் சித்தர்களைக் காண்பதெப்போ
பாரடா விருவினையும் போவதெப்போ (க்கே.
பன்னசொல்வே னென்னசொலவே னுலகத்தோர்

உலகத்தோர் வேண்டியபோ பூசைசெய்து
உடலிறந்து போவதாகும் செய்வதல்லால்
பலகலைகள் நால்பார்த்துப் புராணம்பார்த்துப்
பாவியென்று பெயரெடுத்துப் போவதல்லாற்
கலகமிட்டுப் பெரியோரை நாய்போற்சீறிக்
கவனம்வைத்து மாதர்களைச் சேவன்பாவி

விலகிடுவா யவர்களை நீ கண்டபோது
வீசுகிறேன் மாலுடைய பீஜங்கேளே. 288

கேளட்டா மைந்தா நீ மரியா நங்கை
கவனம்வைத்துச் சமூலமுந்தான் வாங்கிவந்து
ஆளடா முன்சொன்ன பாகம்போலே
அப்பனே மருந்தையுந்தா னரைத்துவாங்கி
நாளடா மண்டலந்தா னுண்டுதேறி
நந்திகொலுச் சிங்கார நடனம்பார்த்து
கேளடா கொடுவினையு மற்றுபோகக
கூறுகிறேன் தன்னிலையாங் குறியிற்றூனே. 289

தானென்ற இம்மூலி யுண்ணும்போது
தாரணையுஞ் சாரணையு மாறிப்பாயும்
கோனென்ற தேகமதிற் குளிர்ச்சிகாணுங்
கூறுகிறேன் அறுகம்வேர்ச் சூரணத்தை
தேனென்ற மருந்தோடே விராகனென்று
தெளிவாகச் சேர்த்ததையு முண்டுதேறி
நானென்ற ஆறுவத்தை யடக்கிமைந்தா
நாதாக்க ளஷ்டகர்மந் தன்னைப்பாரே. 290

பாரப்பா விப்படியே மருந்தையுண்டு
பஞ்சசத்தி பாதமதைப் பணிந்துபோற்றி
ஆரப்பா அஷ்டகர்ம மவளேயாகி
யாதார சத்தியென்று பெயருண்டாகிக்
காரப்பா நவக்கிரக மவளேயாகி
காலென்றுந் தலையென்றுங் கருத்துமானுள்
பேரப்பா விவள்பெற்ற பேறுபோலே
பெரியோர்க ளெவருண்டோ பேணிக்காணே. 291

காணடா விராகத்தாள் மவுனமென்று
காட்டுகிறே னென்மகனே கருத்தாய்க்கேளு
தாணடா நவகோண மிட்டுமைந்தா
தவறுதே வலைபஞ்சாட் சரமுஞ்சாற்றிக்
கோணடா ஓம்நமசி வாயமென்று
குறியான நடுவீட்டிற் குணமாய்ச்சாற்றித்
தேணடா ஐயென்றுஞ் சௌவுமென்றும்
தெளிவான கிலியென்றும் வகையிற்றூக்கே. 292

தாக்கடா ரீங்கார வகாரபீடந்
தவறாதே நடுமையந் தன்னிற்சாற்றி
வாக்கடா விருவளையம வாசல்நான்கு
வலுவாக விந்துவிட்டுத் தீயைமூட்டி
மூக்கடா மூந்தண்ட தேவியென்றும்
மோகடா ரீப ஐயுங் கிலியுமென்றும்
தாக்கடா சொலலாமே சௌவுமென்றும்
நசியென்றும நலமாக மோடியோதே. 293

ஓதப்பா பஞ்சசக்தி திட்சைகெல்லாம்
ஓங்காரி வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
வாதப்பா பேசாதே வராகவிஞ்சை
வெலலோகருச் சித்தியல்லால மற்றோருகேது
சூதப்பா சொல்லவில்லை யிந்தப்பூசை
கருதிமுடி பிறந்திடமாங் குலையாந்தெய்வம்
போகப்பா மூர்மூலைத் தட்டுக்கைகயும
போசமயோ செயவதற்கு வந்தாள்பாரே. 294

பாரடா விரைந்தைய பாக்கந்தன்னிற்
பணிந்துநிதய பஞ்சசக்தி யொன்றுபோற்றி
ஆரடா வுஷ்டாங்க யோகியந்தி
யாதியென்றுஞ் சோதியென்று மவனுண்டாகி
நேரடா வமிர்தசாகினியுமாகி
நிலைசளிலே யெட்டிரண்டு வயதுண்டாகி
பேரடா யெரியிட்ட தீபம்போலே
மேதினியெல் லாமயக்கி விட்டாள்காணே. 295

காணப்பா பெய்யென்றால மெய்யுமாகிக
காலனுக்குங் காலனென்ற காளியாகித்
தானப்பா சருவசங் காரியாகிச்
சருவமணிப் பீடமெனுந் தாயுமானாள்
ஊனப்பா வுருவென்ற வுயிருமாகி
ஒழுந்த பட்டமுத்தி யொடுங்கிவாழ்ந்தாள்
நானப்பா வவன்வீட்டில் வாழ்ந்ததாலே
நாதாந்த ரூபமென்ற நாயம்பாரே. 296

பாரடா பஞ்சசக்தி யம்பு கர்மம்
பராமரையாள் பூசைககே யெல்லாமைந்தா

ஆமடா வலப்புறத்தில் வராகத்தாரும்
　　அப்பனே யிடப்புறத்தில் வின்றாரும்
நேரடா குருவருத்தன் வசமதாகி
　　நிலையான பஞ்சகர்த்தா [illegible]
சேரடா மவுனமொழி [illegible]
　　தேகசித்தி யாமசித்தி செய்துகொள்ளே. 297

கொள்ளடா [illegible] நிலை [illegible]
　　குலைகாவ [illegible]
அல்லடா [illegible]
　　[illegible]
செல்லடா [illegible]
　　[illegible]
விள்ளடா [illegible]
　　விட்டகுரு [illegible] 298

[illegible]
　　இரு [illegible]
[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible] 299

[illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible]
முக்கனை [illegible]
　　[illegible]
[illegible]
　　[illegible] 300

[illegible]
　　[illegible]
ஆர் [illegible]
　　ஆயிரம் [illegible] கூட்டலாச்சு

வேரப்பா கவனத்தி லோடலாச்சு
வீராதி வீரனென்று பேருண்டாச்சு
ஏரப்பா கயிலாச வரையுமாச்சு
என்மக்காள் விந்தென்றுற் சொல்லக்கேளே. 301

சொல்லக்கேள் விந்தென்றுற் சுருதிமூலஞ்
சொல்வார்கள் நாதாகக ளனைவோருந்தான
விள்ளக்கேள் துறையிலிந்தாம் மாயை நீக்கும்
வேணுமென்ற பாக்கியங்கள் கூட்டிவைக்கும்
அல்லல்வினை தானறுக்கும் விந்துவட்ட
மாயிரத்தின் கலையிலொன்றை மலரதாக்க
வல்லவர்க ளறிவார்கள் மற்றோர்க்கேது
வாயினாற் சொல்லாத வாஸ்தம்பாரே. 302

பாரப்பா மயேந்திரகிரி யுச்சிநிபம்
டவீரனவே மின்னுமடா பாருபாரு
நேரப்பா சரிதையொடு கிரிகையாச்சு
நிறைநதெழுந்த புருவநடுந கமர்தானச்சு
வேரப்பா வெறுபபேச்சுப் பேசிடாயல்
விந்துவட்டப ஜீவரதனம் விசாலமாகி
ஏரப்பா விருதயமே கமலமாகி
யேகாந்தப் பீடவழி யாக்கந்தானே. 303

தானென்றுந் தானவனாய் நிலைத்தபோது
சாதகமா யுயரவினை நூக்கிகொள் ளும்
மானென்ற மகாரமல்லோ விந்துவாகி
மக்களை மூன்றெழுந்து மாதியாகி
தேனென்ற வழார்தரச பானமாகிச்
சிவகலை தேசுகலை யதுவுண்டாகிக்
கோனென்ற குஞ்சரதனை யஞ்சலென்று
கூடினாற் குமரிகற்ப மிதுவாம்பாரே. 304

பாரடா குமரிகற்ப விந்துநாதம்
பளீரெனவே மின்னுமடா பாருபாரு
ஆமடா அதுதொய்த மிதுவேயாகி
மஷ்டகர்ம மெட்டுநிசகு மாதியாச்சு
வேரடா விநதுவிட்டாற் கதிதானேது
விந்துவென்றால் வீணருக்குத் தெரியாதப்பா

காரடா மதிதானே விந்துவாகிக்
கங்குல்ரவி தனையெடுத்துக் காட்டுங்காணே. 305

காணடா விம்மூல மறியவென்றாற்
கபாலிபஞ்ச சத்தியுட னிசைந்தேவேணும்
தானடா வராகத்தாள் தியானம்வேணும்
சத்தியமாய் வடுகனுட பூசைவேணும்
வானடா வானவர்கோன் மயங்கிவீழ
மாசற்ற பெருவெளியை மனதுட்கொண்டு
கோனடா குருவான வாலபத்திற்
கூச்சலிட்டாற் குமரிகற்ப மாகும்பாரே. 306

பாரப்பா குமரிகற்ப மேதென்றாக்காற்
பார்தனிலே செம்பூடு வேதுமில்லை
ஆரப்பா விந்துவல்லோ பானமார்க்க
ஆகாய வஸ்துவல்லோ பானமார்க்க
நேரப்பா திருவிகற்ப சமாதியாச்சு
நீமகனே குலதெய்வந் தன்னில் நின்றால
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விந்துவென்றாட் வட்டமென்றும் மேவிநில்லே. ()

நில்லடா விந்துவென் றறியாதையா
நீணிலத்தி லுள்ளோரு மறியமாட்டார்
அல்லடா வென்னைப்போலே யறிவாருண்டோ
ஆறுமிக மியாவருக்கும் வருவதுண்டோ
கல்லடா காயமேகனக காண்பதுண்டோ
கற்பமுண்டு சாகாம லிருந்தாருண்டோ
சொல்லடா யாகாதி செய்வாருண்டோ
சூட்சகற்ப மிதுவென்று செய்கேன்பாரே. 308

பாரப்பா சூட்சகற்ப மறியாததோஷம்
பாவையாக வழிதப்பியிற் சேர்ந்ததோஷம்
ஆரப்பா யோகாதி செய்யாததோஷம்
அஷ்டகாம வாலையைக் காணதிகாத்தோஷம்
நேரப்பா சமாதியிலே நில்லாததோஷம்
நிஷ்டையிலே மனங்குவிந்து நில்லாததோஷம்
காரப்பா மனமடங்கி நில்லாததோஷம்
காணமாய் விந்துவென் றறியாப்பாரே. 309

பாரடா பாவிகள்தா மென்றுஞ் சொன்னேன்
பரசையிலே வாகனையான் பகரப்போமோ
ஆராடா குலைபடுமுகளை பயலகளகூடி
யாதிவைத்து மறுதிவைத்து வெறிதென்பார்.
நேரடா ஏகநூகத்த நெறியாதிந்த
நிலையான வித்துவிட்ட நிலைகாண்மைந்தா
வேரடா வெகுபேச்சுப் பேசிடாமல்
விரகாநாளை தியானமதை வாங்கிக்கொள்வே. 310

சொள்ளாட்ட பஞ்சதந்தி குறியினாலே
கோட்டாலே ஈசரித்து பாடலாச்சு
அப்பாட்ட பஞ்சதந்தி யுயிரங்கொண்டு
அங்கியியு மெனருகு டெட்டகபாச்சு
வள்ளாட்டி அறுபட்ட காயம் வாலையாச்சு
பாப்பான திரேகாதி மாலையாச்சு
விள்ளாட்ட லாட்டதிலெ யுயகலாச்சு
வேகமான வயு ஏழ்மா மிதந்துபபோ. 311

போகவே மதுவாலே பெசலாச்சு
[illegible] றையுட லெமனா [illegible] மிகாந்தபாரு
கூறுகிற [illegible] கிழவிகச் சொல் நாடு
[illegible] நாயுட [illegible] பாயவும் அதுகாணகநாய
மொழுகிய [illegible] நாமையை
[illegible] பாயுமா லெ தொட மெவறுவய
[illegible] நிகம்பாவ [illegible] வாயயாச்
[illegible] விந்துவா [illegible] மகிமைநா னா. 312

நாடினை விந்துவிட்ட [illegible] லேயமேலே
சாகும் [illegible] னைக்குநீ [illegible]
உறைக்கு [illegible] துவலை [illegible] ஆகுமீ [illegible]
உடவிருமயமாருக விருந்திவாக்குட
தாமுரிவ மென்னைத்துவ்ய குகானை [illegible]
[illegible] துட பாலெட்டி நிர்மல நிய
வான்சீவ [illegible] நதுழியான்ல கால்
வாப்பிறந்து விழுந்தமே கொலையாமோ. 313

பாரபார் விந்துவமுற வானமெண்ணைத்து
பஞ்சசத்தி பாவயமெய்யால மறுதகளாச்சு

ஆரப்பா விந்துவென்றுற் சொல்லக்கேளாய்
ஆதார மாறினடிப் படையுமாச்சு
நேரப்பா வேகமென்ற கற்பமாகி
நீயென்றும் நானென்றும் மனதுண்டாகி
ஏரப்பா வாசியின்மேற் சாரியாகி
இருகலையுஞ் சுழிமுனையு மிதுவாங்காணே. 314

காணடா விடகலையின் சுழினையாகிக்
கலந்தகுல தெய்வமல்லால் வேறேயுண்டோ
தானடா குலையான தெய்வத்தாலே
சதுர்முகனுஞ் சகலகர்ம வந்தவாறும்
வானடா வாளுஞ் முதித்தவாறும்
வங்குசிங்கு வாசலென்றே யுரைத்தபேரும்
வீணடா வீணருக்குத் தெரியாதித்த
வெட்டவெளி விந்துவட்ட விபரப்பாரே. 315

பாரப்பா கயிலாய கிரியுமாகிப்
பன்னிருகை படைத்தபர மிதுவுமாச்சு
ஆரப்பா கணக்கென்ற பாலுண்டாகி
ஆரகார மென்றசத்த மதிலுண்டாகி
நேரப்பா கனைபெருமைப் பாலுண்டாச்சு
நீங்காமல் மனக்குறிவை யுணர்ந்துபார்க்க
வேரப்பா வெறும்பொய்யுஞ் சொல்லப்போமோ
விந்துவட்ட மறிந்தபெரி யோர்களாமே. 316

ஆமடா சௌவென்று மிதற்குப்பேரு
ஆட்டமா சித்தியெல்லா மிதற்குள்ளாட்டம்
ஓமடா வேர்முழுத்த விடமிதாச்சு
ஓங்கார வாங்கார மிதுவேயாச்சு
நாமடா விரண்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
தலைமான வைந்தெழுத்து மிதுவேயாச்சு
வாமடா வெட்டெழுத்து மிதுவேயாச்சு
வஸ்துவென்று பொருளுண்டாய் வந்தவாறே. 317

வாரான சாபலைக்கே சரியுமாகி
வந்தவனாம் வராகத்தான் பாதமுன்னித்
தாரான சாரணைசங் கற்பமாகிச்
சாயுச்சியம் பாடுகிற தாயுமாகி

பேரான மேரிலொரு வொளியுமாகி
 மேதினியைத் தான்படைக்கு மயனுமாகிச்
சூராதி சூரனையும் பொடியதாக்கிச்
 சுப்ரமென்று அற்புதமாய் வந்தேன்பாரே. 318

பாரப்பா சுப்பிரமம் பிரமபீஜம்
 பராபரனு ரெனைப்பயின்று ரல்லால்வேறு
ஆரப்பா பொறியாறுஞ் சிதறிவீழ
 ஆறுமுக நாதனென்றே யழைத்துமீசன்
ஏரப்பா மயிலேற வேற்றுங்காட்டி
 யென்றந்தை யென்குருவா மென்றுசொல்லி
தேரப்பா லாடவொளி கண்ணுறப்பார்த்து
 விண்ணிலிடி முழங்கிடவே விசினரே. 319

விசியிட்ட பாகமொரு வொளியுமவீச
 வெற்றிபோர் பழங்கனி நீ தானேயென்றார்
நாயிரு பக்கமுந்தான் சூழல் நான்வீச
 நான்கண்டேன் பழச்சாறை யறிந்துகொண்டேன்
காசியென்ற கங்கைபழச் சாறுமாக்க
 காவலாக யாறுமே கருணைகூர்ந்து
தேசியம் லெலாமெனச் செப்பினார்கள்
 செப்பிட்ட வுபதேச மியமென்றேனே. 320

இப்பென்றே னப்பாவும் வாவாவென்றே
 இருதயத்தி லெனையுந்தா னிருத்தச்சொன்னான்
அப்பென்றே னுண்மையிது அஉமென்றார்
 ஆனந்த மயமான செய்கையென்றார்
உப்பென்றே போதுவுட லுயிராய் நின்றேன்
 ஒன்றென்ற விந்துவட்ட முக்கியென்றான்
சப்பென்ற காட்சிவெ பாசவந்து
 சயிலாய வடவரையைக் காட்டினானே. 321

காட்டினான் வடவரையி லிருந்தேவாழ்ந்தேன்
 கங்குலைவி யூடறுத்து வெளியிற்சென்றேன்
நாட்டினேன் மனமாசக் குளிகையுண்டு
 நங்கைச்சா றுண்டுநல் நானென்றுகொண்டு
கூட்டினேன் சிருதயென்று துவயத்திற்
 கொடியதொரு பாவிகட்குக் கைக்கூடாமல்

பாட்டினாற் சொல்லியுந்தான் சாபமீந்தேன்
பராசத்தி கிருபையினா லின்னம்பாரே. 322

பாரடா மவுனமென்ற பூரணத்தைப்
பத்திவைத்து நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு
ஆரடா பரமசிவன் சிரசிலநின்று
அறுகுபர மேஸ்வரனா ரருகாய்த்தோன்றி
நேரடா நந்தியென்று பெயருங்கொண்டு
நிலையான கணேசனென்றும் பெயருண்டாகித்
தேரடா விந்தவொரு அறுகுதன்னைத்
திடமாக வாங்குகிற வகைகாண் கேளே. 323

கேளப்பா அறுகம்வேர் துலாமொன்றேகால
கிருபையுடன் கொண்டுவந்தே யுலரவைத்து
ஆளப்பா ஊலந்தானும் படிதானாறு
அப்பனே அறுகம்வே ரதிலேநாக்கி
வாளப்பா அக்கினியோர் விறகால்மூட்டி
மைந்தனே பதினொன்று சாமந்தீர்த்துத்
தேளப்பா விரண்டுபடி சலமதாக்கித்
தேவியாள் மகிழ்ந்தேப் பூசைபண்ணே. 324

பண்ணுவது பூரணத்தைப் பணிந்துவேணும்
பாலகனே மைந்தனேயின் பழச்சாறு
கண்ணுறுமக் கஷாயந்தா னுண்ணப்பாரு
கலந்துநேர்ந்த ஆவாரம் பட்டைவேரை
எண்ணுவது வநந்துநந்தான் வாசிமைந்தா
என்பாககால கஷாயமதை யெடுத்தே நீயும்
உண்ணுவது வுறபனந்தி மெய்தேகவொழுந்து
ஓகோகோ மின்னமுந்தான் வகையைக்கேளே. ( )

கேளடா தாயமரையின் கிழங்கதைமைந்தா
கிருபையுடன் பலமொன்று நிறுத்துக்கொண்டு
ஆளடா மிளகுபல மொன்றதாக
அப்பனே திப்பிலியும் பலமொன்றாக
நாளடா சுக்குபல மரையதாகி
நலமான வதிமதுரம் பலந்தானென்று
வாழடா பேலமுந்தான் விராகனதான்கு
மைந்தனே கிராம்புதாற் பலமும்போடே. 326

போடென்று சொன்னவகை தவறிடாமற்
புகழ்ந்திடுவாய் மைந்தாமுப் பூவின்சுண்ணம்
ஆடென்று சொன்னபடி சுண்ணந்தன்னில்
அப்பனே விராகனிடை யதிலேசேர்த்து
நாடென்று முன்சொன்ன மருந்தையெல்லாம்
நலமான வஸ்துவிட்டுச் சாமமொன்று
தேடென்று அரைத்திடுவாய் சாபந்தீர்ந்துத்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட னியானப்பாரே. 327

பாரப்பா மருந்தையுந்தா னெடுத்துவைத்துப்
பாலகனே முன்சொன்னே கஷாயந்தன்னில்
ஆரப்பா ஆவரைவேர்த் தைலஞ்சேர்த்து
அப்பனே மாதுளையின் பழச்சார்விட்டு
நேரப்பா மருந்தையெல்லா மதிலேதாக்கி
நீமகனே பாண்டத்தி லிட்டுக்காய்ச்சி
தேரப்பா ஆவினெய் படிரண்டாகத்
திர்க்கமுடன் வாங்கியதை நிலையாக்கானே. 328

காணப்பா மருந்தையரைத் திட்டமாகக்
கைபாக மாகவுந்தான் மெழுக்காய்ச்சித்
தானப்பா ஆவினெய் யதிலேவிட்டுத்
தனிச்சீந்திச் சர்க்கரையும் பலந்தான்மூன்று
நாணப்பா மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி
நாதாக்கள் சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
கோணப்பா முக்கோணக் குறியில்நின்று
குருவான தேவியென்ற மனநிற்குங்கே. 329

தங்கடா சக்திதனை யன்னைபோற்றித்
தவறுமல் சத்தியையுந்தான் பதனப்பண்ணு
பங்கடா போட்டிபிளிக குடித்திடாமற்
பாலகனே விராகனிடை மூன்றதாகச்
சிங்கடா சிங்குவைக்கு மேலாதிநீயுந்
சித்தப்பைத் தேகமிருபோதுங் கொண்டாயானால்
அங்கடா நரைதிரையும் மாறிப்போகும்
அடங்காத வியாதியெல்லாம் போமப்பாரே. 330

பாரப்பா விப்பமருந்தை யுண்டாயானாற்
பராபரையுங் கைவசமதாகிப் போவாள்

ஆரப்பா பட்டமரம் பச்சையாகும்
அப்பனே மண்டலந்தான் கொண்டபேர்க்கு
நேரப்பா யிளையொடு காசந்தீரும்
நிகழ்மேகம் பதினெட்டும் தீரும் தீரும்
தேரப்பா வாயுவெல்லாங் குலைந்துபோகும்
தேவாதி தேவனென்று செப்பலாமே. 331

செப்பலாங் கிராணியொடு மூலந்தீருஞ்
செகமதனில் நமன்வரத்து மடங்கிப்போகும்
ஒப்பலாம் மடலென்று சொல்வதேது
ஓதுகின்ற குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்தால்
அப்பனே கயிலாசந் தனதாய்ப்போகும்
யாவருமே யொன்றாக வடங்கிப்போவார்
தப்பலா மென்றாலுந் தப்பொட்டாது
சத்தியமாய்ச் சிருகமென்று சாற்றுவானே. 332

சாற்றுகிறே னிம்மருந்தைப் போகேமைந்தா
காரணியில் சொல்லார்கள் ரிஷிகள்சித்தர்
ஏற்றியிட்ட விம்மருந்தை யுண்டோனாலும்
என்மகனே மவுனமென்ற வித்தைபார்த்து
வாழ்க்கினே வஷ்டாங்க வெகுஞ்செய்து
வாலைபெண்கள் வாசகத்தான் மவுனங்கண்டு
கோத்திரங்க டனைக்கிடவே கும்பென்றேற்றிக்
கூறினான் வெகுவாசி வந்தேன்பாரே. 333

பாரடா விம்மருந்தை வெளியேயீந்தாற்
பார்தனிலே வெகுசிறப்புஞ் சுகமுமாவான்
ஆரடா விம்மருந்தைக் கொண்டபேர்க்கே
பகிலாண்ட மவரவர்க்கே தனதாய்ப்போகும்
தேரடா வித்துவது திரண்டுபோகும்
தெந்தாரு முருக்கிறனுந் தனதாய்ப்போவார்
தேரடா வெட்சினியுந் திருந் திரும
சேவல்மயில் வாகனமுந் தெரியும்பாரே. 334

பாரப்பா விக்கிருகந் தன்னையுண்டு
பத்திரசத்தின் திட்சைதனிற் பயந்தேயேறி
ஆரப்பா வீரதி வீரனென்ற
பருவப்பேர்க் கிருதமென்றே பாட்டம்பார்த்து

நேரப்பா வுள்ளுணர்ந்து வெளியேவந்து
நிமலிபஞ்ச சத்தியுட நிலையுங்கண்டு
காரப்பா வஷ்டகர்ம வாலையென்று
கண்டதினாற் கந்தனென்று பெயருண்டாச்சே. ( )

ஆச்சடா அஷ்டாங்க வாலையென்றால்
அங்கிலியு மென்றபஞ்ச சத்தியாகி
நீச்சடா வராகத்தா ளதற்குமுன்னே
நிலைத்தோடித் திரிந்திடுவாள் திரோதாயுந்தான்
வீச்சடா வவள்பூசை யறியவேணும்
வேகமுள்ள மவுனத்தைக் காணவேணும்
காச்சடா விவள்மாயை பொல்லாதையா
கண்டவர்க்கு மவுனமென்ற கனியுமாச்சே. 336

ஆச்சப்பா படாட்சரமாஞ் சிங்கென்றேதான்
ஆதித்தன் றனைப்பார்த்து மவுனமோதி
வாச்சடா விடைமாறிப் பார்த்தாயானால்
மைந்தனே ரவிதானும் மறைந்துபோகும்
நீச்சப்பா லோகமெல்லா மிருளாய்மூடும்
நீமகனே நினைத்ததெல்லாஞ் சித்தியாகும்
காச்சப்பா காச்சிவிடு நிலையைப்பார்த்துக்
கவனம்வைத்துப் படாட்சரத்தை காட்டுகிறேனே.

காட்டுகிறேன் படாட்சரத்தை விதியுமென்று
கல்லைவைத்து லோகத்தோர் கருதுவார்கள்
பூட்டுகிறேன் படாட்சரந்தா னிருந்தமூலம்
புல்லர்களே யுங்களுக்குப் பேசப்போமோ
வாட்டுகிறேன் சிகாரமல்லோ மேருவாச்சு
வங்குசிங்கு வாசலிலுங் குகையுண்டாகிக்
கூட்டுகிறேன் நவக்கிரக மதற்குள்ளாகிக்
கோடையிடி மின்னலுடன் காற்றுண்டாச்சே. ( )

ஆச்சடா படாட்சரமே யிடிபோல்வீழும்
அப்பனே மண்ணுருவிச் சலத்தைக்கோர்க்கும்
வாச்சடா லோகமெல்லாம் பயிருண்டாகும்
மைந்தனே யீசனுட பீஜமாச்சு
காச்சடா வனல்கொதித்தா லெதிரிவீழ்வான்
காலாந்தத் தியல்லோ படாட்சரந்தான்

மூச்சடா முன்பின்னு மியங்கொட்டாது
முத்திவழி தன்னைலேதான் மூட்டும்பாரே. 339

மூட்டுகின்ற படாட்சரமே யாதிநாதன்
முச்சந்தி வீதியிலே முழங்கிப்போகும்
ஆடுகின்ற படாட்சரமா ரறியப்போரார்
அஷ்டமா சித்திக்கு மாதியாகும்
வீட்டிலே யிருக்காமற சுடுகாடாகி
விடமுண்ட கண்டனென்று பெயருண்டாகிக்
காட்டிலே திரிகின்ற பித்தனென்றுங்
கருத்துவைத்தே யலைந்தவிடங் கருதிப்பாரே.

பாரடா படாட்சரத்தின் கொடுமைபோலே
பாரதனிலே சித்தர்கடாஞ் சொலமாட்டார்
ஆரடா ரவிதானு மறைந்துபோனால்
அண்டமெல்லா மரசழிந்து கெட்டுப்போகும்
நேரடா ரவிதனை நதான் வருந்தமென்றால்
நீமகனை நகுமென்ற நிலையைப்பாரு
வேரடா ரவிதானு மொளியாய்வீசும்
விந்தகனுங் கயிலாசம வெளியாய்ப்போச்சே. 341

போச்சடா விணையறிய வேறொன்றில்லை
புவனமென்ற படைப்பு விந்தை யிதற்குள்ளாச்சு
ஆச்சடா விதையறிய வொருவரில்லை
யகிலாண்ட கோடியணைட படங்கிவாழும்
வாச்சடா முன்னெழுந்த மூவராதியாலே
மனந்தனை சகலசித்து மடலாச்சு
மூச்சடா முன்னெழுந்து மேதென்றுககாண்
முக்கியமா மகாரமென்ற மவுனமொன்றே. 342

ஒன்றான மகாரமென்ற மவுனக்காலே
யொருபோதுங் கூடழிந்து போகாதையா
சென்றாலு மகாரமென்ற மவுனக்கண்ணோர்
சேரடா குலமெய்யவத சனனைப்பார்த்து
என்றாலு முன்னெழுந்திங் கிதுவேயாகும
யெதிரிகளை யீடழிக்கு மிவ்வுண்மைத்தா
மூன்றுக்கு மீதுபொருளென் றறியப்போக்கு
உலகத்தி லொளறாதில்லை யொடுக்கந்தானே. ()

தானென்ற வொடுக்கநிலை யறியாத்தோஷம்
சாதித்துப் பாரார்கள் சவங்கல்மாடு
ஊனென்ற வுடலெடுத்தாற் பலந்தானென்ன
வுயிரறியாப் பாதகர்தா னுலுத்தராவார்
வானென்ற முடிபார்த்து அடியும்பார்த்து
வாழ்க்கடா மூன்றெழுத்து வலிமைபார்த்துக்
கோனென்ற குறிபார்த்துக் குருவைக்காத்துக்
குலதெய்வந் தனைப்பார்த்துக் கூடுகூடே. 344

கூடியே மகாரமென்ற மவுனஞ்சொன்னேன்
குலதெய்வந் தனைக்காணக் குறியுஞ்சொன்னேன்
ஆடியே மகாரமல்லோ அகாரமாச்சு
அம்மம்மா மூன்றெழுத்து மதற்குள்ளாச்சு
நாடியே ரவிமதியு மதுவேயாச்சு
நானென்று சொல்லுவது தானதுவேயாச்சு
பாடியே திரியாதே மூன்றெழுத்தைப்
பண்ணாதே சிதறாதே பணிந்துகொள்ளே. 345

கொள்ளடா மூன்றெழுத்தின் பயனைத்தானுங்
குவலயத்தி லொருவருக்குந் தெரியாதப்பா
அல்லடா மகாரமொடு நகாரத்துக்கும்
ஆப்பனை யுயிராச்சு சிகாரங்கண்டாய்
வல்லடா பெரியோர்க ளறிந்துகொண்டு
மாருடல் மூன்றெழுத்தை மருவியோதி
வில்லடா விற்பூட்டி யாறிறைற்போல்
விசைகொண்டு மூன்றெழுத்தை விருப்பிப்பாரே. ()

பாரப்பா மசிநசியென் றெழுத்தைத்தானும்
பராபரந்தான் வந்தாலு மரிதேசொல்ல
ஆரப்பா லோகத்தோர்க் கிப்பத்தாயாளுல்
ஆகாய வெள்ளிடயு மதிரவீழும்
நேரப்பா வாலைவிந்தை யென்றுபேரு
நிஷ்டையொடு சமாதியென்று மிதற்குப்பேரு
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விந்துவட்டந் தனையறிந்து விரித்துக்காணே. 347

காணடா பச்சைநிறம் விழியிலுள்ளோ
கலந்தெழுத்த சத்திசிவனே கணைசறுச்சு

தானடா வொளியாலே பிரபைவீசிச்
சகலருக்கு மாதார மாகிப்போச்சு
கோனடா குலதெய்வத் தருளினாலே
கொடியபாவிப் பிரபையெங்கே விழிக்குள்ளாச்சு
ஊனடா வுயிராச்சு வுலகமாச்சு
ஓம்நமசி வாயமென்று ததுவாப்பாரே. 348

பாரடா வேங்கையது கொடிதேமைந்தா
பாவையர்க ளாசையிலே பாய்நதேயேறும்
ஆரடா வேங்கைதனைச் சட்டுமைந்தா
அறிவான சம்மதி லப்பாலேறி
ஊரடா பஞ்சசத்தி தியானங்கண்டே
யொன்றென்ற பொருளொன்றே யுருகிவாடக
கோனடா மனமுருகிக் குவிந்தபோதற்
குண்டலியாஞ் சத்தியுட குறியிதாச்சே. 349

ஆச்சடா குண்டலியாஞ் சத்தியென்ற
வப்பனே மனோன்மணியென் றவட்குப்பேரு
வாச்சடா மனமல்லோ மணியதாகும்
வச்சிர புதமென்றே யிதற்குப்பேரு
காச்சடா பிசகாமே லுன்னோவொன்றும்
கல்மாறி யிடசாரி யாட்டுவைக்கும்
மூச்சடா பதுங்கியினிக் குமிறிப்பாயும்
மூச்சடாம பேரின்ப முறையிதாமே. 350

ஆமென்று சொன்னவிடம் அடங்கிப்பாயும்
அப்பனே புற்றரவு மதிசேரும்
ஓமென்று சொல்லிடவே விடங்கள்யாரும்
உன்னிடத்தில் தினைக்கபடி யுதவிசெய்யும்
நாமென்ற சொல்லுற்றுன் நமனைவெல்லும்
நாதாந்தப் பூரணத்தின் நடுவேகூட்டும்
காமென்ற காமனுந்தான் பொசிங்கிப்போவான்
காயமே பலங்கொடுக்குங் காட்சிபாரே. 351

பாரப்பா வின்னமொன்று பகரக்கேளு
பார்தனிலே பொருளுருக்குந் தெரியாதப்பா
ஆரப்பா வித்துவென்றுஞ் சிவனென்றும்
ஆகாச மானகுரு நாதனென்றும்

நேரப்பா விதிப்படியே யனேகம்பேராம்
நிலையான சிவனார்தன் தேம்புதன்னை
வேரப்பா வேறெடுத்துப் பலந்தான் நூறு
வித்தகனே யுலரவைத்து எடுத்துக்கொள்ளே. 352

கொள்ளடா வுலரவைத்த வேருதன்னைக்
கூறுகிறேன் மரியென்றே சாபந்தீர்த்து
அல்லடா நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
அப்பனே சலந்தானும் படிதான் நூறு
வல்லடா வல்லவ நீ பாகவென்றால்
மைந்தனே வேருதனைச் சலத்திற்றூக்கிச்
சொல்லடா ஐயென்றுங் கிலியென்றோதிச்
சோடசோப சாரமுடன் பூசைபண்ணே. 353

பண்ணுவது பூசையிகி யறிந்துபோற்றிப்
பாலகனே யொருவிறகால் வற்றக்காச்சிச்
கண்ணுடனக் கண்ணறிந்து விண்ணைப்பார்த்துக்
கலந்தெழுந்த சலந்தானும் படிரண்டானால்
மண்ணுலகி லொருவருக்கும் காட்டாமற்றான்
மைந்தனே கஷாயமதை யிறுத்துவாங்கி
உண்ணுவது ஓரெழுநாள் மவுனமுன்னி
யொடுங்கியே நிலைதனைத்தா னுற்றுப்பாரே. 354

பாரப்பா பத்துபலம் பரங்கிப்பட்டை
பச்சடா கொடுவேலிவேர் பலந்தான்பத்து
ஆமப்பா பிரம்பின்வேர் பலந்தான்பத்து
அப்பனே மூன்றையுந் தானிறுத்துவாங்கித்
தேரப்பா இடித்திடுவாய் தூளாகத்
தேவிபஞ்ச சத்தியவள் தியானங்கொண்டு
வரப்பா பாண்டத்திற் றூள்தன்னை
யொன்மக்கான் போடையிலே சாபந்தீரே. 355

தீரடா சாபமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
தெளிவான தாளைகுழிந் தைலம்வாங்கி
வேரடா வெருட்பியுருக்காய்த் திரிந்திடாமல்
விருண மிளகுபலங் காலதாக
நேரடா திப்பிலியும் பலங்காலாக
நிறுத்திடுவாய் சுக்கதுவும் பலங்காலாகச்

சேரடா காந்தமுந் தான் விராகன்ரண்டு
சேர்த்திடுவாய் ரசந்தானும் விராகன்ரண்டே. 356

விராகனிடை யிப்படியே நிறுத்துவாங்கு
வீறான வஸ்துவிட்டுச் சாமம் நான்கு
மாறாதப்படி யரைத்துதை வழித்துக்கொண்டு
மைந்தனே முன்சொன்ன கைலந்தன்னில்
விராகக்கால் பாகமுன்னித் தியானம் பண்ணி
விட்டாட்டி மந்தரத்தையெல்லாங் கலக்கிக்கொண்டு
தராதரமாய் முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னில்
நேர்க்கிடுவாய் தைலமெல்லாம் பொன்றுப்போகுந்தானே. ()

தானென்ற ஆவின்நெய் படிரண்டாகத்
தாக்கடா கஷாயமது தன்னிலவிட்டுக்
கோனென்ற குருவருளால் கிவியென்றேதிக்
கூறடா லட்சமுரு தும்பித்தாக
வானென்ற பெருந்துடிக் மாதக்காயசித்தி
வாய்ப்போசம் செய்திடுவாய் மைந்தநீயும்
தேனென்ற நெய்யுந்தான் பக்குவமாய்ப் பண்ணிச்
சீவன்முத்தக் குருவறுச் செப்பக்கேளே. 358

கேளடா தேகமதுதான வலுத்துப்போகக்
கிருமித்துப் போலவே யாகாமல் சொல்வார்
ஆளடா ரோகமெல்லாம் பறந்துபோகும்
அப்பனே ஜனனிகாரூடனே நிற்கும்
வாழடா யீளையொடு காசந்தீரும்
வருசீனைகள் பருத்தநோய் பாரிபோகும்
நாளடா பொருப்பாடு குடனே தீரும்
தாபநீர் சுருக்குநீர் முறிவுபோமே. 359

போமடா குஷ்டமெல்லாம் போடியம்போகும்
பொல்லாத குன்மமுடன் மாகங்கிப்போகும்
ஆமடா விசையெல்லாம் மகன்றுபோகும்
அடங்காத தாகத்தின் திரட்டிப்போகும்
நாமடா அழையாப்பு வெட்டை தீரும்
நடுங்கியகோ வாதமெல்லாய் நாசமாகும்
வாமட்டா மண்டலந்தான் கொண்டுபோகக்
மாறுத வயிறடுபட்ட மாற்றியபாரே. 360

பாரப்பா இம்மருந்தை யுண்ணும்போதும்
பாவையர்க ளாசையுந்தா னாகாதப்பா
ஆரப்பா ஆசைவைத்தே யுண்டானால்
அவன்தேக மட்சணத்தி லழிந்துபோகும்
நேரப்பா நேரமொன்று விராகன்ரெண்டு
நிச்சயமாய் நெய்யையுந்தா னிறுத்திக்கொண்டு
வேரப்பா வெளியேதான் சொல்விடாமல்
விநோதிர மருந்தையுந்தான் விரும்பிக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா இக்கிருதம் போலேமைந்தா
குவலயத்திற் சித்தர்கடான் சொல்லார்சொல்லார்
அல்லடா வுமையாளந் தாரங்கேட்டே
அப்பனே கிருதமெல்லாம் வெளியாய்சொன்னே (ன்
வல்லடா வல்லடியாய்ச் சித்தர்கூடி
வருந்தியெனைப் பணிந்தவர்கள் குருவென்றார்கள்
செல்லடா செல்லனென்றுஞ் சிவனென்றுஞ்
செப்பினோ ரோமென்று மாமென்றேனே. 362

ஆமென்ற சொற்கேட்டுச் சித்தர்கூடி
யாதிகுரு நீயென்று அருளைப்போற்றி
ஓமென்று குண்டலியைப் பார்த்தேபாடி
யுனைப்போலே சித்தர்கடா னில்லையென்றார்
நாமென்று அவர்களுக்குச் சொன்னபேச்சு
நாதாந்த மவுனமதை யவர்க்கேயீந்தேன்
ஓமென்று மாமென்று மெழுத்தைக்காட்டி
உயர்வான வடகிரியி லிருமென்றேனே. 363

இருமென்று பேச்சாலே ஆ-ஊ-என்று
ஏகினோர் குறைந்சித்த ரனேகங்கோடி
திருமந்த்ர மூலமெல்லாம் வெளியாய்க்காட்டிச்
செகத்திலுள்ள மனிதர்களைச் சித்தராக்கி
குருமந்த்ர மறியாமற் சாவாரென்று
குணம்வந்து மனதிரங்கிக் குருபோற்சொன்னேன்
மருமந்த்ர மேதுக்கு மக்காள்மக்காள்
மகாரமல்லோ தீபவொளி மார்க்கம்பாரே. 364

பாரப்பா பரமசிவ னிம்மூலத்தாற்
பறையினிடம் வாழ்வதற்குப் பாக்யம்பெற்றார்

ஆரப்பா விம்மூல மறிந்துநானும்
அவர்தனக்கு பெட்டாக வஸ்துவானேன்
நேரப்பா வஸ்துசடாட் சரமுமாகி
நீங்காத சித்தரிபெற் றரியுமானேன்
காரப்பா வுந்திநிலை கண்டால்மோட்சம்
காணட்டாற் கழுதையென்று காட்டுறேனே. 365

காட்டுகிறேன் கழுதையென்று சொன்னால்மோட்சங்
கள்ளனென்று சொன்னாலுங் கபடமார்க்கம்
நாட்டுகிறே னியான்றானும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
நான்றானுஞ் சொல்லாட்டாற பாவம்பாவம்
வீட்டிலே யிருந்து நீ தீபம்வைத்து
வேடிக்கை பார்த்திடுவாய் சிலம்பினோசை
காட்டிலே திரிந்தாக்கால் வருவதேது
கபடற்ற சித்தனென்றுங் கண்டுகொள்ளே. 366

கொள்ளாத பசுவுக்குப் பாலங்கேது
குருடான கண்ணுக்கு வெளிச்சமேது
சொல்லாத பேச்சுக்குக் கேள்வியேது
சோரஞ்செய் மங்கையர்க்கு வாழ்வுமேது
கல்லாத வீணருக்குக் கல்வியேது
காணாத பேர்களுக்குக் காட்சியேது
விள்ளாத சீடனுக்குக் குருவுமேது
வேடிக்கையாய்த் திரிந்தால் விழலாம்பாரே. 367

பாரப்பா மவுனமூண்டு பாராவிட்டாற்
பழமொனவோ யிடிவிழுந்து பட்டுப்போவான்
ஆரப்பா மவுனத்தா லறிவைக்கண்டு
ஆட்டமென்ற ஆட்டையெல்லா மடங்கத்தள்ளிச்
சேரப்பா பஞ்சசந்தி தியானக்காலே
செகத்தோர்க ளடிபணிந்து தெண்டஞ்செய்வார்
பாரப்பா கீழ்மேலா ராய்ந்துபார்த்து
மனதொருமை யாகவுந்தான் மனதிற்றங்கே. 368

தங்கடா செடிபூடு விருட்சமெல்லாம்
சப்புசந்தா பரவொளிபோ யல்லால்வேறு
அங்கடா வுயிரெல்லாஞ் சிவமதாகும்
அடங்காத மலைகாடுஞ் சிவமதாகும்

6

தங்கடா இப்படியே சிவமதாக்கிச்
சகலருக்கு முயிர்க்குயிராய்த் தானேதானாய்ப்
பங்கடா பலவிதமாய் மாயைதோன்றிப்
பராபரையு மொன்றாகி யிருந்தவாறே. 369

வாரான தேவிகருக் கண்தான்பத்து
வளமான சிவனுக்குப் பதினொன்றாகும்
காரான கண்ணையுந்தா னறிந்தாலமுத்தி
தவறினா லுனைவாரித் தகர்த்துப்போடும்
கூரான இடகலையே காலனாகும்
குறிப்பான பிங்கலையே பாசமாசசு
பேரான சுழிமுனையே முத்தியாகும்
பேசாத குலதெய்வந் தன்னைப்பாரே. 370

பாரப்பா வெங்கெங்கு மோடினாலும்
பலபலவாய் மந்திரங்கள் படித்திட்டாலும்
ஆரப்பா மவுனமென்ற ஆதிபீடம்
அதினாலே சகலசித்து மாட்டிவைக்கும்
நேரப்பா மற்றதினா லாவதென்ன
நிலைகண்ட பெரியோர்கள் நீஞ்சுவார்கள்
ஊரப்பா கோடியிலே யொருவனுண்டு
உற்றுணர்ந்த பெரியோர்க ளுண்மைதானே. 371

உண்மையென்றால் மனதுண்மை யிருக்கவேணும்
உயிர்தோறும் நாமென்று நினைக்கவேணும்
தன்மையிலே யதிகமாய்த் தன்மைவேணும்
தவறாத தாரணையிற் சாரவேணும்
அம்மையெனு மாதநாளைப் பணியவேணும்
அஷ்டாங்க வெக்கியங்கள் செய்யவேணும்
ஜன்மமென்ன பாவத்தா லெடுத்தஜன்மச்
சடமழியா திருந்தவர்க்கு முத்தியாமே. 372

முத்தியுமாய் முடம்பொருளாய் முளைந்தலிங்கம்
முளைந்ததிலே யாவுடைய மானலிங்கம்
சத்தியாய்ச் சிலையாக வாழ்ந்தலிங்கம்
சாமாறிக் கால்மாறி யாடும்லிங்கம்
புத்தியிலே பேதையொன்றும் பொருந்தலிங்கம்
புலவருக்குத் துணையாகப் புகுந்தலிங்கம்

எத்திசையு முயிர்தோறு மிருந்தலிங்கம்
ஏகாந்த லிங்கமென்று மிச்சம்பாரே. 373

பாரப்பா லிங்கமென்றும் பரந்தானென்றும்
பஞ்சசக்தி யாளுடைய பீடமென்றும்
ஆரப்பா வாசிமனோ லயந்தானென்றும்
யடுக்கடுக்கா யங்கங்கே செனித்ததென்றும்
நேரப்பா மூலமென்றும் பீசமென்றும்
நிலையான சாரணைதா ரணைதானென்றும்
ஏரப்பா இந்திரிய வட்டமென்றும்
எங்கெங்கும் நிறைந்தசிவ லிங்கந்தானே. 374

தானென்ற சிவலிங்க மியார்தான்கண்டார்
தன்னினைவைத் தானறிந்த பெயர்கேகிட்டும்
மானென்ற மகாரமதை யறியாப்பேர்க்கு
மகாலிங்க தெரிசனை தான் கிடையாதப்பா
வானின்று வளர்ந்தமணி பூரகத்தில்
வடவரையா மேருவென்று வளர்ந்தலிங்கம்
கோனென்றங் குருவென்று மானலிங்கம்
கூறவென்று லதினாலே பேசலாச்சே. 375

பேசாத வெழுத்தாச்சு மகாரமாச்சு
பேசவென்றால வாய்திறந்து பேசலாச்சு
கூசாத வெழுத்தலலோ குலையாத்தெய்வங்
கூறுதற்கு மென்றாலே நாவுமுண்டோ
ஏசாதே வெளிதிறந்து சொன்னேனென்று
என்மக்காள் மனதிரங்கி வெளியேவிட்டேன்
காசாசை வைத்தவர்க்கு ஞானமேது
கருத்தறியா மடையருக்குக் காட்டொண்ணாதே. ( )

ஒன்றான சக்தியடா வுறவுமாகி
யன்றோடே பிறந்தகொண் ணூற் றுருபேறை
நன்றாக நசித்திடலா மவனங்கண்டால்
நாடாட்டால் நகைபுரிந்து பேசுவாளாம்
குன்றாதே யவனம்வைக்கும் போது நீயும்
கோடிதன மிருந்தாலுங் குருவுக்கீவாய்
மன்றாட்டுப் பண்ணாதே மற்காட்டாதே
மனதிரங்க மட்டுமடா குருவைக்காரே. 377

காரையா பன்னிரண்டு வருடங்காத்தாற்
காட்டுவார் மவுனமென்ற விஞ்சைதன்னை
மாராத வாழ்வல்லோ சிவயோகத்தால்
மயங்கினால் வருவதென்ன விழலாய்ப்போச்சு
பாராதே சந்தேக மாகமைந்தா
பார்த்தாக்காற் பாவம்வரும் தோஷமாகும்
நேராதே சந்தேகந் தெளிந்து நீயும
நிஷ்டையிலே நின்றக்காற் காட்டுவாளே. 378

காட்டுவாள் குருமொழியை தவறுவண்ணம்
காரணமே பூரணமே யென்றுபோற்ற
கூட்டுவாள் தன்னோடே யுறவதாகக்
கூறுவாள் மவுனமென்ற விஞ்சையெல்லாம்
பூட்டுவாள் கற்பமறிந் துண்ணச்சொல்லிப்
புகழ்ந்திடுவா ளென்மகனே யென்றேபோற்றி
மாட்டுவாள் நமனையுந்தான் மாண்டுபோக
யாருத வாசியிலே யேற்றுவாளே. 379

ஏற்றுவாள் கண்மணியே மகனேயென்று
ஈசனுக்கு மேலாக யிருக்கச்சொல்வாள்
வாழ்ந்துவா ளமுதமெல்லா முனக்கேயீந்து
வந்தவினை யற்றிடவே வாகருமீவாள்
மாற்றுவாள் பிறவிதனை வரவொட்டாமல்
மயக்கமென்றமாயையெல்லாம்வாங்கிக்கொள்வாள்
ஏற்றுவா ளீராறு தளத்தினோடே
யென்மகனே யென்றுசொல்லிக் கூறுவாளே. 380

கூறுவதற் கெளிதாமோ அவடன்கோலம்
கோலமென்ற கோலமெல்லாம் வெகுவாங்கூற்று
சேருவது கெதியறிந்து சேருவாளாஞ்
செகத்தோடே கூத்தாடித் திரிகுவாளாம்
ஏறுவதி லாடாதி வேறுவாளாம
என்தாயாள் முகமாறி யாடுவாளாம
மேருவிலோர் கால்மிதித்துக் கொள்ளுவாளாய்
மெல்லியடா நல்லவளாம் வருகுவாளே. 381

வருந்தாத பாவிகட்கு வருந்துவாளோ
வம்புசொலும் வீணர்தங்க ளிடஞ்சேர்வாளோ

பொருந்தாத பேர்களுக்குப் பொருந்துவாளோ
புல்லர்களை நம்பியுந்தான் வருகுவாளோ
இருந்தாலு மவுனமதை யெண்ணினாலும்
என்தாயைப் போற்றார்க்கு வருவதுண்டோ
திருந்திடவே யலையாமல் நிலையைப்பாரு
சீவன்முகத ஞானர்க்கு நோக்கம்பாரே. 382

பாரடா இன்னமொரு கிருதந்தேரு
பாவமெல்லாம் பறக்குமடா யிதினால் மைந்தா
ஆரடா வில்வவேர் பலந்தான் நூறு
அப்பனே நறுக்கியதைப் பாண்டத்திட்டு
நேரடா சலந்தானும் படிதான் நூறு
நீமகனே வார்த்திடுவாய் பாண்டத்துள்ளே
ஏரடா வேவாவிறகா லனலைமூட்டி
யொன்மக்காள் காய்ச்சிடுவாய் வற்றத்தானே. 383

தானென்ற சலந்தானும் படிரெண்டாகத்
தவறாமற் காய்ச்சியதை யிறக்கிக்கொண்டு
கோனென்ற குருவருளால மரியென்றோதி
குமரிசிவ காமிக்குப் பூசைசெய்து
வானென்ற மருதமவேர் பலந்தான்பத்து
வளாகண்ட கத்திரியும் பலந்தான்பத்து
கோனென்ற தூதுவளை பலந்தானொத்து
கூட்டியே நறுக்கியதை யெடுத்துக்கொள்ளே. 384

கொள்ளடா தூளைதூளித் தலம்வாங்கிக்
குருவான பேசியென்றே மனதிற்கொண்டு
அலலா[illegible] யெடுத்துக்கொண்டு
அப்பனே குமரிச்சா படிதான்[illegible]
வல்லடா வாங்கியதைப் பதனமப்பண்ணி
மைந்தனே வாலுழுவை பலந்தான்கால
சொல்லடா திரிகடுகு வெவ்வொன்றாகத்தூ
கூட்டடா வாற்பலமவ் வீரமாமே. 385

ஆயடா கடுகுரோ சனியுடைத்தா
அப்பனே பாரதை யொடுலஞ்சேர்த்து
ஓமடா விந்துப்புக நிமட்டுகாரம்
ஓகோகோ வீரகன்மூன் றெவ்வொன்றாகத்

நாமடா முப்புசுண்ணம் விராகனென்று
நலமாக நிறுத்தெல்லாம் வாங்கிக்கொண்டு
வாமடா வடித்துவிட்டுச் சாமம்நாலு
வளமாக வரைத்ததையும வாங்கிக்கொள்ளே. 386

கொள்ளடா முன்சொன்ன கஷாயந்தன்னிற்
குழித்தைல மருந்தோடு குமரிச்சாறும்
அல்லடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
ஆவின்நெய் படியுந்தா னிரண்டுசேரு
சொல்லடா வொன்றாக்கிட்டி ககாய்ச்சிச்
சொரூபமுள்ள நெய்தானும் மெழுகதானால்
வல்லடா விரக்கியதை யாறவைத்து
வாலைபஞ்ச சத்தியுட னியானஞ்செய்யே. 387

செய்யப்பா கிருதமதை வெளிவிடாதே
தேசத்தோர் தங்களுக்கே யீந்திடாதே
மெய்யப்பா வறட்சியொடு மீளைதிரும்
மேகவென்று லுலகத்தி லோடிப்போகும்
ஐயப்பா வாயுவெல்லாங் கலைந்துபோகும்
ஆதார சகாபிவெத்தை யறியச்செய்யும்
பொய்யப்பா போகாது இயமனோது
பூதலத்திற் சாவேது புண்ணியோர்க்கே. 388

புண்ணியவா னவர்க்குக் கிட்டுங்கிட்டும்
பொய்பேசும் புல்லருக்குக் கிட்டாதப்பா
தன்னிலேவாய் கிருதமதை வராகன்மூன்று
சதியமாய் மண்டலந்தா னிருபோதுண்ணக்
கன்னிமறேன் மனையாடன் கிருபைதங்கும்
கலவியிலே மிச்சமடா போகமுண்டு
ஜன்னிசுர முள்ளதெல்லாந் தொலைந்துபோகுஞ்
சுராந்தானும் நிலைதனிலே தங்குப்பாரே. 389

பாரப்பா பாவிகட்குக கிருதமீந்தாற்
பராபரையாள் சேவையுமே கிடையாதப்பா
ஆரப்பா விப்படித்தான் சொல்வாருண்டோ
அகத்தியமா முனிபோகேனக்காய்ச் சொன்னேன்
நேரப்பா வெறாப்பாவை மென்றிடாமல்
நிஷ்டையொடு சமாதியிலே நின்றுகொண்டு

வேரப்பா தவம்பத்ம கிரியிலேதான்
வெகுகோடி காலமெல்லா மிருந்தேன்காணே. 390

காணடா தவசுசர வணையிலேநான்
கலந்தெழுந்த மேருவென்று மதிலுண்டாகித்
தானடா பரங்குன்ற மதுவேயாகிச்
சாமதிலே வெகுகோடி காலமட்டும்
நானடா வெளியேறித் தேவிபாதம்
நலமான வசுரர்குல மறுக்கவென்று
வீணடா பேசாமல் வேடமிட்டு
விரைந்தேறிக குருமலையில் வாழ்ந்தேன்பாரே. 391

பாரப்பா அம்மலையி னுச்சிமீதிற்
பரமசிவனெனைக்கண்டு பணிந்துகொண்டால்
ஆரப்பா அசுரர்குல மறுக்கச்சொன்னார்
ஆத்தாளுஞ் சத்திவடி வேல்தானுள்
நேரப்பா அதிலிருக்குஞ் சித்தர்கோடி
நீரார்கா ணென்றுசொல்லி யென்னைக்கேட்கத்
தேரப்பா பரவெளிக்குக் குருவாம்நானுஞ்
சிறுவயது மைந்தனென்று செப்பினேனே. 392

செப்பிடவே சித்தரெல்லா மெனைப்பார்த்துச்
சிவமுருகா கயிலாச வாணியென்று
ஒப்பியே யெல்லோரும் பணிந்தாரென்னை
யுறுதியொரு மவுனமெல்லா மவருக்கீந்தேன்
அப்பியே யறிந்தார்கள் சித்தர்கோடி
யதிலிருக்கோ மென்றமொழி யவர்க்குச்சொல்லி
தப்பியே செந்தூரிலே மேருவேறிச்
சண்டாள வசுரர்களை வதைத்தேன்பாரே. 393

பாரப்பா குருமலையைப் பதிப்பாரு
பாதனில்லை யொருவருந்தான் சொல்லமாட்டா
ஆரப்பா அம்மலையின் பதியோரம் [டேன்
அனந்தமடா ரூகைகளெல்லா மடைத்துபோட்
நேரப்பா செந்தூர மதிலேகட்டி
நிலைப்பான கனையெருமை பரங்கள்கோடி
நேரப்பா கணங்களென்ற மரங்கள்கோடி
செகத்தனிலே சொலலாதே தெளிவுதானே. 394

தானடா தானிருந்து தவசுசெய்து
சத்திவடி வேலுருவம் பெற்றேனங்கே
கோனடா குருமலையைப் போலேமைந்தா
குவலயத்தி லமற்றுமொரு கிரிதானேது
தானடா அதிலிருக்கும் பெருமை தன்னைக்
கவிசிகளுஞ் சித்தர்களுஞ் சொல்லாச்சொல்லா
வானடா மவுனமது அறிய வென்றால்
வாடாத கிரிதனக்கு வருகுவாயே. 395

வருகுவா யென்னை நினைத்து வாலைவிஞ்சை
வருத்துவாய் பராசத்தி யருளைப்போற்றித்
தருகுவே னவர்களுக்கு ஞானமெல்லாஞ்
சண்டாளத் தத்துவங்க ளெல்லாந்துபோகும்
மருகுவாய் மவுனமுண்டு அழுந்தக்கொண்டு
மாசற்ற பெருவெளியை மனதிற்கொண்டு
பெருகுவாய் பேசாத வெழுத்தைக்கூடிப்
பேரின்ப மானமுதங் கொண்டாடே. 396

கூடாமற் சிறிதுபோ ஞானம்போகத்துக்
குவலயத்தி லவர்களைத் தெய்வமென்று
ஆடாமல் வாடிநீவா ராட்டமேது
அப்பலக் கதைப்பாராட்டா லறிவுமேது
வீடான விழிந்தால் ஞானமேது
விந்துவிட்டால் வரும்போசக் காயைக்குழும்
பாடாகு மெருபோக்காய் நிற்குஞ் சொன்னேன்
பனிக்குருக்கு அகத்தன்மை பிலைத்தானே. 397

காமென்ற பொருளதேடி சனங்கள்கூடிச்
சண்டாளத் தத்துவப்போய் பிழைத்துக்கொண்டு
கோமென்ற குவலயத்தில் பொருளைத்தேடிக்
குருவினிப் பாசமதில் கட்டுப்பட்டேன்
தாமென்ற மாயைதங்கள் பெரியபேர்
தயவறக்கேயோர்கட் போகும்பாவி
சேமென்ற நிலையோழுங் கிரிந்துபாசச்
செப்பிப்ட மனதுறுதி யாகுமாமே. 398

பாரடா தாமமென்று புண்ணியமென் றப
டாசனிலே செயத்தக்கது அலைவாய்வினை

ஆரடா தர்மமென்ன புண்ணியமென்ன
ஆகாச சதாசிவத்தி னருளைக்கண்டால்
நேரடா சிவத்தையுந் தா னறியாவிட்டால்
நீணிலத்திற் றருமங்கள் நிலைகூடாது
காரடா சிவமல்லோ யேகபீஜங்
கண்டுகொள்ள மவுனத்தைக் கருதித்தானே. 399

தானென்ற வேகமந்தப் பீஜத்தாலே
சற்குருவாம் சடாட்சரமும் நாமேயாகும்
கோனென்ற அவ்வைக பீஜமானால்
குருவான மகாரமல்லோ அதுவாய்ப்போச்சு
நானென்று சொல்லிவிட்டே னுங்களுக்கு
நலம்பெறவே யுப்பபவிட்டா வீணாய்ப்போச்சு
தேனென்ற வுபபதையுஞ் செப்பிடாதே
செப்புகிறே னுவருப்பு ஆதிபாரே. 400

பாரப்பா வுவருப்பு பூமிநாதம்
பரமசிவன் பீஜமென்று மிதற்குப்பேரு
ஆரப்பா விதைமறந்தார் பெரியோரெல்லாம்
அகத்தியமா முனியேகேளுனக்காய்ச்சொன்னேன்
நேரப்பா கள்ளர்பற் றும் மறைவுநாடு
நிலைப்பான பாலைவனத் தேசமைத்தா
சேரப்பா காலைகண்ட முனியோர்பக்கஞ்
செண்டெழுந்த மேற்புரத்திற் றெளிவாய்க்காணே.

காணடா அதிலேதா னுவருப்பாகிக்
கண்டுகொள்ளே அஞ்சுவர்ண மாகத்தோன்றும்
தானடா கதிர்போலே வளர்ந்துநிற்குஞ்
சத்தியமாய் பவியொளிவு வீழ்குமுன்னே
கோனடா மசியென்றே சாபந்தீர்த்துக்
குருவான பராபரையாய் மனதிலெண்ணி
வானடா வாய்பேசா தெடுத்துக்கொண்டு
வையகத்தோ ரறியாமல் பதனஞ்செய்யே. 402

செய்யப்பா சுத்தசலந் தன்னிலேதான்
சேரவினிக் கரைத்ததையுந் தெளியவைத்து
ஐயப்பா பத்துமுறை யிதுபோற்காச்சு
அப்பனே யுப்பதுதான் வெளுத்துப்போகும்

மெய்யப்பா வுப்பதையும் பதனம்பண்ணி
மேலான பஞ்சசத்தி தியானஞ்செய்து
பொய்யப்பா சொல்லவில்லை யிந்தநூலிற்
புத்திரனே வாமெல்லாங் கோள்ளையாச்சே. 403

ஆச்சப்பா வுப்பைவிட்டால் வாதம்போச்சு
ஆகாது காயசித்தி யையாவையா
மூச்சடா முன்பின்னுயச சொல்லவில்லை
மூடருக்கு இப்பூவுங் கிடையாதையா
காச்சடா காசினியிற் கிட்டுமோசொல்
கருத்துவைத்து மனதிரங்கிக்கலந்துசொன்னேன
ஏச்சடா விந்தப்பூ கிடையாதையா
எமனையுந் தானடித்துத் தள்ளுப்பாரே. 104

பாரடா தேவிபரா பரையுந்தேவி
பாவையர்கள் நாதமதை வாங்கிக்கொண்டு
ஆரடா சூடனைப் பொடித்துத நாவி
யப்பனே முப்பிண்டம் விராகன்ரண்டு
நேரடா வொன்றாகச் சேர்த்துமைந்தா
நீமகனே ரவிபுக்கத்தி லெடுத்துவைத்து
வேரடா சாமெல்லாம் நிவர்த்திசெய்து
வேதாந்தப் பராபரையே வேண்டிக்கொள்ளே. 105

கொள்ளடா ரவிபீஜ மூப்பாய்ப்போகும்
குருவானை யுமையானை காட்டிடாதே
அல்லடா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
யருளான வுப்பாலே யெல்லாஞ்சித்தி
வல்லடா வல்லவர்க்குக் கிட்டும்பாரு
வையகத்தில் மானிடர்க்குக் கிடையாதப்பா
சொல்லடா விதமுறை போலைமைந்தா
சொல்லார்கள் சொல்லார்க ளுண்மைபாரே. 406

பாரப்பா பாரையுப்பு யாரதான்காண்பார்
பரமசிவன் பீஜமென்றே இதற்குப்பேரு
ஆரப்பா பாரையுப்பு கல்லுப்பாச்சு
அடங்காத வழலையுப்பு என்றும்பேரு
நேரப்பா சாரையுப்பு என்றும்பேரு
தீலைப்பான தேவியுப்பு என்றும்பேரு

காரப்பா வுப்பையுந்தான் வாங்கிவந்து
கருத்தாக மசியென்றே சாபந்திரே. 407

தீரடா வுப்பையுந்தான் சலத்திற்றூக்கித்
தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து
ஆரடா தெளியவைத்தே யிறுத்துக்கொண்டு
அப்பனே பதத்துமுறை யடங்கிக்காய்ச்சி
நேரடா வுப்பையுந்தா னெடுத்துப்பாரு
நீமகனே உப்பதுவும் வெந்நதுப்போகும்
வேரடா பேசாதே அலைந்திடாதே
வீரான பிண்டமென்று மிதற்குப்பேரே. 408

பேரென்ன விந்துவென்று நாதமாச்சு
பெரியோர்க ளறிவார்கள் மற்றோர்க்கேது
ஆரென்ன யாரென்ன வருபமாச்சு
அடங்காத வாக்கெல்லாம் சொல்லையாச்சு
நேரென்ன நிலையென்ன வென்னைக்கண்டால்
நிலைக்குமடா பாரையப்பு நினைவாய்மைந்தா
ஊரென்ன ஜலமென்ன உறவோரென்ன
உற்றபோ ரொன்றுமில்லை வெளியாய்ப்போச்சே

போச்சென்ற யிந்தவுப்பை விட்டிடாதே
பூலோகத் தார்க்கதைச்சு மந்திடாதே
மூச்சொன்று மவிடாதபடி யொன்றுப்பசோதது
முக்திக்குஞ் சுண்ணமென்று முடிவுசெய்து
போசசென்று போமற் பதனமபண்ணிப்
பேழைதனைபபோல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
காச்சென்று காச்சிவிடு லோகந்தார்க்கு
கபடற்ற சித்தமொன்றாற் பலிக்குப்பாரே. 410

பாரப்பா அமுரியுப்பு யார்தான்சொல்வார்
பாரபரத்தின விந்துவென்று மிதற்குப்பேரு
ஆரப்பா அமுரிப்பு யிருபத்தைந்து
அப்பனே பாண்டத்தில் விட்டுக்காய்ச்சி
நேரப்பா காசியது வற்றும்போது
நிலையாக வுப்புக்க ளாந்துதோன்றுஞ்
சேரப்பா வுப்பதிலே ஜலந்தான்வாரு
செப்புமசி யென்றேநீ சாபந்திரே. 411

நீரடா வுப்பையுந்தான் ஜலத்தில்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் கரைத்தபின்பு தெளியவைத்து
ஆரடா தெளிந்தஜல மிருந்துகொண்டு
அப்பனே பத்துமுறை யடங்கக்காய்ச்சி
நேரடா வுப்பையுந்தான் பார்க்கும்போது
நிலைத்திடுமே யுப்பதுதான் வெந்துப்போகும்
வேரடா வுப்பையுந்தான் பதனம்பண்ணி
விராகத்தான் பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே. 412

கொள்ளடா இவ்வுப்பு போமேகாங்
குவல்யத்தி லிலையடா மகாளமகாள்
அல்லடா காரமென்றுஞ் சாரமென்றும்
அழகான ஆதியுப்பு என்றும்பேரு
வல்லடா வல்லவர்க்குக் கிடைக்குமையா
மற்றோர்க்குக் கிடையாது வருந்தினாலும்
சொல்லடா தவலோக மதனாற்சாகுங்
கொள்ளைகொண்ட வாதமெல்லாம் பலிக்கும்பாரே. 413

பாரப்பா புளியுறியாப் பாகத்துக்கு
பார்தனிலே ஞானமுற்றோர் பலியாதையா
ஆரப்பா புளியென்றான் மூலபாகம்
அப்பனே கருநெல்லி யென்றாம்பேரு
நேரப்பா அனாதியென்றும் இதற்குப்பேரு
நிலையான ஏகமென்றும் இதற்குப்பேரு
வேரப்பா வேறென்றே அலைந்திடாமல்
வேண்டியதோர் புளியதனை யெடுத்துக்கொள்ளே. 414

கொள்ளடா பாண்டத்தி லடைத்துமைந்தா
துருவான சூடமுந்தான் பலமொன்றாக
அள்ளடா சோதிநவாய் ஜலந்தான்விட்டு
அப்பனே கரைத்ததை தெளியவைத்து
வல்லடா வாலையுட திராவகஞ்செய்து
வாங்கடா ஜலந்தன்னை யிருந்து தக்குண்டாச்
சொல்லடா காயசித்தி யுறுதான்பாத்து
சுருதிபுடி பிறந்தவிடந் தன்னைக்காணே. 415

காணடா வுப்பாதுவும் வெந்துப்போகும்
கைக்கடை விந்நதாடா யாதான்சொல்வார்

தானடா வுப்பதையும் பதனம்பண்ணிச்
சத்திசிவ காமியென்று மனதுட்கொண்டு
நானடா சகலசித்து மாடிக்கொண்டேன்
நமன்வினையு மூடறுத்து வெளியில்வந்தேன்
கோனடா கோளருளாற் பாக்கிறசென்றேன்
கூறுகிறே னித்தறகுவாமை குணமிதாமே. 416

தாமடா தானவனுய் நிலைக்கவேணும்
சத்தியமாய் மூன்சொன்ன மூன்றுப்பூவும்
ஆமடா அமுரியுப்பு நெல்லியுப்பு
ஆகவுமஞ் சுப்பென்றே அறியாற்கண்டு
ஓமடா பஞ்சசத்தி யிதுதாமெனறாய்
ஓங்கோகோ பஞ்சகர்த்தா னிவர்தானென்றும்
வாமடா வாயனென்று ரூபங்கொண்டு
வாங்கிமே னிந்தவுப்புத் தொகைதான்கேளே. 417

கேளடா நவலோக மெல்லாஞ்சுத்தி
கிருபையுடன் காந்தமுந்தா னுருகியாடும்
ஆளடா சூதமுந்தானே கட்டிப்போகும்
அபாயமே பாஷாண மெல்லாங்கட்டும்
நாளடா தாரமுந்தான் வாங்கிவந்து
நலமான குமரிச்சாறு சுருக்குமிட்டு
வாளடா சாமமொன்றப் பாடியேயிட்டு
வாங்கடா தாரத்தின் வகைகாண்பாரே. 418

பாரப்பா வாங்கியே தாரந்தன்னைப்
பரமயமான பாகத்திற் பூசைசெய்து
ஆரப்பா பஞ்சசத்தி யுப்பையெல்லாம்
அரைத்திடுவாய் வஸ்துவிட்டு சாமநாலு
நேரப்பா அரைத்ததையும் வழித்துமைத்தா
நிலையான வுப்பையுந்தான் வில்லைசெய்து
நேரப்பா வுலர்வைத்தே யெடுத்துக்கொண்டு
சித்தக்ககிச் சாரையுந்தான் வாங்குவாயே. 419

வாங்கடா சாறுவிட்டு வில்லைதன்னை
வாடாமற சாமமொன் றரைத்துக்கொண்டு
தாங்கடா அரைத்ததையுந் தாரந்தன்னிற்
சத்தியமாய்ப் பூசசம தனமதாக

ஓங்கடா யுலரவைத்துச் சிலைமண்செய்து
ஓகோகோ பகதெருவிற் புடங்கான்போடு
நாங்கடா தேவிதனைப் பூசைசெய்து
நலமான தாரமதை யெடுத்துப்பாரே. 420

பார்க்கையிலே தாரஞ்செந் தூரமாகிப்
பதினாயி ரங்கோடி காந்திமீறும்
ஏர்க்கவே குருவருளா லறிய வேணும்
இல்லாட்டாற் கைமுறையு நப்பாவண்ணஞ்
சேர்க்கையிலே செந்தூரந் திடமேமெத்தச்
செப்பாதே அகத்தியமா முனியேயையா
காக்கையிலே யுனையறிந்த காகாமைந்தா
காககாட்டா லென்னவுண்டு கண்டுகொள்ளே. 421

கொள்ளடா காய்ப்பிரதமதை யுருக்கிமைந்தா
குருவறிய அணுவளவு மீந்தாயானால்
அல்லடா தாயபிரமம பழுத்துப்போகும்
அதுவாயி ரத்தெட்டு மாற்றுமாகும்
வல்லடா வல்லவர்கள் வெளிவிட்டார்கள்
வாயவினா தங்களிடம் பேசிடார்கள்
சொல்லடா விதினாலே அனந்தங்கோடி
தொந்தோமென் றூடடா சூட்சப்பாரே. 422

பாரப்பா வணுவளவு மூண்டாயானால்
பாலகனே நின்றேகம காந்திமீறும்
ஆரப்பா தேகமுந்தான வலுத்துப்போச்சு
அனந்தவெகு கோடியட்டு மிருக்கவைக்கும்
நேரப்பா விதையறியா வுலுந்தருக்கு
நிசமேது பொய்யேது நினைவேது
காரப்பா குருபாக பண்டிக்காரு
காலாந்த செந்தூரக கணலைக்காரே. 423

காரடா செந்தூரப் போக்குகோடி
களங்குவகை யனந்தமெல்லா மிதற்குளாடும்
ஆரடா தாரத்தின் செந்தூரம்போல்
ஆ ரது கவனசித்தி மரிணயார்க்கும்
ஊரடா வுந்திநிலை வட்டத்தோணும்
உ ரசிவபூ தானறிந்தே யுணரவைக்கும்

ஏரடா வெட்டிரண்டுமிதுவேகாட்டும்
வன்மக்க ளின்னமொன்று எண்ணிப்பாரே. 424

பாரப்பா பஞ்சசத்தி தியானத்தாலே
பாலகனே செந்தூரம படைக்கலாச்சு
ஆரப்பா அஷ்டாங்க முடிவுவேணும்
யாகாதி தர்ப்பணங்க ளனந்தம்வேணும்
நேரப்பா விராகத்தாள பூசைவேணும்
நிலையான குலதெய்வ மறியவேணும்
சேரப்பா சிந்தையொன்று யிருக்கவேணுஞ்
சொல்லாட்டாற நீநரகில் வீழ்வான்காணே. 425

காணடா நரகமதில் வீழ்ந்திடாமற்
காமப்பாற் கானற்பாற் கனலையுண்டு
தானடா முப்பாலி னமுதமுண்டு
சாதித்து நங்கையஞ்சுஞ் சார்பாயுண்டு
வீணடா வீண்பேச்சுப் பேசிடாமல்
வேதாந்த வுப்பைத்தும் விரித்திடாமற்
கோணடா குருபாத மறிந்தே நின்று
குவலயத்திற் சித்துவிளை யாடுவாயே. 426

ஆடுவாய் சித்துகளா னந்தங்கோடி
அம்மம்மா லென்றமிலித் தெரிந்திட்டாலும்
பாடுவாய் பலபாஷை வந்திட்டாலும்
பராபரயா நீயிருந்து வாழ்ந்திட்டாலும்
நாடுவாய் சரமாறி யிருந்திட்டாலும்
நலமான போகமெல்லா மறிந்திட்டாலும்
கூடுவாய் தில்லையிலே கூடினாலுங்
குவலயத்திற் சித்துவிளை யாடாதென்றே. 427

ஆடாதே நீபடித்த வித்தையெல்லாம்
அப்பனே பணம்பறிக்கப் படித்தால்போலே
நாடாதே ஜெகத்தோரை மயக்கிடாதே
ஞானியென்று ஜெகந்தனிலே அலைந்திடாதே
கூடாதே ஜெகத்தோரா கவிடத்திற்சேர்த்து
கூச்சலிட்டு வாய்வீணும் பேசிடாதே
பாடாதே சாஸ்திரங்கள் பேசிடாதே
பரமகுரு தன்னைக்கண்டு பணிந்துகொள்ளே. 428

கொள்ளடா குருக்கொடுத்த வித்தையெல்லாம்
குவலயத்திற் காட்டிவிட்டாற் பலியாதப்பா
அல்லடா வைத்தியமென்ன வாதமென்ன
அப்பனே பாவம்வருந் தோஷமாகும்
கல்லடா வுன்மனது வுருகாதப்பா
கண்டாரைப் பெண்டீரென் றெடுத்திடாதே
சொல்லடா விந்தவகை யெனக்குமைந்தா
சொல்லாட்டாற் பல்லுதிர வடிப்பேன்பாரே 429

பாரப்பா வேடமிட்டே யலைந்திடாதே
பாவையரை யணுகினாலு மருவிடாதே
ஆரப்பா பொய்யொன்றுஞ் சொல்லிடாதே
யடுத்தோரைக் கெடுக்காதே ஐயாஐயா
நேரப்பா யாரொருவ னுறவும்வேண்டாம்
நீமகனே யொருவருட பகையும்வேண்டாம்
தேரப்பா விருந்தபடி யிருந்தால்ஞானஞ்
செப்பாதே குலதெய்வந் தனைனேப்பாரே. 430

பாரப்பா பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
பார்மகனே குலதெய்வந் தன்னைமைந்தா
ஆரப்பா ஏகமென்றே வெழுந்தேயாதி
அப்பனே நசநிட்டைசக சித்துவேயாதி
நேரப்பா வொன்றான பொருளையோதி
நின்றிடுவாய் சதாகால நினைவிற்றுக்கி
ஏரப்பா இடைவிட்டு மறந்திடாதே
ஏனபூசையைப்போ லிருந்துமன மடங்கிக்கொள்ளே.

கொள்ளடா மனதடங்க ஞானங்காட்டுங்
குழந்தையைப்போல்பேசவைக்குங்குலதெய்வந்தா
அல்லடா விந்துவட்ட மறியாப்பேர்கசே (ன்
யர்தரிது அஷ்டகர்ம மாடவொண்ணுல
செல்லடா அரவமதைப் பிடித்துவந்து
சிங்கென்று பரவதனின் சிரசில்மேவிச்
சொல்லடா ஸ்திரியுட பெயரைமாட்டுச்
சூட்டடா குருதசேட்டில் வரைந்துபாரே. 432

பாரப்பா அரவத்தின் வாயினுள்ளே
பதித்திடுவாய் சீட்டையுந்தான் சவ்வந்தானும்

ஆரப்பா அரவமதை தலைகீழ்கட்டி
அப்பனே காராவின் நெய்யைவார்த்து
நேரப்பா காஞ்சிறையின் சிப்பியாலே
நீமகனே மசியென்றே யாகஞ்செய்து
தேரப்பா அரவமதைப் பொசுக்கிமைந்தா
தேவிப்பஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே. 433

கொள்ளடா விப்படியே சரந்தான்மாறி
கொளுத்தடா வெதிரியுந்தான் கொதித்துப்போவா
அல்லடா விதைத்திர்க்க வரிசேமைந்தா [ன்
அப்பனே அவன்குலமும் பொசுங்கிப்போகும்
சொல்லடா பொசுங்கியுந்தான் நரகில்வீழ்வான்
சொன்னடா கொடியதொரு பாவம்பாவம்
மெள்ளடா விதியாலே வருவதென்ன
மெய்ஞ்ஞானிக் காகாது விரைந்துபாரே. 434

பாரப்பா வின்னமொரு கருமஞ்சொல்வேன்
பார்தனிலே செருடலையுங் கொண்டுவந்து
ஆரப்பா முன்சொன்ன படிணம்போலே
யாகாதி தன்னிலேதான் பொசிக்கிப்போடு
நேரப்பா வெதிரியுந்தா னிறந்துபோவான்
நிலையான பஞ்சசக்தி கிருபையாலே
வேரப்பா வெறும்பேச்சிப் பேசிடாமல
விராகந்தா பாதமதைப் பணிந்துகொள்ளே. 435

கொள்ளடா விதிறைலே கோடிபாவம்
கொடிதான தோஷமடா கெருடதோஷம்
அல்லவடா வந்தோஷந் தொலையாதப்பா
ஆரானுந்தான் விடுகாது மற்றோர்க்கேது
வல்லடா வெளியாகச் சொன்னேனென்று
வையகத்தோர் நம்மைத்தா னேசிடாமல்
கொல்லடா கொடுமைகளைச் செய்தபேரைக்
கூறுவே னின்னமொரு குருவிற்றானே. 436

தானென்ற தவசிகட்கே யிடுக்கஞ்செய்யுஞ்
சண்டாளர் தனைவதைத்தாற சாபமில்லை
கோனென்ற குருத்துரோகஞ் செய்தபேரைக்
கொன்றாலுந் தோஷமில்லை குறியைக்கேளு

நானென்ற செம்போத்தைப் பிடித்துவந்து
நாட்டுவாய் மரியென்றே சிரசிற்சுற்றி
கோனென்ற குருவினுட வருளினாலே
கூசாதே சிகாரமதைத் தகட்டிற்சாத்தே. 437

சாத்தடா வெதிரியுட பெயரைக்கூட்டித்
தலைமாறித் தகட்டிலேயும் வரையும்மைந்தா
ஏத்தடா மசியென்றே தியானஞ்செய்து
என்மக்காள் முன்சொன்ன படினம்போலே
வாழ்த்தடா வாலைபஞ்ச சத்தியென்று
வருந்தடா செம்போத்து தலைப்பொசிக்கிப்
பார்த்தடா வெதிரியைத்தான் பார்க்கும்போது
பாரதனிலே லகிரிகொண்டே யலைவான்பாரே. 438

பாரப்பா லகிரிகொண்டு கழுதையாவான்
பார்தனிலே மனிதருக்குத் தோற்றமாட்டான்
ஆரப்பா திரப்பதற்கு முடியாதையா
அப்பனே யாததடன் னருளையாலே
நேரப்பா வுனக்கிடு சொலலப்போமோ
நீணிலத்தில் மனிதரெலலாம் பகையுமாவார்
வேரப்பா வெறும்பேச்சுப் பேசிடாமல்
விடமுண்ட கண்டனையும் வேண்டிக்கொள்வே. ()

கொள்ளடா தெய்வபஞ்ச சத்தியாலே
கொடியதொரு பூப்பூவின் குருவினாலே
அல்லடா வேங்கையெல்லாங் கைக்குளாடும்
அடங்காத அஷ்டசித்தும் கைக்குளாடும்
வல்லடா காந்தமுந்தான் பலலேபத்து
வையகந்தோ ரறியாமல் வாங்கிக்கொண்டு
சொல்லடா மேனியிலே யரசப்பாலுந்
சுத்தியே காந்தத்தின் மேலேபூசே. 440

பூசியே புடம்போட்டே யெடுத்துக்கொண்டு
புத்திரனே கலயத்தில் நொறுக்கிப்போட்டு
தேசியே காரமோடு வீரம்பூரம்
செப்பாதே பாஷாணந் தாரங்கூட்டி
வாசியே மனோன்மணியே வாவாவென்று
மனோசிலையுஞ் சிந்தண்டம் வகையாய்க்கூட்டி

கூசியே திரியாம லொவ்வொன்றுக்குங்
    கூட்டுவாய் பலங்கால தாகந்தானே. 441

தானென்ற முன்சொன்ன முப்பூவோடு
    சத்தியமாய் நெல்லியுப்பு அமுரியுப்பு
தேனென்ற வொவ்வொன்று விராகனென்று
    தெளிவாகச் சேர்த்துமிந்தச் சாரகிறாடே
வீணென்று சொல்லாதே வஸ்துவிட்டே
    விருப்பமுடன் சாமமுந்தான் நாலுமட்டும்
கோனென்ற குருவருளா லரைத்துச்சேர்த்துக்
    கூறுவாய் மசியென்றே சாபந்தீரே. 442

தீரடா மருந்தையுந்தான் சுத்திபண்ணி
    சிவநமசி வாயமென்று ஜெயித்துக்கொண்டு
சேரடா காநாக்திற் பிசறிமைந்தா
    இல்லிட்டுச் சீலைமண் செய்துகாணும்
நேரடா வச்சிரமாங் குகையில்வைத்து
    நீமகனே யூதிடுவாய் மணிபோல்வீழும்
தேரடா மணிதனையும் பொறுக்கிகொண்டு
    தீர்க்கமுடன் மருந்தையுந்தான் பிசறிக்கொள்ளே.

கொள்ளடா விப்படியே யைந்துநேரங்
    குமரிபஞ்ச சத்தியுட தியானஞ்செய்து
அல்லடா யூற்றிவிடு சத்துமாச்சு
    அப்பனே மெழுகதனுற் கருத்தான்கட்டி
மெல்லடா வுருக்கியே காந்தந்தன்னை
    மேதினியோ ரறியாமற் சாய்க்கமைந்தா
வல்லடா கிண்ணமது வலுத்துப்போச்சு
    வராகத்தான் தனை நினைந்து மனதிற்பாரே. 444

பாரப்பா வாதமெல்லாங் கொள்ளையாச்சு
    பாலுண்ணத் தேகமுந்தான் வலுத்துப்போச்சு
ஆரப்பா மறைந்தபொருள் வெளியாய்சொல்லி
    ஆவியுப்பு மனோகியுப்பும் வெளியேவிட்டேன்
நேரப்பா விந்தமுறை யொளித்தார்சித்தர்
    நிச்சயமாய்வெளிதிறந்தே யுரைத்துபோட்டேன்
சேரப்பா முன்சொன்ன முப்பூமைந்தா
    செப்பாதே பூநீரென் றதற்குப்பேரே. 445

பேராச்சு மூப்பூவின் பெருமைசொல்லார்
 பெற்றபிள்ளைக ளென்றாலும் பேசிடார்கள்
ஆராச்சு அஞ்சாச்சு பிஞ்சுமாச்சு
 அதிலடங்கும் வாதபித்த மனேகமுண்டு
நேராச்சு நிருவிகற்ப சமாதிக்கெல்லாம
 நிலைக்குமடா மூப்பூவின் நிலையினாலே
வேராச்சு வீணருக்குப் பேசிடாதே
 வேதாந்த மூப்பூவின் மார்க்கந்தானே. 446

தானென்ற மூப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைச்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சாதித்தோர்க்குக்
கோனென்ற குருவாகுஞ் சுண்ணமப்பா
 கூறுதற்கு வெளிதாமோ நாவுமுண்டோ
ஏனென்ற சுண்ணமென்றாற் சௌசமாச்சு
 இருதயமாங் கமலமுமே பீடமாச்சு
கோனென்ற மூப்பூவின் விராகன்பத்து
 குருவான தேசியென்று நிறுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா வெடியுப்பு விராகன்பத்து
 குருவான நாதவுப்பு விராகனொன்று
அல்லடா வபூரியுப்பு விராகன்பத்து
 அப்பனே நெல்லியுப்பு விராகனஞ்சு
சொல்லடா இவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்துச்
 சொற்பமென்றே யெண்ணாதே யரசமபாலால்
வில்லடா ஆட்டுவாய சாயம்நாலு
 விராகத்தாள் பாதமுடைந்த மனதிற்றங்கே. 448

தங்கடா ஆட்டியபே வழித்துச்சேர்த்து
 கவாறுமல் வில்லைசெய்து சாபந்தித்து
தங்கடா ரவிதனிலே புலரவைத்து
 அப்பனே புலர்ந்தபின்பு எடுத்துமைந்தா
எங்கடா திரிந்துமினி யலைந்திடாமல்
 என்மக்காள் பேணியச்சார் தன்னைவார்த்துப்
பங்கடா விலையைத்தனைப் பிரிந்திடமாற்
 பராபரியே மாயியென்று பணிந்துகொள்ளே. ()

கொள்ளடா ஆட்டுவாய் சாயம்நாலு
 குஞ்சரனைப் போற்றியுந்தன் வழித்துமைந்தா

அல்லடா முன்போலே புலரவைத்து
 அப்பனே மருந்தையுந்தா னெடுத்துக்கொண்டு
சொல்லடா வேளைச்சார் சாமம்நாலு
 குட்டியே யரைத்ததையும் வழித்துக்கொண்டு
மெல்லடா முன்போலே புலரவைத்து
 மேதினியிற் சித்துவிளை யாடுவாயே. 450

ஆடுவாய் கருதும்பை சாரைவாங்கி
 யப்பனே முன்போலே சாமம்நாலு
நாடுவா யரைத்ததையும் வாங்கிக்கொண்டு
 ரவிதனிலே புலரவைக்க நாடிப்பாரு
தேடுவாய் மரியென்றே சாபந்தீர்த்துச்
 செபியடா நாற்றெட்டு உருவேயானால்
கூடுவாய் பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டுக்
 குருவான சுண்ணமதை யெடுத்துக்கொள்ளே. ()

கொள்ளடா விதினாலே வேதைகோடி
 குருவான காயசித்தி கைக்குள்ளாச்சு
அல்லடா செந்தூர மனேகமாச்சு
 அடங்காத வைத்தியங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
வெல்லடா எமனேது பாசமேது
 மேலான சுண்ணமதை யென்னசொல்வேன்
புல்லடா புல்லருக்குக் கிடையாதப்பா
 புத்தியுள்ள பிள்ளையென்றாற் பேணிப்பாரே. 452

பராப்பா விம்மருந்தை யீந்தாயானால்
 பழரெனவே றனைவெடித்துப் பாழாய்ப்போவாய்
ஆரப்பா சொல்லுவாரோ பூமிதாதம்
 அடங்காத காயசித்தி யெல்லாமாகும்
நேரப்பா யுவருப்பு ஆதிவித்து
 நிலைத்ததடா பூமியுட நாதமாச்சு
தேரப்பா விதுவல்லோ வண்ணாலுப்பு
 செப்பாதே குருவாளை செப்பினேனே. 453

செப்பினே னிதுவல்லோ பூநீராச்சு
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட வருணமாச்சு
ஒப்பியே சொல்வாரோ மக்காள்மக்காள்
 ஒருவருக்குஞ் சொல்லாதே யிந்தப்பேச்சை

தப்பியே போகாதே யிந்த நூலிற்
சாகாம லிருப்பதற்கு விபரங்காட்டி
மூப்புவிய மடங்குமடா வுவருப்பாலே
மோசமில்லை யோசமில்லை மொழிந்துபாரே. ()

பாரப்பா சுத்தஜலம் வேறிதென்று
பார்தனிலே மலையாதே மைந்தாமைந்தா
ஆரப்பா வுவர்நிலத்தி லன்றுபெய்ந்த
அழகான ஜலந்தனையு மெடுத்துக்கொண்டு
நேரப்பா முன்சொன்ன வுப்பையெல்லாம்
நிலையான சாபமதை நிவர்த்திசெய்து
தேரப்பா கரைத்திடுவா யிறுத்துவாங்கிச்
செப்பாமே ரவிமுகத்தில் வைத்துக்கொள்ளே. 445

கொள்ளடா காச்சென்று சொன்னமார்க்கம்
கூறுகிறேன் ரவிமுகத்திற் காக்கவேணும்
அல்லடா அகக்கினியிற் காச்சினக்கால்
அப்பனே பூவதுவும் பாழாய்ப்போச்சு
சொல்லடா பூவதுதா னெடுக்கும்போது
சூட்சநிலை சொரூபநிலை தன்னைப்பார்த்து
வில்லடா யானாநா யகஞ்செய்து
விராகதா டன்னையுந்தான் நினைத்துப்போற்றே.

போற்றடா பவுனமென்ற விஞ்சைதன்னைப்
பூரணமே காரணமே யென்றேயோதி
ஏற்றடா வுன்னையுந்தான் நினைந்துபோற்றி
யென்னைப்போலே வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
வாழ்த்தடா முன்னெழுத்து விஞ்சைபார்த்து
வடவரையா மாயிரத்தெட்டி தழிற்சோத்துப்
பார்த்தடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துப்
பறையப்பு வழலையப்பு பாருபாரே. 457

பாரடா பறையப்பு வெடியுப்பாச்சு
பாலகனே வழலையென்று மிதற்குப் பேரு
ஆரடா வெடியுப்பை யறிவாருண்டோ
ஆகாச கெங்கையென்ற வுவருநீராம்
நேரடா சுத்தஜல மதுதான்பாரு
நிலைக்கின்ற கங்கையடா பறையுமாச்சு

சேரடா விதையறிவா ருலகத்தோர்கள்
செப்புவார் வாய்மதங்கள் பேசித்தானே. 458

போயே அழியாதே முப்பூமார்க்கம்
பிண்டமென்றும் நாதமென்று மிதற்குப்பேராம்
வாசியே நிறுத்துமடா விந்நூவால்
வல்லோர்க்குங் கிட்டுமடா மற்றோர்க்கேது
கூசியே திரியாதே வழலைமார்க்கம்
கோடான கோடிவகை கூட்டிவைக்கும்
நாசியே சுழிமுனையாய் விந்துநாதம்
நாட்டடா முப்பூவை யறிந்துதானே. 459

தானென்ற மூன்றெழுத்தின் விபரங்கேளு
சத்தியமா யிடையின்சுழி முனையதாச்சு
நானென்றும் அகாரமென்றும் உகாரமென்றும்
நடுவனையா மகாரமென்று நாடிநூலும்
தேனென்ற அகாரமென்று மகாரந்தானும்
தெளிவான வுகாரமுமூன் றெழுத்துமைந்தா
கோனென்ற மகாரமல்லோ ரவுமயாச்சு
குருவான அகாரமொடு உகாரங்கேளே. 460

கேளடா சிகாரமல்லோ வுகாரமாச்சு
கிருபையுள்ள ஆகாரமல்லோ நகாரமாச்சு
ஆளடா மூன்றெழுத்து மதுவேயாச்சு
அம்மப்பா மூன்றெழுத்து மறியப்போமோ
நாளடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்து
நாடுவாய் மசிநசி யென்றேதமைந்தா
தேளடா வாசிபத்தா யிரமடங்கக்
தேவனென்றும் விஷ்ணுரசக் கரத்தான்பாரே. 461

பாரப்பா ஜெகமெல்லா மவரைக்கண்டாற்
பாராளு மரசனென்று பணிவாருன்னை
ஆரப்பா விஷ்ணுசக கரத்தினாலே
அவனியெல்லா மொருகுடைக்கீ ழாளவைக்கும்
நேரப்பா ஐம்பத்து லட்சமானால்
நிலையான காயசித்தி நிலைத்துப்போச்சு
தேரப்பா கொடியுந்தா னடக்கிற்றுறுந்
தேவிசத்தி வேலுனக்கு வாய்க்குங்காணே. 462

காணடா குலதெய்வந் தன்னைப்பார்த்துக்
 காரடா வாசியினா லறிந்துகொண்டு
தானடா விம்மென்றே சதா நீபோற்றித்
 சுண்ணமடா மூன்றெழுத்துத தயவினாலே
நானடா விப்படியே யறிந்ததாலே
 நாதாந்த வடிவேலும் நமக்குள்ளாச்சு
கோனடா இம்மென்ற மவுனம்விட்டாற்
 குடிகெட்டு இடிவிழுந்து கொல்லும்பாரே. 463

பாரப்பா முன்சொன்ன பூவுங்கூட்டிப்
 பாலகனே பாறையுப்புச் சமனாச்சேர்த்து
ஆரப்பா அமுரியுப்பவ் விடைக்குச் சேர்த்து
 அப்பனே முன்சொன்ன மூலியெல்லாம்
நேரப்பா அரைத்திடுவாய் முன்போலமைந்தா
 நிலையான காரமுந்தான் சமனாய்ச்சேர்த்து
தேரப்பா முன்போலே புடமேபோட்டுத்
 தேவிபஞ்ச சத்தியுட தியானங்கொள்ளே. 464

கொள்ளடா வெடுத்திடவே சுண்ணமாச்சு
 கொடியசொரு கிரணையெல்லாம் கொதித்துப்போச்
அல்லடா சுண்ணமது சுருக்கமெத்த
 அண்டபிண்டஞ் சேர்ந்தெழுந்த அருமையாலே
வில்லடா எந்தெந்த துரைகளாலும்
 வெகுசுருக்கு வெகுசுருக்கு வெடியுப்பையா
சொல்லடா சொல்லபோ யிந்தபூவைத
 துருசினுட கொடுமையுந்தான் கூட்டுவேனே. 465

கூட்டுவேன் துருசதுவும் விராகன்பத்து
 சொல்லாக வேலைச்சார கன்னிநூர
நாட்டுவாய் யோட்டிமைத எடுத்துகொண்டு
 நலமாக பூப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைக்
கூட்டுவாய் பணவிடைதான் மேலேபூசி
 குருவான பராபரையை யனதிலெண்ணி
வாட்டுவாய் பதகெருவிற் புடத்தைப்போடு
 வாடாத சுண்ணமது வலுத்துப்போச்சே. 466

போச்சடா துருசினுட சுண்ணம்போலே
 பூதலத்திற கிடையாது புகழ்ந்துபாரு

வாச்சடா மேருவுந்தா னிதிலுண்டாச்சு
வள்ளலுந்தா னனுதினமும் வாழலாச்சு
ஏச்சடா சொல்லவில்லை யிந்தச்சுண்ணம்
ஏகாந்த முப்பூவின் கிருபையாலே
மூச்சடா தானடங்கி மேலேயேறும்
மூதண்டச் சுண்ணமென்று டூர்க்கம்பாரே. 467

பாரப்பா சவுக்காரம் விராகன்பத்து
பாலகனே வாங்கியடா நிறுத்துக்கொண்டு
ஆரப்பா மேனிச்சார் சாமமொன்று
அப்பனே சுருக்கிட்டு எடுத்துவாங்கி
நேரப்பா முப்பூவின் சுண்ணத்தாலே
நீமகனே பணவிடைதான் சுற்றிப்பூசி
தேரப்பா பத்தெருவிற் புடதலைதப்போடு
சிவசிவா செந்தூரஞ் சிவந்துபோச்சே. 468

போச்சடா செந்தூரம் ரவிபோற்காந்தி
புவனையுடபீஜமென்ற மிகற்குப்பேரு
ஆச்சடா சவுக்காரச் செந்தூரம்போலே
ஆரறிவா ருலகத்தில் சித்தர்மைந்தா
வாச்சடா லோகமெல்லாம் பொன்னாய்ப்போச்சு
வாசியிலே யனுதினமும் வாழலாச்சு
பேச்சடா போராதே யிந்தப்பேச்சு
பெலத்ததடா காயசித்தி வலுவைப்பாரே. 469

பாரடா விதனாலே நவலோகங்கள்
பாலகனே செந்தூர மாகிப்போகும்
ஆரடா முப்பூவின் சுண்ணம்வேணும்
அடங்காத காயசித்தி யாகவேணும்
ஏரடா வாசிமயி லேறவேணும்
ஏகாந்தப் பரதமேகாடே யிருக்கவேணும்
தேரடா நூல்பார்த்துந் தேறவேணுஞ்
ஜெகத்திலுள்ளோ ரறியாமல் வாழ்த்தந்தானே.

தானென்று சொல்வதற்கு வாயுமேது
சங்கற்ப மறியாரைச் சமயத்தோரை
நானென்று மென்றாலே சொல்லப்போமோ
ஞாயிறையுந் திங்களையுஞ் சேராப்பேரை

கோனென்றுங் குருவென்றுந் துதிக்கப்போமோ
குணமான மூப்பூவின் குருவில்லாட்டால்
தேனென்ற வமுதரச முண்ணப்போமோ
தெளிவான யோகம்விட்ட சித்திதானே. 471

காணடா கடுங்காரச் சுண்ணமாச்சு
கைகண்ட வித்தையடா சித்தர்சொல்வார்
தானடா பஞ்சசத்தி சுண்ணமென்றுஞ்
சராசரங்கள் முழுவதுமே தங்கமாச்சு
ஊனடா வுடலுயிரு முறவதாகும்
ஒடுங்காத காநதஞ் செந்தூரமாகும்
நானடா சுண்ணமதை யறிந்துகொண்டு
நானிலத்திற் சிந்துவிளை யாடினேனே. 472

ஆடினேன் பஞ்சசத்தி கிருபையாலே
அடங்காத காயசித்தி யாகிப்போச்சு
நாடினேன் மூன்றெழுத்து விஞ்ஞையாலே
அடங்காத காயசித்தி யாகிப்போச்சு
கூடினேன் நங்கையஞ்சு முண்டதாலே
கோடான கோடிவரைக் குகையைக்காத்தேன்
பாடினேன் பாவமெல்லா மகற்றி யைந்தா
பஞ்சசத்தி வேலெடுத்து வந்தேகாணே. 173

காணடா யாகாதி பலக்கவேணும்
கண்மணியே அம்மணியைப் போற்றவேணும்
தானடா விராகதகாள் தியானம்வேணும்
சங்கற்ப மறிந்துமறை தாரவேணும்
கோனாக மனங்சோறு திருக்கவேணும்
துவிந்து பூலக கண்ணறிந்தே போற்றவேணும்
நானடா இப்பென்ற மவுனங்கண்டு
நாடினேன் சிவலோக வாழுகமைப்பாரே. 171

பாரடா பஞ்சசத்தி தீட்சைகெல்லாம்
பாலகனே நவகிரக தியானம்வேணும்
ஆரடா ஆதிதன் றனைநிறுத்து
அருளான வுகாரமலரே துவார்கமுட்டம்
நேரடா விந்துவிட்டு ஓங்காரங்காட்டி
நிலைத்திடவே யூடுருவச் சூலமிட்டுச

சேரடா விந்துக்கு ஊகாரஞ்சாத்திச்
சேபித்திடுவா யும்மென்றே தியானங்கூடே. 475

கூடியே பஞ்சகர்த்தா ளெவருக்குங்
குவித்திடுவா யவரவர்கள் பீஜஞ்சாத்தி
சேடியே யரவமென்ற விராகுகேது
செபித்திடவே யவர்களுட பீஜமைந்தா
நாடியே யிராகுவுக்கேசங் காரஞ்சாத்தி
நாட்டிடு கேதுவுககுஹ்ரீங் காரமைந்தா
வாடியே திரியாமல் வநதுவட்டம்
மைந்தனே இட்டிடவே வாய்க்கும்பாரே. 476

பாரப்பா அவரவர்கள் பீஜமெல்லாம்
பாலகனே விந்துநடுக் குள்ளேவைத்து
நேரப்பா ஓங்காரஞ் சுற்றிககட்டி
நிலைத்திடவே சூலமிட்டுக் குடபந்தன்னைத்
தேரப்பா தெர்ப்பையமா விலையுஞ்சாத்திக்
கெள்ளுதிடவே கன்னிநூல சுற்றிககட்டி
ஆரப்பா அட்சதையும மடியிற்றூக்கி
அஷ்டகர்ம வாலையென்றே தியானங்கொள்ளே.

கொள்ளடா தேவிபரா சக்தியென்று
குருவான பராபரத்தை யனுதினமெண்ணி
அல்லடா நீயாக சாலைகட்டி
அப்பனே நவசகிரகந தன்னைமாட்டிச்
சொல்லடா குளிகையும் மாகந்தன்னிற்
சொல்லியே இம்மென்று நடுவேசாத்தி
வில்லடா பூரணமும் வெளியாய்ப்போகும்
யேலான வேலவந்து வாய்க்கும்பாரே. 478

பாரப்பா நவக்கிரகந் தன்னைமைந்தா
பரிவான ரவியல்லோ தாயுமாச்சு
ஆரப்பா சோமனொடு பஞ்சகர்த்தாள்
அடங்காத ராகுவொடு கேதுமைந்தா
நேரப்பா இவர்கள்நவக கிரகமாச்சு
நிலையான நவசிந்த மென்றும்போம்
தேரப்பா இவர்களொன்றிப் பூசையோது
தெளிந்தவர்களே பஞ்சசக்தி தருகுவானே. 479

தருகுவா ளஷ்டகர்ம வாலைமைந்தா
சத்தியமாய்த் தோலாசை யற்றபேர்க்கு
வருகுவாள் அங்கிலிபு மென்றுசொல்லி
வாசியுமே யாயிரத்தெட் டடங்கினுக்கால்
உருகுவா யஷ்டகர்ம சித்தியாகும்
ஓகோகோ ஆசையற்று உறவுமற்றுப்
பெருகுவாய் இம்மென்றே மவுனம்பூட்டிப்
பேசாதே குலதெய்வந் தன்னைக்காணே. 480

காணடா மூன்றெழுத்தை யறியமாட்டான்
கங்குரவி தன்னைக்கடந்து இருக்கமாட்டான்
தானடா பந்தனங்கள் சொல்லக்கேளு
தாயாராம் பராசத்தி வாலைக்கெல்லாம்
கோணடா தீட்சைபத்தா மகாரபீடம்
கொளுத்தடா திக்குபந்த னங்களாக
நானடா பந்தனங்கள் செய்துமைந்தா
ஞாயிறிலே திங்களையு மடக்கினேனே. 481

அடக்கினேன் திக்குபந்த னங்களாலே
அஷ்டகெஜம் அஷ்டவஸ்து அருளுமச்சு
மூடக்கினேன் மூன்றெழுந்து விபரத்தாலே
மூன்பின்னு யோடுகிற கலையுமாறி
மடக்கினேன் காலறிந்து மைந்தா நானும்
மாருத வாசனையை மறந்துதள்ளித்
தடக்கிறா பேசாதே அகாரமூலஞ்
சாதித்தா லவராமென் றதுதான்பாரே. 482

பாரப்பா தேவிபஞ்ச சத்திக்கெல்லாம்
பாலகனே யானதமாம் பூசைசெய்ய
ஆரப்பா நிறைந்தவர்ன நகையுஞ்சீலை
யாத்தாட்கும் வடுகனுக்கு மங்கேசத்தி
நேரப்பா கிர்டகுண் டலமுஞ்சாத்தி
நீமகனே விராகத்தாள தனக்குமைந்தா
வேரப்பா பேசாதே யாத்தாளுக்கும்
வெகுவாகப் பஞ்சசத்தி மேலேசாத்தே. 483

சாத்தடா மணிமந்த்ர திபதூபஞ்
சகலகலை யாணியென்றே யருளைப்போற்றி

வாழ்த்தடா இம்மென்றே மவுனந்தாக்க
வஸ்துவென்றே யுனைத்கானும் நினைந்துகொண்டு
ஏத்தடா மானதமாய் பூசைமெத்த
வென்மகனே தேகத்திற் பழுதில்லாமற்
காத்தடா பூசைசெய்வாய் மவுனமநோக்கிக்
காலனுந்தா னப்புறமுங் கடப்பான்பாரே. 484

பாரப்பா நமநமா வென்றுசொல்லிப்
பாலகனே பூஷணங்கள் பூட்டவேணும்
ஆரப்பா தேவிக்கிப் படிமேல்பூட்டி
யஷ்டகர்ம வாலையென்றே வருளைப்போற்றி
நேரப்பா செவ்வரளிப் புஷ்பத்தாலே
நீமகனே தேவிககர்ச சனையுஞ்செய்து
தேரப்பா விந்துவிலே மனக்கண்ணுடி
தேவிபஞ்ச சித்தமென்றே திடமாய்ப்போற்றி.485

போற்றுதற்கு லகுவல்ல வாய்ப்பேச்சல்லப்
புத்திரனே மூன்றெழுத்தை விட்டபோச்சு
ஏற்றுதற்கு மவுனமதை விட்டபோச்சு
எந்நாளு மஷ்டகர்மஞ் சித்தியில்லை
வாழ்த்துதற்கு ஆயிரத்தெட் டடங்குப்போச்சு
வந்ததடா வாலையுட வற்புதமைநதா
காற்றிலேயு மதிகமடா ஆத்தாள்பாதங்
காட்டாதே லோகத்தார் தனக்குப்பாரே. 486

பாரடா அங்கிலியு மென்றால்மைத்தா
பாலகனே திட்சையடா நாலாந்திட்சை
ஆரடா இம்முறை மறியாரில்லை
யாத்தாட்கு மாயிரத்தெட் டொடுங்கவேணும்
வேரடா மாயையிலே மனந்தான்நாட
வீணுக வெடுத்தமுறை தவறிப்போச்சு
தேரடா தவறுமற் கவனம்வைத்துச்
சிந்தித்துப் பார்த்திடவே தெளிந்துபோச்சு. 487

போச்சடா தெளியவென்றால் லவருமல்ல
புத்திரனே இந்தமுறை செய்யவேணும்
ஆச்சடா செய்கையிலேமோகமானல்
அஷ்டகர்ம வாலையுட அருளும்போச்சு

நீச்சடா வெறும்பேச்சாற் பூசையென்று
    நீணிலத்திற் செத்தவர்க ளனந்தங்கோடி
மூச்சடா மேலேறி நெஞ்சுதன்னில்
    முழுங்குமடா கருவியென்றே வாயுதானே 488

தானென்ற கருவியுந்தா னுயரப்பாயுஞ்
    சத்தியமாய் நீதானும் பதறிடாதே
கோனென்ற குருவருளால் மைந்தாகேளு
    குருவான முப்பூவின் சுண்ணந்தன்னைத்
தேனென்று பணவிடைதான் கொண்டாயானாற்
    சிவசிவா நிலைதனிலே சேர்ந்துபோகும்
நானென்ற வாயுவெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
    நமன்பாச மானதுவும் நாசமாச்சே. 489

ஆச்சடா அஷ்டகர்மப் வாலைபோலே
    அருளான ஞானமுந்தான் கிடையாதப்பா
வாச்சடா கிடைத்தோர்க்கு யோகசித்தி
    வழியென்ற முப்பூவின் மார்க்கஞ்சித்தி
காச்சடா கமலரவிக குள்ளேசோககும்
    கலந்தெழுந்த கருவியெல்லாம்பொசுக்கிப்போகும்
பூச்சடா மேலடக்கும் கீழ்நோக்காது
    பூரணமுகசுப் பிடரியுந்தான் மூட்டினேனே. 490

மூட்டினேன் முன்பின்னும் மிந்த நூலில்
    மோசமாய்ச் சொல்லவில்லை மொழிதான்மைந்தா
நாட்டினேன் செந்தூரஞ் சுண்ணமாகக்
    நலமான அருஞ்சோதி வழலைப்போகுங்
காட்டினேன் வெளிதிறந்த இந்தநூலிற்
    சபாலியஷ்ட காமியமுட கிருபையாலே
மூடினேன் திறந்திட்டேன் வெளியாய்விண்டேன்
    மூப்பணியு மிதுவாச்சு போதிப்பாரே. 491

பாரப்பா பஞ்சபட்சி யஷ்டகர்மி
    பாலகனை மூன்றுருவ பழுதில்லாமல்
ஆரப்பா விராகத்தா லவட்டுந்தானும்
    ஐயையோ முன்னேநு பிறவியானேன்
தேரப்பா வதிகமென்று சிவனுமாச்சு
    நித்யபிரம்ம சாரியென்று மவர்க்குப்பேரு